

E. Stegmaier.

The Book of Job.

BS15
2
1893
V.17

THE present edition of the Sacred Books of the Old Testament in Hebrew exhibits the reconstructed text on the basis of which the new translation of the Bible has been prepared by the learned contributors mentioned on the other page of the cover. It is, therefore, the exact counterpart of the English edition. Wherever the translation is based on a departure from the received text, the deviation appears here in the Hebrew text. Transpositions in the translation are also found here in the original.

Departures from the received text are indicated by diacritical marks, \cdot (*i. e.* V = *Versions*) marking a passage where a reading has been adopted on the authority of the Ancient Versions; \circ (*i. e.* c = *conjecture*) being used for conjectural emendations; and \circ (*i. e.* \cdot = \cdot) for changes involving merely a departure from the Masoretic points, or a different division of the consonantal text (*e. g.* יְהוָה יְהוָה Eccl. 10, 1). A קֶרֶב indicates transposition of the Masoretic; $\cdot\cdot$ points to cases where the *Qere* has been adopted instead of the *Kethib*. Doubtful words or passages are marked with notes of interrogation (?). Hopelessly corrupt passages are indicated by — Asterisks * * * * point to *lacunae* in the original. The text has been left unpointed except in ambiguous cases.

The Ancient Versions are referred to in the *Notes* under the following abbreviations: M = Masoretic Text; G = LXX; T = Targum; S = Peshita; J (*i. e.* St. Jerome) = Vulgate; A = Aquila, S = Symmachos, O = Theodotion. It has not been deemed necessary to classify all the divergences exhibited by the Ancient Versions. As a rule there have been recorded only those variations on the authority of which an emendation has been adopted by the editor of the text.

The heavy-faced figures in the margin of the notes (1, 2, 3^r, 3^l &c.) refer to the pages, the numbers in () to the lines of the Hebrew text; r & l mean *right* and *left*: 3^r (10) *e. g.* refers to page 3, line 10 of the first column, *i. e.* chapter 4, verse 9. The footnotes are cited under their Greek reference marks α , β , γ &c., the lines being counted separately in each note. In some cases where the notes are more extensive, the number of the verse is given instead of the line.

As to the colors, blue indicates parallel compositions, green polemical interpolations directed against the tendency of the poem, and red correcting interpolations conforming the speeches of Job to the spirit of the orthodox doctrine of retribution. The arguments for these distinctions are given in the introductory remarks prefixed to the explanatory notes on the English translation of the book.

LIBRARY OF PRINCETON
FEB 15 1926
THEOLOGICAL SEMINARY

BS15
2
1893
v. 17

The Book of Job

SIEGFRIED

✓
E. 1010. D. T. Hebrew 1893

THE SACRED BOOKS

OF

The Old Testament.

A CRITICAL EDITION OF THE HEBREW TEXT

PRINTED IN COLORS, WITH NOTES

by eminent Biblical scholars of Europe and America

EDITED BY

PAUL HAUPT

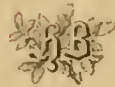
PROFESSOR IN THE JOHNS HOPKINS UNIVERSITY
BALTIMORE MD.

PART 17

The Book of Job

BY

C. SIEGFRIED

Leipzig

F. C. HENRICH'S SCHE BUCHHANDLUNG

Baltimore

THE JOHNS HOPKINS PRESS

1893

LIBRARY OF PRINCETON
FEB 15 19
THEOLOGICAL SEMINARY

The
Book of Job.

CRITICAL EDITION OF THE HEBREW TEXT

WITH NOTES

BY

C. SIEGFRIED

PROFESSOR IN THE UNIVERSITY OF JENA

English Translation of the Notes

BY

R. E. BRÜNNOW

PROFESSOR IN THE UNIVERSITY OF HEIDELBERG

Leipzig

J. C. HENRICHS'SCHE BUCHHANDLUNG

Baltimore

THE JOHNS HOPKINS PRESS

1893

- 4, ה כִּי לָתֵת תָּבוֹא אֵלֶיךָ וְתִלָּא
תִּגַּע עִדּוּךְ וְתִבְחַל:¹
- 6 הֲלֹא יִרְאֶתְךָ כְּסֹלֶתְךָ²
יִתֶם דְּרִכְיֶךָ תִּקְרָא:³
- 7 זָכַר נָא מִי הוּא נָקִי אַבְרָם
וְאַיִפֹּה יִשְׁרָיִם נִבְחָרוּ:⁴
- 8 כֹּאֲשֶׁר רָאִיתִי חֲרָשֵׁי אֹרֶן
וְזָרְעוּ עִמּוֹל וְקִצְרָתוֹ:⁵
- 9 מִנְשַׁמַּת אֱלֹהִים וְאַבְדוּ
וּמְרוּחַ אַפִּי יִכְלוּ:⁶
- 12 וְאַלֹּי דָבָר יִגְנֹב
וְתִקְחָה אֲזֵנִי שִׁמְעֵן מִנְהֵי:⁷
- 13 בְּשֹׁעֲפִים מְקֻזְזוֹת לֵילֵהָ
בִּנְפֵל תִּרְדָּמָה עַל אַנְשֵׁימָ:⁸
- 14 פֶּהדָ קְרָאֵנִי וְרַעֲדָה
וְרֹב עֲצָמֹתַי הִפְחִידָ:⁹
- 15 וְרוּחַ עַל פְּנֵי יַחֲלֶס
תִּסְמָרֵי שַׁעֲרֵת בְּשָׂרֵי:¹⁰
- 16 יַעֲמִיד וְלֹא אֲבִיר
-אֶרְאֶה וְאֵינִי- תְּמוֹנָה לְנֶגַד עֵינֵי
דַּמְמָה וְקוֹל אֲשַׁמְעֵ:¹¹
- 17 הַאֲנֹשִׁי מֵאֲלֹהִים יַעֲדֵךְ
אִם מִלְּשֹׁהֶיךָ וְיִטְהַר גְּבוּרָ:¹²
- 18 הֵן בַּעֲבֹדוֹתָי לֹא יֶאֱמִינֶךָ
וּבְמִלְאֲבוֹתַי וְשִׁימָ תִּפְלֵה:¹³
- 19 אִם שִׁכְנֵי בְתוּי הַיָּמַר
אֲשֶׁר בַּעֲפֹר וְסוֹדֶם
-יִקְבְּאוּ כְּלִפְנֵי- עֵשׂ:¹⁴
- 20 מִבֶּקֶר לַעֲרֹב וְנִפְתּוּ
מִבְּלוֹי מִשּׁוּם לְנֶגַח וְאַבְדוּ:¹⁵
- 21 הֲלֹא נִשַׁע יִתְדֶם מִהֶם
יִמּוּתוּ וְלֹא בְּתַנְמֵהוּ:¹⁶
- 5,2 כִּי לֹאֲוִיל יִהְיֶה כַּעֵשׂ
וּפְתַח תְּמוּת קִנְיָה:¹⁷
- 3 אֲנִי רִאִיתִי אֲוִיל מִשְׁרֹשֵׁשׁ
-יִדְקָבֵי- נִוְהוּ פִּתְאֹם:¹⁸
- 4, א סִנְאָה אִיִּיה וְקוֹל שֶׁחַל
וְשֵׁנֵי כְּפֻרִים: תַּעֲזוּ:¹⁹
- 11 לִישׁ אַבְרָם טַבְלֵי טַרְחָה
וּבְנֵי לִבְיָהּ וְזִמְרָדוֹ:²⁰
- 5, א 6, קָא נָא הִישׁ עִינֶךָ
נָא לִי מִי מְקַרְשִׁים תִּפְחָה:²¹
- 5,4 וְרַחֲקֵי בְנֵי מִישַׁע
וְיִקְבְּאוּ בְּשַׁעַר וְאֵינִי מִצִּיל:²²
- ה אֲשֶׁר -קִצְרָתוֹ- רַעֲב וְאַבְל
... יִקְחָהוּ
-יִשְׁאָפֵנוּ צְמִימָ: הוֹלֵם:²³
- 5 אֹלֶם אֲנִי אֲדַרְשׁ אֵל אֵל
וְאַל אֱלֹהִים אֲשׁוּב דְּבַרְתִּי:²⁴
- 9 עֲשֵׂה גְדֻלּוֹת וְאֵינִי חֶקֶר
נִפְלְאוֹת עַד אֵינִי מִסְפֵּר:²⁵
- 10 חֲתַן מִטֵּר עַל פְּנֵי אֶרֶץ
וְשִׁלַּח מִיּוֹם עַל פְּנֵי הַרְצוֹת:²⁶
- 11 לְשׁוֹם שְׁפִלִים לְמַרוֹם
וְקִדְרוֹם שִׁגְבוּ -בִּישַׁע:²⁷
- 12 מִפֶּר מַהֲשׁוּבוֹת צְרוּמִים
וְלֹא תַעֲשִׂינָה וְדִיחָם תִּשְׁפִּיחַ:²⁸
- 13 לִכְדֵּי הַכְּמִים בַּעֲרֹמָם
וְעֲצָה נִפְתְּלוֹם: מִהֲרָה:²⁹
- 14 יוֹמִם וַפְּנֵשׁוּ הַשֶּׁךְ
וּכְלִילָה וּמִשְׁשׁוֹ בַּעֲהָרוֹם:³⁰
- 20 וְיֹשַׁע מִהֲרֹב עֵינֵי
יִמִּיד חֹזֵק אֲבִיוֹן:³¹
- 16 וְתַחֲוֵי לְדָל תְּקוּהָ
וְלִלְתָה קִפְצָה פִּיה:³²
- 25 אֲשֶׁרֵי אֲנִישׁ וְיִקְבְּנוּ אֱלֹהִים
וּמוֹסֵר שִׁדּוֹ אֵל תְּמַאֵס:³³
- 18 כִּי הוּא יִכְאִיב וְיִחַבֵּשׁ
יִמְחִין וְיִקְדוּ תְּרַפִּינָה:³⁴
- 19 בְּשֵׁשׁ צִרוֹת יִצְיָלֵךְ
וּבְשִׁבְעַת לֹא יִגַּע בְּךָ רַע:³⁵
- 20 בְּרַעֲב פֶּדֶךְ מִמּוֹת
וּבְמִלְחָמָה מִיַּדוֹ הֲרֹב:³⁶
- 21 בְּשׁוֹט לְשׁוֹן תִּחַבֵּא
וְלֹא תִירָא מִלֶּשֶׁךְ כִּי יִבּוֹא:³⁷
- 22 לֶשֶׁךְ וּלְכַפֵּן תִּשְׁחַק
וּמַחֲיֵת הָאֶרֶץ אֵל תִּירָא:³⁸
- 23 כִּי עַם אֲבִנֵי הַשֹּׁדֵה בְּרִיחֵךְ
וְהִיֵּת הַשֹּׁדֵה הַשְּׁלֵמָה לָךְ:³⁹
- 24 וְיִדְעֵת כִּי שְׁלִים אַחֲלֵךְ
וּפְקֻדָתָ נִיךְ וְלֹא תַחֲטֵא:⁴⁰
- 5,6 (1) כִּי לֹא יֵצֵא מִעַדְי אֵינִי
וּמִאֲדָמָה לֹא יַעֲמֵה עִמּוֹל:⁴¹
- 7 כִּי אִם לְעַמְלֵי יִתְקַלֵּי
וּבְנֵי -נִשְׁרֵי- וְנִבְחָרוּ עוֹקֵי:⁴²

- 2,6 עֲצֹמוּ זֶאֱל בְּשֶׁרׁוֹ אִם לֹא אֵל פִּינֹךְ יִקְלָלְךָ; וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל הַשָּׁטָן הֵנּוּ בִידְךָ אַךְ אֵת נַפְשׁוֹ שָׁמֵר:
- 7 וַיֵּצֵא הַשָּׁטָן מֵאֵת פְּנֵי יְהוָה וַיֵּךְ אֶת אִיּוֹב בַּשֹּׁהַן רַע מִכֹּס רִגְלוֹ לַיָּעַד
- 9,8 קִדְקְדוּ: וַיִּקַּח לוֹ הָרֶשַׁע לְהַתְגַּדֵּר בּוֹ וְהוּא יוֹשֵׁב בַּתֹּדֶךְ הָאָפֶר: וַתֹּאמֶר לוֹ אִשְׁתּוֹ
- עַדךָ מִתְזַוֵּק בְּחִמְתְּךָ יִקְלָל אֱלֹהִים וּמַת: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים כְּדַבֵּר אֶת־הַנְּבִלִית 5
- וַתִּדְבְּרֵי גַם אִתִּי אֵת הַטּוֹב נִקְבַל מֵאֵת הָאֱלֹהִים וְאֵת הָרַע לֹא נִקְבַל בְּכֹל זֹאת לֹא חָטָא אִיּוֹב בַּשִּׁפְתָיו:
- 11 וַיִּשְׁמְעֵי שְׁלֹשֶׁת רַעֵי אִיּוֹב אֵת כֹּל הָרַעֲהָ הַזֹּאת הַבֹּאֵה עֲלָיו וַיִּבְאוּ אִישׁ מִמְקוֹמוֹ אֶל־פִּיזֵי הַחִימוֹנִי וּבִלְהֵדָה הַשּׁוֹחֵי וְצוֹפֵי הַנִּעְמָתִי וַיִּנְעֲדוּ וַיִּנְעֲדוּ וַיִּהְיוּ לְבוֹא לְעִיר
- 12 לוֹ וּלְנַחְמָיו: וַיֹּשְׁאִי אֶת עֵינֵיהֶם מִרְהִיק וּלֹא הִבִּירוּהוּ וַיֹּשְׁאִי קוֹלָם וַיִּבְכּוּ וַיִּקְרָעוּ 10
- 13 אִישׁ מֵעַל וַיִּזְרְקוּ עֵפֶר עַל רֵאשֵׁיהֶם הַשְּׁמִימָה: וַיִּשְׁבּוּ אִתּוֹ לֶאֱרֹץ שְׁבַעַת יָמִים וַשְּׁבַעַת לַיְלֹת וַאֲיֵן דָּבָר אֲלֵיוֹ דָּבָר כִּי רָאִי כִי גָדַל הַכֹּאֵם מֵאֲדָר:
- 3,2,8 אַחֲרָיו בֶּן פֶּתַח אִיּוֹב אֵת פִּתְחוֹ וַיִּקְלָל אֶת יְוָמוֹ: וַיֵּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר:
- 3 וַאֲבַךְ יוֹם אֶלְדָּה בּוֹ 3,16 אִי כִנְפֵל טְמוֹן לֹא אֶהְיֶה
- וְהַלְלֵנָה אִמֶּר הַרְחֵק גִּבְרִי: 15 כִּלְלֵנִים לֹא רָאוּ אֵיךְ:
- 4 הַיּוֹם הַחַיָּא יְהִי חֶשֶׁךְ 17 שֶׁב רַשְׁעִים הִדְלוּ רִגְזִי
- אֵל וְדַרְשׁוּהוּ אֱלֹהִים מִפִּיעַל 18 וַיִּשֶׁם יְהוָה וַיִּגְעֵזוּ כַח:
- וְאֵל תִּפְעַע עֲלָיו נַחֲדָה: 19 לֹא שָׁמְעוּ קוֹל נִגְשׁ:
- 7 וַנֶּאֱלָהוּ חֶשֶׁךְ וְצַלְמוֹת 20 קָטָן וְגִדּוּל שֶׁם הוּא
- חֶשֶׁךְ עֲלָיו עֲנָה 21 וַיַּעֲבֵדוּהוּ יַסְמִירוּרֵי יוֹם:
- 6 הַלַּיְלָה הַחַיָּא יִקְחָהוּ אֶפֶס 22 לְמַה תִּתֵּן לְעַמֵּל אֵיךְ
- אֵל יִתֵּךְ בְּיָמֵי שָׁנָה 23 וְחַיּוֹם לְמִרְיָ נֶפֶשׁ:
- בְּמִסְפַּר יְרֵחִים אֵל וּבֹא: 24 הַמַּחֲכִיבִים לְמוֹת וְאִינְנוּ
- 7 הֵנָּה הַלַּיְלָה הַחַיָּא יְהִי גִלְמוֹד 25 וַיַּחֲפֹרְהוּ מִמַּטְמֹנוֹתִים:
- אֵל תִּבְיֹא רִנְנָה בּוֹ: 26 הַשְּׁמַחִים אֱלֹי גִיל
- 8 יִקְבְּהוּ אַחֲרָיו יוֹם 27 וַיִּשְׁיֵשׁ כִּי יִמְצְאוּ קֶבֶר:
- הַעֲתִידִים לִרְר לְיִתְהֵן: 28 לְגִבְרִי אֲשֶׁר דָּרְכּוֹ נִסְתָּרָה
- 9 וַיַּחֲשִׁבוּ כִּזְבּוֹי וַשְׁפִי 29 וַיִּסְדֵּךְ אֱלֹהִים בְּעַדָּיו:
- וַיִּקֵּן לְאִיד וַאֲיֵן 30 כִּי לִפְנֵי לַחֲמֵי אֶנְחָתִי תִבֵּא:
- וְאֵל יִרְאֵה בַעֲצֵעֵפִי שֶׁהָר: 31 וַיַּחֲכֹר כַּמִּים שְׁאֲנָתִי:
- כִּי כִי פֶתַח פַּחֲדָתִי וַיִּאֲחֲזֵנִי 32 וְאֲשֶׁר יִגְרַתִּי וּבֹא לִי:
- 11 לְמַה לֹּא מִרְחַם אִמְתָּה 26 לֹא שְׁלַחְתִּי וְלֹא שִׁקְטַחְתִּי
- מִכְּטָן וַצֹּאֲתִי וְאִנְעִיעַ: 27 וְלֹא נִקְחָתִי וּבֹא רִגְזִי:
- 12 מִדְּרוֹעַ קִרְמִיּוֹי בְּרִסִּים 4,8 וַיֵּעַן אֶל־פִּיזֵי הַחִימוֹנִי וַיֹּאמֶר:
- וְמַה שְׂדִים כִּי אִינְקִי: 2 חֲנִסָּה דָּבָר אֶלִיךְ תִּלְאָה
- 13 כִּי עָתָה שִׁכְחָתִי וְאִשְׁקוּט 29 וַעֲצֵר בְּמִלְחָן מִי וּבִבְלִי:
- יִשְׁנָתִי אֲזִי וַיִּהְיֶה לִי: 3 חֵנָּה וַיִּשְׂרַח רִבִּיבִים
- 14 עִם מִלְכִּים וַיַּעֲזִי אֶרְיֵן 30 וַיִּדְרִים רַפְּשֵׁת תַּחֲזִיק:
- הַפְּנוּטִים תְּרַבִּיט לְמוֹ: 4 כִּי־שֶׁל וְקִימִין מִלִּיךְ
- 15 אִי עִם שְׂרִים זֶהֱבִי לַחֵם 31 וּבְרִכּוֹם בְּרִעִיתִי חֲאֲמִין:
- הַמִּמְלָאִים בְּחִזְהֵם נִסְסִי:

- 8,8 כי שאל נא לדור רישון
יבונק לחקר אבות:
9 כי מיתמול אנהנו ולא נדע
כי על ימינו עלו ארץ:
5 הלא הם יורדו ואמרו לך
ומלבם ויגארו מלֹים:
11 הינאה גמא בלא בבה
ישנא אהו בלו מים:
12 עדנו באבו לא יקטע
ולפני כל הצור יובש:
10 בן אחרות כל שכחו אל
התקת חק האבד:
14 אשר יקטק כסלו
ובית עבדים מבטחו:
15 וישן על ביתו ולא ישמד
יהזיק בו ולא יקום:
16 קטב היא לפני שמש
וכל גתו יונקתו חצא:
17 על גל שרשור וסבכו
ביף אבנים והימה:
20 אב ובלענו ממקמו
וכחש בו לא ראיתוך:
19 הן הוא משאית חרבו
ומעפר אחר יצמה:
25 כן אל לא ימאס הם
ולא יהזיק בוד מרעים:
21 ילד ומלה שחוק פוך
ושפתיך תרועה:
30 שנאיך ולבשו בשת
ואהל רשעים אינו:
9,8 ויטן איוֹב ויאמר:
2 אמנם ידעתי כי כן
35 ומה יצדק איש עב אל:
3 אם יחפן לרוב עמי
לא יענו אהת מני אלף:
4 הנם לבב ואמין כח
מי הקסה אלוי וישלם:
40 ה המעתיק הרים ולא ידעי
אשר הכנס באפו:
6 המיניזו ארץ ממקומה
ועמודיה יתפלצון:
7 האמר להרס ולא יזרח
ובעד כוכבים יתחס:
45
- 7 ולא יכירנו עוד מקומו:
11 גם אני לא אחסך פי
אדברה בצר רוחי
אשוחה כמר נפשי:
12 הים אני אם תנון
כי תשים עלו משמר:
13 כי אמרתי נתמני ערשי
ישא בשיחי משכבי:
14 ותחתני בחלמות
ומחויגתי תבקקני:
15 ותבחר מןק נפשי
מות מקצמות מאסתי:
16 לא לעלם אהיה
חדל ממני כי הטל ימי:
17 מה אנוש כי תנרלני
וכי תשית אלוי לבך:
18 ותפקדני לבקרום
לרנעים תבחנו:
19 כמה לא תסכה ממני
לא תרפני עד בלעי רקי:
9 הטאתי מה אפעל לך נצר האדם
למה שמתני למפגע לך
יקאהיה עליך למשא:
21 ומה לא תשא פסעי
והעביר את עוני
כי עתה לעפר אשכב
ושחתני ואינוני:
8,8 ויטן בלדד השוחי ויאמר:
2 עד אן תמלל אלה
ורוח כבור אמרו פוך:
3 האל יענת משפט
ואב שדו יקות בדק:
4 אב בניך השאו לו
וישלחם ביד פשעם:
ה אם אתה תשוה אל
ואל שדו תחתן:
6 אב זך יישר אהה
וישלם בית בדקך:
7 והיה ראשותך מצער
ואחרותך יישגה מאד:
8,6 כי עזח יעיר עליך (4)

6 ועלו בההו וואכדו:
 19 הביטו ארחות תמא
 הלוכות שבא קרו למו:
 5 כ שון בו בטהו:
 באו עדיה ויהפרו:
 21 מן עתה היותם לי:
 תראו תחת יקרואו:
 22 חנו אמרתיו הבו לי
 ומכחכם שחרו בערו:
 10 23 ומלפניו מיד צר
 ומיד ערובים שפרו:
 24 חזונו ואני אחרש
 ומה שגוהו הבינו לי:
 15 25 מה נמרצו אמרו יקשרו
 ימה וימיה חופה מכס:
 26 הלחובת מליוס החשבו
 ולרות אמרו נוואש:
 27 אף על ותיס תפלו:
 20 ותכרו על רועכם:
 28 ועתה הואילו פני בו
 ועל פניכם אם אכזב:
 29 שיבו נא אל החו עולה
 ושיבו עוד צדקו ב:
 25 ל היש בלשוני עולה
 אם חסו לא ובוין תקוה:
 7, x חלא צבא לאנוש עליו ארץ
 וכומי שכור ימו:
 2 מעבר ישאף על
 30 וכשכור יקוה פעלו:
 3 סן הנחלתו ... ורתו שיא
 ולילות עמל מני לו:
 4 אם שכבתו ואמיתו מהו אקים
 ומרה ערב ושבעתי נדדים ערו נשם:
 35 ח לבש בשרוי רמה וגיט עפר
 ערוי רגע ויקאס:
 6 ומי קלו מני ארג
 ויכלי באפט תקיה:
 7 זכר בו רוח חיו
 40 לא תשוב עיני לראות טוב:
 לא תשורני עין ראי
 עינוך יבוי ואיני:
 9 בלה עין וילך
 סן יורד שאיל לא ועלה:
 45 * לא ישוב עוד לבותי

5, כה וידעתה בו רב זרעך
 וצאצאוך כעשב הארץ:
 26 תבוא בכלה אלו קבר
 כעלות גרוש בעתו:
 27 חנה זאת תקוניה סן היא
 ישמנתה ואחה דע לך:
 6, x ויגן איוב ויאמר:
 2 לי שקול ושקל כעשו
 יתקתה במאזנים ושאן וחד:
 3 סו עתה מתול ימים וכבר
 על סן דברו לעו:
 4 סו קצו שרו עמדו
 אשוו המתם שעה רוחו
 כערתו אלה ועיקריו:
 ח היתהק פרא עלו דשא
 אם ונעה שור על בלילי:
 6 תיאכל תפל מבלו מלה
 אם יש טעם ברור הלמיה:
 7 מאנה לניגע נפשו
 חמה ...
 8 מי ותן חביא שאלתי
 ותאקתי ותן אלות:
 9 וואל אלה וידבאני
 ותר ידו ויבצעני:
 י ורתו עוד נחמתו
 ואסלרה בחילה לא ותמולו:
 11 מה סהר בו איחל
 ומה קצו סו אחרוך נפשו:
 12 אם מה אבנים סהר
 אם כשרו נחוש:
 13 האם אין עזרתו ב:
 ותשיה נחתה ממני:
 14 מלני מרעהו סהר
 ויראת שרוי ועזוב:
 15 אחו בגדו כמי נחל
 באפיק נחלים יעברו:
 16 הקדורים מני קרה
 סלימו ותעלם שלו:
 17 בעת יקרבו נצמתו
 כהמי נדעבו ממקומם:
 18 ילפתי ארחות רכס
 () 6, כ לא כרתו אמר קרוב:

11.א אם יהלך ויסגור
 ויקהיל ומי ושיבנו:
 11 כי הוא ידע מהו שוא
 וירא און ולא תבינו:
 5
 13 אם אתה חנונית לבך
 ופרשת אלון כפוך:
 15 כי אז תשא פניך ממים
 והיות מִצֵּק ולא תירא:
 16 כי יִשְׁתָּח עמל השבח
 כמים עברו תזכר:
 17 ומצהרים יקים חלד קִץ
 <תפלתך> כבקר תהיה:
 18 ובטחת כי יש תקוה
 והסית לבטח תשכב:
 15
 19 ורבעת ואין מהרוד
 והלו פניך רבים:
 20 ועינו רשעים תכלוה
 ומנוס אבד מִנְהָם
 ותקחת מפח נפש:
 20

10 ידעתו כי זאת עמך:
 14 אם הטאתי שמרתני
 ומינוני לא תנקני:
 15 אם רשעתו אללי לא
 וצדקתי לא אשא ראשו
 שבט קלון וקויה ילני:
 16 ויגאה כשהל תצדני
 יתשב תתפלא בי:
 17 תחדש ערוך נגדו
 ותרב כעשך עמרו:
 18 ילמה מרתם הצאתני
 למה לא אניש יעין לא תראני:
 19 כאשר לא הייתו אחיה
 מבטן לקבר איבל:
 20 הלא פלט ומי יקדל
 רשום ממני ואבלוה מעט:
 21 בטרם אלך ולא אשוב
 אל ארץ חסד וצלמות:
 22 ארץ עופתה כמו אפל
 צלמות ולא סדרום?

12.א ויגן אונם ויאמר:
 2 אמנם כי אחם עם
 יעמכם תכלית חסמתי:
 25 גם לי לבב כמזכם
 וזאת מי און כמו אלה:
 4 שחק לִפְרָעֵי אֱלֹהִים
 שחוק צדוק יִתְמָיִם:
 ה
 30
 6 יִשְׁלוּם אֱהָלוּם לִשְׁדָדוּם
 ובטחות למרגיזו אל:
 7 ואולם שאל נא בהמית יתדך
 וקוה השמים יוגד לך:
 35 8 אי שרץ הארץ יתדך

11.א ויגן צפר הנעמתי ויאמר:
 2 הרב הברום לא יגנה
 יאם איש שפתים וצדק:
 3 בדיך מהים יתרושו
 ותלעג ואין מבלם:
 4 ותאמר זך לקחי
 יבר היותו בעיני:
 ה ואולם מי יתן אלות דבר
 ויפתה שפתיו עמך:
 6 ויגד לך תכלמות חכמה?
 ידע כי יִשָּׂה לך אלות מיניך?

(1) 11,12 יאיש נמים קִיבֵם
 וציר פרא אים יולד:
 (2) 14 אם און בודך תרהקתי
 ואל תסגן באהליך עילתי:
 (3) 12,3 לא נל אונם טמם
 (4) 4 קרא לְאֱלֹהִים ויענהו
 (5) 6 לאשר הביא יב אלות ירו:

(א) 10,17 הלפית יצא עמי
 (ב) 22 תלעג כמו אצל:
 (ג) 11,6 כי פלים לחימה
 (ד) 7 הדקר אלה תשנא
 אם עד תכלית שרו תקעי
 8 יבחהו קִישָׁשִׁים מה תעל
 עסקה טסאיל מה דעו:
 9 איכה מארץ טהלו ורחבה טמי ים:

- 9,28 יצאתי כל עשיתי
 ידעתי כי לא הנקני:
 29 אנכי ארשע
 למה זה הבל איגע:
 5 ל אם התרחצתי במי שלג
 והזכותי כפר פני:
 31 אז בשהת תטבלני
 התעבתי שלמותי:
 32 כי לא כמיש פמוני אעני
 נביא והרו במשפט:
 10 33 ולא יש בוניני מוכיה
 ושת ירו על שונאי:
 34 וסר מעלי שפתי
 ואמתי אל תבעתני:
 15 35 אדברה ולא איראני
 כי לא כן אנכי עמדי:
 10,x 36 נקטה נפשי בחיי
 אשפכה עלי שיהי
 אדברה כמר נפשי:
 20 37 אמר אל אליה אל תרשיעני
 הודיעני על מה תרובני:
 38 הטוב לך? כי תמאס יגיע כפיך
 ועל צנת רשעים הופעת:
 4 חניני בשר לך
 25 39 אם כראית איש תראת:
 40 40 חניני איש ימיק
 אם שנותק בומי גבר:
 6 41 כי תבקש לעוני
 ולהטאתי תדרוש:
 30 42 על דעתך כי לא ארשע
 ואין מודך מציל:
 8 43 ודרך עשוני ויעשוני
 יחד סבים תיטבלני:
 35 44 זכר נא כי כחמר עשיתני
 יאל עפר השיבני:
 45 46 הלא בקלם תתובני
 ובגטנית תקציאני:
 11 47 עיר ופחד תלבישני
 40 48 ובעצמות יגידים תשכנני:
 12 49 חיים וחסד עשית עמדי
 ופקדתך שמוח ריהוי:
 13 50 יאלה צפנת בלבבך
- 9,8 טה שמוע לבדי
 ודורך על במתו וס:
 9 טה קלוט כסיל
 וכימה יהדרי חמין:
 10 טה גדלות עד אין הקר
 ונפלאות עד אין מספר:
 11 הן יעבר עלו ולא אראת
 ויהלם ולא אבין לו:
 12 הן יהתם ומי ושיבני
 מי ואמר אלוי מה תעשה:
 13 אליה לא ישוב אפי
 תתקו שחתו לצרו רחב:
 14 אם כי אנכי אענו
 אבהרה דברו עמו:
 15 אשר אם צדקתי לא אענה
 למשפטו אחרון:
 16 אם קראתי ויעני
 לא אאמין כי ואזין קולי:
 17 אשר בטעיה השופני
 והרבה פעמי הנס:
 18 לא יחני השם ויהי
 כי נשפני ממרוורים:
 19 אם לכה אמין הוא
 ואם למשפט מי ויעקבני:
 20 אם אצק פני ורשיעני
 תם אני ויעקשוני:
 21 תם אני
 לא אדע נפשי:
 22 אחת הוא על כן אמרת
 תם ורשע הוא מפלת:
 23 אם שיש ומית פחאם
 למסת נקם ולעני:
 24 ארץ נתנה ביד רשע
 פני שפטיה ינסה
 אם לא אפוא מי היא:
 25 וימו קלי מי רין
 ברחי לא ראי מוכה:
 26 הלפי עם אניית אבה
 מנשי וישיש עלי אפל:
 27 אם אמרת כי אשנחה שיהי
 אעזבה ואבליגה פני:

- 13,27 ותשמור בסד רגלי
ותשמור כל ארחתי
על שרשי רגלי תחקה:
- 14,4 מי יתן טהור מטמא
לא אחד:
3 אף על זה פקחת עיניך
ואתו תבוא במשפט עמך:
6 טעה מעלי • ויאחדל
עד יארצה כשכיר וימו:
13 מי יתן בשאול תצנני
תסתירני עד שוב אפק
תשית לי חק ותזכרני:
ט תקרא ואנכי אענך
למעשה יודך תנסף:
16 כי עתה צעדי «לא» תספור
לא תשמר על השאתי:
17 חתם בצרור פשעי
ותשפל על עיני:
« אדם יליד אשה
קצר ימים ושבע רגז:
2 בעיץ יצא וימל
ויכרת כגל ולא יעמוד:
13,28 • סרקב ובלה
כבדך אכלו עש:
14.ה • הרועים ימיו מספר חדשי אתך
הקף עשית ולא יעבר:
7 כי יש לעץ תקוה
אם יכרת יחלוף עור
ויונקתו לא תהדל:
8 אם יזקין בארץ שרשו
ובעפר ימות גזעו:
9 מקוה מים יפקה
ועשה קצור כמו נסע:
י וגבר ימות ויהלש
ויעז אדם ואינו:
11 אזלו מים מני רם
ונהר יהרב ויבש:
12 ואיש סנב ולא יקים
עד בלתי שמים לא יקיש
ולא יערו משנתם:
14 אם ימות גבר היחיה
כל ימי צבאי איהל
עד בוא הליפתו:
18 ואולם הר נפול ישול
וצור יתק ממקומו:
- 14,19 אבנים טחקו מים
תטף ספיהיה עפר ארץ
ותקית איש האפרת:
= תתקפהו לצנה ויהלך
5 משנה פניו והסלהחי:
21 וכברו בניו ולא ידע
ויצטרו ולא ויבין למו:
22 אך בשרו עליו וכאב
ונפשו עליו תאבל:
10 15.א ויען אליפז התומני ויאמר:
2 החכם יענה דעת רוח
וימלא קדום בטנו:
3 הוכח בדבר לא יסכון
ומלים לא ויעיל בם:
15 4 אף אתה תפר יראה
ותגרע שיחה לפני אל:
ה כי יאלף עונך פיד
ותבחר לשון ערומים:
20 6 ירשיעך פיד ולא אני
ושפתוך יעני בך:
7 הרושון אדם תולד
ולפני גבעות חוללות:
8 הבסוד אלוה תשמע
25 «תגע» אליך חכמה:
9 מה ידעת ולא נדע
תבין ולא עמנו הוא:
י גם קב גם ישיש בנו
כביר מאבדך ימים:
30 11 המעט ממך תנהומות אל
ודבר לאט עמך:
12 מה יקהל לבך
ומה ירזמין עיניך:
13 כי תשוב אל אל רוחך
35 והצאת מפיך מלין:
14 מה אנוש כי יזכה
וכי יצדק יליד אשה:
ט הן בקדשו לא יאמין
40 ישמים לא זכו בעיניו:
16 אף כי תלעב ונאלה
איש שיהת במים עולה:
17 אחריך שמע לו
וזת הזויתו אספיה:
45 18 אשר חכמים יגידו

- 12 ויספרו לך דגו הים:
9 מי לא ידע בגל אלה
10 כי יד יהוה עשהה זאת:
11 הלא בידו נפש כל חי
והיה כל בשר איש?
13 עמו חכמה יגבורה
לי עצה ותבונה:
14 הן יהרוס ולא יקנה
יסגר על איש ולא יפתח:
15 הן יעצר במים ויקשי
וישלהם ויחפנו ארץ:
16 כמו עז וחושיה
לי שגג ימשנה:
17 מילוך ודגים שולל
ושפטים יהילל:
18 מלכרות מלכים קחו
ויאסר אזור במתניהם:
19 מילוך בהנים שולל
ואותנים יסלק:
20 מסיר שפה לאמנים
וטעם זקנים יקה:
21 שופך בוז על נדובים
ימפת אבינים יפהו
22 מגלה עמיקת מני השך
ויצא לאור צלמות:
23 משנה האגוים וואבדם
שטה לגוים וינחם:
24 מסיר לב ראשי עם הארץ
ויחצם בזהו לא דרך:
25 ומשטי השך לא איר
ויחצם כשבור:
26 הן כל ראתה עיני
שמעה אזני יתכן לה:
27 נדעתכם ידעתי גם אני
לא נפל אנכי מנש:
28 אילם אני אל שדו אדבר
והזכיה אל אל אהפך:
29 אתם טפלי סקר
רשאי אלה כלכם:
30 מי והן החרש תהרישין
יתחי לכם להכמה:
31 12,11 הלא אני מלך תהין
יקח אהל שמש לני
32 ביששים תבנה
יאך ידים תניח:
- 13.6 שמינו נא תוכחהו
ורבות שפתי הקשיבי:
7 הלאל תדברו עולה
ולו תדברו רמיה:
8 הפניו השאון
5 אם לאל הריבון:
9 הטוב כי יחקר אתכם
אם בהלל באגוש תקחלו בו:
10 הוכה ויכיה אתכם
אם בסתר פניו השאון:
11 הלא שאחר תבטת אתכם
ופחדו יפל עלכם:
12 זכרונכם משלו אפר
לגבי המר גבוכם:
13 החרשו ממני ואדברה אני
ויעבר עלי מה:
14 אשא בשרי בשני
ונפשי אשים בנפי:
15 הן יקטלני לא איהל
אך דרני אל פניו איכות:
16 גם הוא לי לישועה
כי לא לפניו חנק וביא:
17 שמינו שמוע מלהו
ואהותי באזונכם:
18 הנה נא ערבתו משפט
ידעתי כי אני אצדק:
19 מי הוא יריב עמדי
כי טהה אהרוש ואגוש:
20 אך שחום אל תעש עמדי
אז מפניך לא אסתר:
21 כפך מעלי תרחק
ואמתך אל תבעתני:
22 וקרא ואנכי אענה
35 או אדבר והשובני:
23 כמה לי עונות וחטאות
פשעו וחטאתי הדומני:
24 למה פניך תסתיר
ותחשבני לאיוב לך:
25 הן הן נהך תטרון
ואת קש יבש תרדס:
26 כי תכתב עלי מלרות
יתרושני עינתה נמרו:
45

18.6 אור השדך באהלו
 ונרו עליו ודעך;
 7 יצרו צערו איני
 ותשליכתי ענתו;
 5 כי שלח ברשת רגלי
 ועל שבבתי ותהלך;
 9 ואחז בעקבתי פה
 והזק עליו צמים;
 10 טמון בארץ הבלתי
 ומלכתי עליו נתוב;
 11 סביב בעתתי בלחות
 ל... לרגלתי;
 12 יהי רגבי אני
 ואיד נבין לצאצאיה;
 13 ואכל פיקרתי מות;
 14 ונתק מאהלו...
 15 תשכון באהלו...
 וזרה על נחתי גפרותי;
 20 מתחת שרשיו נבשו
 וממעל ומל קצורו;
 17 זכרו אבד מני ארץ
 ולא שם לו על פני הדין;
 18 והדפחו מאור אל השדך
 ומתבל יתהדוף;
 25 לא נין לו ולא נכד בעמו
 יאין שריר במגוריו;
 2 על וזמי נשמו אחרנים
 וקדמנים אהזו שער;
 30 אך אלה משכנות עקל
 וזה מקום לא ידע אל;

19,א ויזן איוב ויאמר:
 2 עד אנה תזגין נפשי
 35 ותדבאינני במלים;
 3 זה עשר פעמים תפלומיני
 לא תבשו ותתחברו לי;
 4 ואם אמנם שניתי
 אחי תלון משיגתי;
 40 אם אמנם עלו תגדולו
 ותוכותו עלו תרפתי;
 6 דעו אפוי כי אליה עיתני

(1) 18,13 ואכל בשר עורו

17,2 "אם לא תתלוב עמדי
 ובקמרותי תלן עיני;
 3 שימה נא קרבי עמך
 מי היא לרדי ותקע;
 4 כי לבס צפנת משכנל
 על כן לא תרומם;
 5 ויעני בניו תפלנה
 6 ותצוינני משל לעמים
 ותחק לפניכם אחיה;
 7 והבתי מבגש עיני
 ויצרו בגל כלם;
 8 ושמו ושרום על זאת
 ונקי על הנק ותצרו;
 9 ויאזו ערוק רדמי
 וקשר ידום יסוף אמי;
 10 ואקם כלכם תשבו ונאני נא
 ולא אמנא ככם חסב;

18,א ויזן בלעד השחי ויאמר:
 2 עד אנה תחשים קץ למלון
 תשדך נאני דבר;
 3 מדוד נחשבתי בבחמה
 נשמיני בערוך;
 4 טרף נפשו באפרי
 5 הלמטנד תעזב ארץ
 ויעתק צור ממקומו;
 6 גם אור רשעים ידעך
 ולא יגה שביב אשר;

16,22(ח) כי שנית מספר יאקני

ואיה לא אשוב אהלך;

17,8 וזהו הבלה ימי נועמי קביים לי

(1) 11 וימי עבתי נלפתי נתק

12 ללילה ליום יסירני

13 אם אקח סאיל ביתי

בחדש קצירי יצויני

14 לפתח קראתי אבי אתה

אמי ואחתי לרפתי

15 וטואית אפי תקחי

הטקית מי ישיגתי

16 קשיי סאל תדנה

קם יתה על עשר קצורו

16,4 גב אונזו קבם אדברה
 לו יש נפשכם תחת נפשו
 אהבירה עלונם במלוב
 ואניעה עלונם במזו ראשי:
 5 אאפצנבם במזו פי
 ונד שפתי <לא> א-השך:
 6 אם אדברה לא יקשך באבי
 ואהדלה מה מזו יחלך:
 10 אך עתה הלאני
 השמרת כל עתתי:
 8 ותקמטני לעד היה
 ויקם בי כהשו:¹
 9 אפז טרם וישטמני
 15 חרק עלו בשנוי
 צרו ולטש עיניו לו:
 12 שלז היותו ויפרפרנו
 ואהז בערפי ויפצצני
 ויקימני לו למשרה:
 20 יפלה כלותי ולא וחמל
 ישפך לארץ מררתי:
 14 יפרצני פרץ על פני פרץ
 ירץ עלו כנביר:
 17 שק תפרתי עלו גלדי
 25 ונתתי בעפר קרני:
 16 פני קמרמרה מזו בני
 ועל עפעפי גלמות:
 17 על לא המס בבפי
 ותפלתו זכה:
 30 ארץ אל הכסו דמי
 יאל יהו מקום לזעקתי:
 19 גב עתה הנה בשמים עדי
 שְׁקָדִי במדמים:
 20 <תקנתי תבא> אל אלוה
 35 דלפה עיני <לפניו>:
 21 ויובה לגבר עם אלוה
 וביין אדם לרעהי:

(1) 16,8 כצני יעוד:
 *
 (2) 1 פערז עלז כפיהם
 בהרפה חבו להוי
 יהד עלז וחסלאין:
 11 יסניני אל אל עיל ים
 ועל ידי רשעים יחטני:
 *
 (3) 13 יסבו עלז יביו

15 ולא כהדר מאבותי:¹
 2 כל ימי רשע הוא מתחולל
 ומספר שנים נצפנו לערוץ:
 21 קול פהדים באזני
 בשלים שידד וביאני:
 22 <אל> ואמין טוב מזו השך
 וצפי הוא אלו הרב:
 23 <קח> הוא <לחם> לאנה-
 ידע כי נכון בידו יום השך:
 24 ובעתהו צר ומיעוקה
 תתקפהו במלך עתה . . .²
 29 לא יקשר ולא יקום הולו
 ולא יקח לארץ . . .³
 3 יונקתו תובש שלהבת
 ויסיר פִּירוֹת שִׁיָּן:
 31 אל ואמן <כפשת> תקבה
 כי שוא תהיה תמורתו:
 32
 יקפתי לא רענתי:
 33 והמס כנפן בסרו
 וישלך כזת נעתי:
 34 כי עדת הנם <ת-מית>
 ואש אכלה אהלו שהד:
 35 לה הלה עמל וילד אין
 ובטנם חבון מרמה:

16.א ויען איו"ב ויאמר:

2 שמיעתי כאלה רבית
 מנחמי עמל כלכם:
 3 הקץ לדבריו ריה
 או מה ומרוגך כי תענה:

(1) 15,19 להם לבים נתנה הארץ
 ולא עבר זה בתוכם:

(2) כה כי נשא אל אל ידו
 יאל שרו ותנבר:
 26 ירוץ אלו במיאר
 בעבר גבר מנחמי:
 27 כי כסה פניו כחלבו
 ויעט שימה עלו כסל:
 28 ויסבין ערים נבחרות
 בתים לא יסבו למז
 אשר התערתו לנלם:
 (3) ל לא יניס- מני השך

- 20 וְלֹא תִרְמָמָהּ וְלֹא תִלְלֶנָּה
 19 בִּי כַעֲזֵן בְּתֵי דְלוֹם
 בֵּית גִּזְלֹ וְלֹא יִבְנֶהוּ׃
 = בִּי לֹא יִדַע שְׁלוֹהָ׃ בְּטָבוֹ
 יִבְחַמְדֶּיהָ לֹא יִמְלֹט׃
 21 אֵיךְ שָׂרִיד לֹא־כִלּוֹ
 עַל כֵּן לֹא יִחַיֵּל טוֹבוֹ׃
 22 בְּמַלְאֵיִת שִׁפְקֵי נֶגַע לֹו
 כָּל יַד עֵמַל תִּבְאָצֵּי׃
 23b וְיִשְׁלַחַת בִּי הַרְוֵן אִפְי
 יוֹמִמְסָרָהּ׃ עֲלוּ הַבְּלוֹם׃
 24 לֹא יִמְלֹט מִפְּנֵי כִרְזֵל
 תַּחֲלַפְתֶּהוּ קֶסֶת נְחוֹשֶׁה׃
 = וַיֵּצֵא שְׁלוֹהָ׃ מִגִּזְלֵהּ וּבִנְקֵי מִמְרֵחֶיהָ
 יִחַלֶּק עֲלוּי אַמִּים׃
 26 כָּל חֶשֶׁךְ טָמִין לֹו
 תִּאֲבַלְתִּי אֵשׁ לֹא נִפְחָה
 יִדַע שָׂרִיד בְּאֲחֵרָיו׃
 27 יִגְלוּ שָׁמַיִם עֲוֹנוֹ
 וְאָרֶץ מִתְקַיְמָמָה לֹו׃
 28 וְגַל יִבִּיל בֵּיתוֹ
 גִּנְעֵלוֹ יוֹם אִפְי׃
 29 זֶה חֶלֶק אֲדָם רָשָׁע מֵאֲלֹהִים
 וְתַחֲלֵת אָמְרוֹ מֵאֵל׃
 21.א וַיֵּקֶן אִיוֹב וַיֹּאמֶר
 2 שְׁמַעֵי שְׁמֹעַ מַלְאֲכֵי
 ׀אֵל׃ תְּהִי זֹאת הַתְּהוֹמָתוֹכֶם׃
 3 שִׁאֲנִי יִאֲנֵנו אֲדַבֵּר
 ׀אֵל לֹא תִלְעִינִי בִי׃
 4 הַאֲמַר לֹא־אֲדַבֵּר שִׁיחִי
 וְאִם מִדְּוַע לֹא תִקְבֹּר רִוְחִי׃
 ה פִּנּוּ אֵלַי וְהִשְׁמַעוּ
 וְשִׁימוּ יָד עַל פִּהִי׃
 6 וְאִם זָכַרְתִּי וְנִבְחַלְתִּי
 וְאִחִז בְּשָׂרִי פִלְגִית׃
 7 מִדְּוַע רְשָׁעִים יִחִיו
 עֲתִקִי גַם גִּבְרוֹ חַיִּל׃
 8 זָרַע נִבְוֶן עִמָּם
 וְצִאֲצִיאֵיהֶם לַעֲוִיָּהֶם׃
 11 יִשְׁלַחַת כְּצֶאֱן עֵינֵיהֶם
 וַיִּלְדִּיחֶם וַיִּרְקְדוּן׃
 21,8 (a) לְעֵינֵיהֶם
 21,1 שְׂרֵי־ם עֵבֶר וְלֹא יִגְעַל
 תִּפְלֹט פְּרֵת־ם וְלֹא תִשְׁכַּל׃
 9 בְּתִיחֶם שְׁלֹמֹו מִפַּחַד
 וְלֹא שִׁבַּט אֱלֹהֵי עֲלוֹתָם׃
 12 וַיִּשְׂאוּ בְתֵף וּכְבוֹד
 וַיִּשְׁמַתוּ לִקְוֹל עֲוֹנָם׃
 13 יִגְלוּ בְטוֹב יְמֵיהֶם
 וּבִרְ-יָהּ שֶׁאֵל יִקְחוּ׃
 14 וַיֹּאמְרוּ לֹאל סוֹר מִמֶּנִּי
 יִדְעַת דְּרִכֶּיךָ לֹא תִפְצְנוּ׃
 15 = מִה סָרִוּ בִי נִעְבְּרֵנוּ
 וּמִה נִיעֵל בִּי נִפְגַע בִּי׃
 16 הֵן לֹא בִידֶם טוֹבָם
 עֲבַת רְשָׁעִים רַחֲקָה מִפְּנֵי׃
 17 כַּמֶּה נִרְשָׁעִים יִדְעֶךָ
 וַיָּבֵא עֲלוֹמֵי אֲדָם
 תְּבִינִים יִאֲחֲזֵם מֵאִפְי׃
 18 יִהְיוּ כְתֵבֶן לִפְנֵי רִוְחַ
 וְכַמִּץ גִּנְבְּתֵי סוֹפָה
 19 אֱלֹהֵי יַעֲפֵן לִבְנוֹי אִיוֹ
 וְיִשְׁלַם אֲלוֹי וַיִּדְעֵי׃
 = וַיִּרְאוּ עֵינֵי כִידֹו
 וּמִהֲמַת שָׂרוֹ יִשְׁתַּחֲוֶי׃
 21 בִּי מִה תִּפְצְנוּ בְּבֵיתִי אַחֲרָיו
 וּמִסִּפֵּר הַדְּשִׁיו תִּפְצְנוּ׃
 22 הַלֵּאל וְלִמַּד דַּעַת
 וְהִיֹּא רַמִּים יִשְׁפִּיט׃
 23 זֶה יְמוֹת בַּעֲצֵם תִּמְרוּ
 כָּלֹו שֶׁאֲנֶקְ וְשִׁלְיוֹ׃
 24 עֲטוּיֵנו מֵלֹאוֹ הַלֵּב
 וּמִה עֲצֻמוֹתָיו יִשְׁקָה׃
 = זֶה יְמוֹת יִמְרוֹת בְּנַפְשׁ מִרְחָה
 וְלֹא אֵכֵל בְּטוֹבָח׃
 26 וַיַּחַד עַל עֵפֶר וּשְׁכַבֹו
 וּרְמִיָה תִכְסֶה עֲלוֹתָם׃
 27 הֵן יִדְעֵתִי מִחֲשִׁבוֹתֶיכֶם
 וּמִזְמוֹת עֲלוֹ תַחֲמַסֹו׃
 28 בִּי תֹאמְרוּ אִיָּהּ בֵּית נָדִיב
 יִאֲיָה אֵחֵל מִשְׁנֹנֹת רְשָׁעִים׃
 29 הַלֵּא שֶׁאֲלָתָם עִיבְרֵי דְרַק
 וְאֲחֲתָם לֹא תִזְכְּרוּ׃
 ל בִּי יִבְיוֹם אִידֵךָ חֶשֶׁךְ רַע

19 ומצוהו עלו הקיפו :
 7 הן אצק המס ולא אקנה
 אשוע ואון משפט :
 8 ארחו גדר ולא אעבור
 ועל תרובתי השך ישוב :
 9 כבודי מעלו הפשוט
 ויסר עטרת ראשי :
 10 ותצני סביב ואלך
 ונסע בעץ תקיתי :
 11 ויחר עלו אפי
 ויהשבני לו כצרו :
 12 יהר ובאו גהודיו
 ויסלו עלו דרכם
 ויהנו סביב לאהלו :
 13 אחו מעלי הרחוק
 וידעו אך זרו ממני :
 14 חדלו קרובי
 וימדעי שבחוני :
 15 גרו ביהו וימחקו לזר החשבני
 כברי הייתי בעוניהם :
 16 לעבדו קראתי ולא יענה
 כמו פי אהתן לו :
 17 רוחו זרה לאסתי
 ונתקבתי לבני בטני :
 18 גם עיילים מאסי בי
 אקיימה וידברו בי :
 19 תעבתי כל מתי סודי
 וזה אהבתי הפעני בי :
 20 כערו דבקה עצמי

 21 חנני חנני אתם רעי
 כי יד אליה נטעה כי :
 22 למה תרדפני כמו אל
 ומבשרו לא תשבעי :
 23 מי יהן אפי ויחקבון מלי
 מי יהן ויחקקי בספתי :
 24 בעט כרזל יעפית
 כציר יחצבון לעד :¹

19,27² קלי כליתי בהקי |
 28 כי האמרו מה נרדף לי
 ושרש דבר נמצא בי :
 29 גירו לכם מפני הרבה
 כי המה בעיילי תבא :
 5 למען תדעון כי שקדתי
 20.א ויען צופר הנעמתי ויאמר :
 2 לא כן שקפני ושיבני

 3 מיסר כלמתי אשמע
 ורוח מפניתי יענני :
 4 הלא ידעת מני עד
 15 מני שים אדם עלו ארץ :
 ה כי רננת רשעים מקרוב
 ושמחת חנם עדו רגס :
 6 אם יעלה לשמים שיאי
 וראשו לעב יגיע :
 7 כגלגל לנצה יאבד
 ראיו ויאמרו איו :
 8 כחלים יעוף ולא ימצאהו
 ויחד כחזיון לילה :
 9 עין שזפתיו ולא תוסף
 25 ולא עיד תשורני מקמרי :
 10 בניו ירצי דלים
 וידורו תשבנה איו :
 11 עצמותיו מלאו עלימה
 רעמו על עפר תשכב :
 12 אם תמתיק בפיו רעה
 30 וכהודנה תחת לשנו :
 13 יחמל עליה ולא יעזבה
 וימנענה בתוך חבו :
 14 לחמו במעני נחפך
 35 מרורת פתנים בקרבו :
 20.15³,23⁴ חיל בלע יחתי למלא בטני
 15 ויקאני מכטני וירשני אל :
 16 ראש פתנים יינק
 תהרנהו לשון אפעה :
 17 אל רוא בפלגית
 40 > נחלי דבש והמאפה :
 18 לריוק יצני ולא יבלע החקל :

(1) 19,10 ואני ידעתי נאלי הי
 יאחזיקי על עשתי יקום
 26 כגלגלתי עיני וסלפתי ואת
 ופאלתי נעמי לי אלהי :

(2) 19,27 אהי אני אחזה לי
 ועני ראי ולא ידו

	23, כי ידע דרך עמדו בתנוי בזהב אצא:	24,13 המה היו במרדו אור לא הכירו דרכיו ולא ישבי במתיבתיו:
	11 באשרו אהזה רגלי דרכי שמרתי ולא אָט:	14 לא אור: יקום רועה יקטל עני ואביון
5	12 <ממַצוֹת> שפתוי <לא> אמוש <בהקף> צפנתי אמרו פיו:	טו ובלולה יהלך גנב: ועין נאף שמרה נשף לאמר לא תשורנו עין וסתר פנים ישום:
	13 והוא <פעל> ומי ושיבנו ונפשו אהזה ויעש:	16 התר בהשך בתיב <ימים> התמו למו לא ידעו אור:
10	14 <כף> ושלום הקן ובחנה רבות עמו: על כן מפניו אפחל אתבינן ואפחד ממנו:	17 כי יהרו בקר למי צלמות כי יבור בלהות צלמות: קל הוא על פני מים תקלל תלקתב בארץ לא יראה פניהם בארץ ציה:
15	16 יאל הרך לבי ושדו הבהלני: 17 כי לא <נפנתה> מפני השך ומפני כסה אפל:	19 ישכחהו רהם מתקו רמה עיד לא יזכר והשבר פעץ עולה:
	24, א מדוע משרו נצטנו עתים וידקני לא הנו ומיו: 2 <רשעים> גבלית נשינו עדר גזלו <ורגל>:	20 רעה עקרה לא תלד ואלמנה לא ייטיב: יקום ולא יאמין בהיון:
	3 המיר יתומים ונהנו יהבלו שיר אלמנה: 4 נטו אבונים <מדין> יהד הבאי עני ארץ	21 רעיוהו כל דרמיהם: רטי מעט ואינו יהם ככל הציר וקטפין וכראש שבלת ימלי:
25	ה <הק> פראים במדבר יצאי <לפגלים> משהרו תיטתה קרבה לו להם לנערום: 6 בשדה <בליל> יקצרוה וכרם רשע ילקטו: 7 ערום ולינו מבלי לביש ואין כסית בקרה:	22 23 ויען בלדד השחי ויאמר: 24 המשל ופחד עמו עשה שלום במרומיו: היש מספר לגדודיו ועל מי לא יקום <תורת> ומה יצדק אנוש עם אל ומה יזכה ולד אשה:
30	8 מזרם הרים ורטבו וימבלי מחסה תבקו צור: 9 ערום הלנו בני לביש ורעבים נטאו עמר: 11 בין שירתם ובהירו יקבים דרכי ויצמאו: 12 מעיר <מתים> ונאקו ינפש הללים תשיע ואליה לא ישים תפלה:	25 אה כי אנוש רמה ובן אדם תולעת: 26 ה הרפאים יהוללי מתחת מים ישבניהם:
35	23,9 סמאל בעשתי ולא אהו יעש ומין ילא אראו: 24,10 גולי משה ימים ועל עני יחבלו:	40 ויניכום לא זכו בעיניו: 45

- 21 בָּרִים תִּבְרַח וּבִלְרוֹ:
 31 מִי יִגִּיד עַל פְּנוֹתֶיךָ רֹכֵב
 וְהוּא עֲשֵׂה מִי וְשָׁלֵם לִי:
 32 וְהוּא לִקְבֻרֹת וּבִלְ
 יַעַל גְּדוּשׁ יִשְׁקֵד:
 33 מִתִּקֵּן לִי רֹכֵב נַחַל
 וְאֲחֻרָיו כָּל אֲדָם וְיִמְשִׁיךְ
 וּלְפָנָיו אֵין מִסְפָּר:
 34 וְאִיךְ תִּחְמַטְוֵי הַבֵּל
 וְתִשְׁיַבְחוּכֶם נִסְאָר מֵעַל:
 22.א וַיִּקֶן אֱלִיפַז הַחֲמַנִי וַיֹּאמֶר:
 2 הַלְאֵל יִסְבֵּן גִּבֹר
 3 בִּי וְיִסְבֵּן עֲלָיָה מִשְׁבֹּל:
 4 הַחֶפֶץ לִשְׂדֵי כִי תִבְרַק
 5 וְאִם בָּעַז כִּי תִקֵּם דְּרֹכֶיךָ:
 6 הַמִּירְאָהֶךָ לִתְקֵה
 7 וַיִּבֹא עִמָּךְ בְּמִשְׁפָּט:
 8 הַלֵּא יִתְהַךְ רֹבֵה
 9 וְאִין קֵץ לְעִנְיֹתֶיךָ:
 10 כִּי תִחַבֵּל אֶתְּךָ הַנֶּם
 11 וּבְגָדוֹ עֲרוּמִים תִּפְשִׁיט:
 12 לֹא מִיִּם עֵינֵי תִשְׁקֵה
 13 וַיִּרְעַב תִּמְנַע לֶחֶם:
 14 אֲלֹמְנִית שְׁלַחַת רִיקָם
 15 וְזָרְעִית וְתִמְוֹם תִּתְנַא:
 16 עַל כֵּן סִבִּילְתִּיךְ פָּחִים
 17 וַיִּבְהַלֵּךְ פָּחֵה פִתְאֵם:
 18 אִיךְ מִחֻשְׁךָ לֹא תִרְאֶה
 19 וְשִׁפְעַת מִיִּם תִּבְסֵךְ:
 20 הַלֵּא אֱלֹהֵי בְּגִבְהַי שָׁמַיִם
 21 וְלִרְאֹתָ רֹאשׁ בְּנֹכְבִים כִּי תִסָּר:
 22 וְאֲמַרְתָּ מַה יָדַע אֵל
 23 הַבַּעַד עֲרַפֵּל יִשְׁפֹּט:
 24 עֵבִים סִחַר לִי וְלֹא יִרְאֶה
 25 יַחֲוֵג שָׁמַיִם וְיַחֲהַלֵּךְ:
 26 הֲאֵרָה עֵילִם תִּשְׁמֹר
 27 אֲשֶׁר קָרְבֵי מִתִּי אֵין:
 28 אֲשֶׁר קָמְטֵי וְלֹא עֵת
 29 נָחַר וַיִּצַק וַיִּסְדֹּם:
 30 הַאֲמַרְוּם לֵאלֹהֵי כֹהֵן מִמֵּנִי
 22.18(ג) וַיִּהְיֶה מֵלֵא בְּתוֹכָם טֹב
 יַעֲזֵה וַיַּעֲזִים וְהִקָּה מִיָּד:
 23.8(ג) הֵן קָדַם אֱהֲלֵךְ יֵאֱמֹנִי
 וְאֵהִי לֹא אֶבְךָ לִי:
 22.8(ד) אֵיִם וַיַּעַל לִי הַאֲרֵץ
 וַיִּסֵּא עֵינַי יִשָּׁם כִּהִי:

22 ומה יפעל שדו לני?

19 וירא בדוקים וישמחו

ונקו ולעז למי

: אם לא כפתרו קמיוני

והתם אכלה אש:

21 הסבן נא עמו ושלם

בהם תביאנהו טובה:

22 קה נא מפני תורה

ישים אמרו בלבבך:

23 אם השיב ונגד שדו תקנע

תרחיק עילה מאהלך:

24 ושיה על עפר בשר

ובשר נתלים איפור:

25 ה היה שדו בצרוך

.

26 כי אז על שדו תהקנע

והשא אל אליה פנד:

27 העתור אלו וישמעך

ונדרוך תשלם:

28 ותגור אמר ויקם לך

ועל דרכך נגה אור:

29 כי תשפיל ותאמר גיה

ושח עינים וישע אל

ל ימלט את נקו

25 ותמלט בבר כפוך:

23.א ויקן איוב ויאמר:

2 גם קנה מר שחי

30 ידו בדה על אנתחי:

3 מי יחן ידעתי ואמצאתי

אבוא עד תבונתי:

4 אערבה לפני משפטי

ויפי אמלא תוכחות:

5 אדעה מלים יעני

35 ואבונה מה יאמר לי:

6 הקרב כה ורוב עמדי

לא אך הוא ישם בי:

7 שם ישר טובה עמו

40 ואפליטה לגנה משפטי:

29 בַּיָּמִים אֱלֹהִים יִשְׁמְעוּנִי:
 3 בְּקוֹלִי יִרְוּ עָלַי רֵאשִׁי
 לֹאֲרִי אֵלֶךְ הַשָּׁדַד:
 4 כַּאֲשֶׁר הִיוּתִי בַיָּמִים הַרְפִּי
 5 בַּסִּידָה אֱלֹהִים עָלַי אֶהְיֶה:
 6 בַּסִּידָה שָׁדוּ עַמְדֵי
 סַבִּיבָתָי נִעְרִי:
 7 בַּרְחֹץ הַלֵּיכִי בַחֲמָה
 וְצִיר יִצּוֹק עַמְדֵי פִלְגֵי שָׁמַיִן:
 10 8 שְׂרָשֵׁי פִתְחַת אֵלֵי מַיִם
 יִשַׁל וְלִינִן בַּקְצוּרִי:
 9 כַּבִּידֵי הַדָּשׁ עַמְדֵי
 יִקְשְׁתִּי בִידֵי תַהְלִיטִים:
 15 7 בַּצִּאֲדוֹ שֶׁמֶר עָלַי קֶרֶת
 בַּרְחֹב אֲכִיז מִיִּשְׁבֵּי:
 8 רֵאשֵׁי נְעָרִים וְנַחְבָּאִם
 יִישִׁישִׁים קָמוּ עַמְדֵי:
 9 שָׂרִים עֲצָרוּ בַמַּלְאִים
 יִכַּח יִשְׁמְעוּ לִפְיָהֶם:
 20 6 קִילִן נְגִדִים נֶאֱלָטִים
 יִלְשִׁינֵם לִקְנֵם דְּבַקָּה:
 11 בִּי אֲזַן שְׁמִיעָה וְתֹאשְׁרֵנִי
 יַעֲזֹב רֵאשִׁתִּי וְתִעֲדֵנִי:
 21 לִי שְׁמֵעֵי יִתְחַלִּי
 25 יִדְמִו לִמֵּן עֲצָתִי:
 22 אַחֲרָי דְּבַרִּי לֹא יִשְׁנִי
 יַעֲלִימוּ תַסֵּם מַלְתִּי:
 23 יִתְחַלִּי בַמַּסָּה לִי
 יִפְיֵהֶם פִּעְרוּ לַמַּלְאָכִים:
 30 12 בִּי אֲמַלֵּט עִוֵּי מִשְׁפָּחַ
 וְיִדְעוּ יֵלֵךְ עִוֵּי לִי:
 13 בְּרִיבָה אֲבַד עָלַי תַבָּא
 יִלְבֵּב אֲלֵמְנָה אֶרְנָן:
 35 10 עֵינַיִם הִיוּתִי לְעֵצִי
 יִרְגְּלוּ לִפְסַח אֲוִי:
 16 אֵב אֲנִי לֹאֲנִי־וֹשִׁים
 וְרָב לֹא יִדְעֵנִי אַחֲקֵרְתִּי:
 17 יֹאשְׁבֵרָה מִתְלַעֲוֵת עִוֵּל
 יִמְשְׁנֵנִי אֲשִׁלֹּךְ טִרְדִּי:
 40 24 אֲשַׁחֵק אֲלֵהֶם יֵלֵךְ יֹאמִינוּ
 יֹאמֵר פְּנֵי לֹא יִפְסִלוּ:
 25 אֲבַחֵר דְּרִכֵּם יֹאשֵׁב רֹאשׁ
 יֹאשְׁכֵן בַּמֶּלֶךְ כְּנַדִּיד
 כַּאֲשֶׁר אֲבִלִים יִקְחֵם:
 45 14 גִּדְקָה לִבְשֵׁתִי וְיִלְבַּשְׁנִי

28 לֹא עָרַה עָלַי שֶׁהָלֵךְ:
 9 בַּהֲלָמוֹשׁ שָׁלַח יָדִי
 הַפֶּךְ־מִשְׁרֵשׁ הַיּוֹשֵׁב:
 - בְּצִוְרוֹת יֹאמֵרִים בְּקֶסֶת
 וְכֹל יִקְרַר רֵאשִׁתִּי עֵינָיו:
 11 מִכִּנּוֹ תַחְרוֹת קֶבֶשׁ
 יִתְעַלְמֶנָה יֵצֵא אִירִי:
 12 וְהַחֲבִמָה מֵאֵינִן תַּמְצֵא
 יֹאמֵר זֶה מִקִּים בִּינָתִי:
 13 לֹא יִדַע אֲנִישׁ דְּרִכְבָּה־
 יֵלֵךְ תַּמְצֵא בַּאֲרֶץ הַחַיִּים:
 14 תַּחֲסִים אֲמַר לֹא בִי הָיָא
 יִישׁ אֲמַר אֵינִן עַמְדֵי:
 15 לֹא יִתֵּן קִנְיִנִי תַחְתִּיהָ
 יֵלֵךְ יִשְׁקַל כֶּסֶף מַחֲרִיחָה:
 16 לֹא תִסְלַח בְּתַם אִיפְיִר
 בַּשָּׁחַם יִקְרַ וְסַפִּירִי:
 17 לֹא יִעֲרַמְנָה זֶהֱבַת תַּחְלִיבִית
 יִתְמַרְחָה כֹּלֵי פִזִּי:
 18 רֵאשִׁמֹת יִנְבִישׁ לֹא יִזְכֵּר
 יִמְשֶׁךְ הַכְּמָה מִפְּנִינִים:
 19 לֹא יִעֲרַמְנָה פְּטֻדַת כִּישׁ
 בְּתַם בַּחֲרוֹר לֹא תִסְלַח:
 20 יִתְחַבֵּמָה מֵאֵינִן תַבָּא
 יֹאמֵר זֶה מִקִּים בִּינָתִי:
 21 וְתַעֲלֵמָה מֵעֵינֵי כֹל חַי
 יִמְעִיק חֲשָׁמִים נִסְחָרָה:
 22 אֲמַדִּין יִמִּית אֲמִירִי
 בַּאֲזִינוּ שְׁמֵעֵנִי שְׁמַעְתִּי:
 23 אֲלֹהִים הַבִּינִי דְרִכָּה
 יִהְיֵה יָדַע אֵת מִקְרִימָה:
 24 בִּי הָיָא לִקְבִיֹת הַאֲרֶץ וְיִישׁ
 תַחַת כֹּל הַשָּׁמַיִם יִרְאֵה:
 25 לַעֲשִׂוֹת לְרִיבָה מִשְׁקַל
 יִמִּים יִתֵּן בַּמַּחַת:
 26 בַּעֲשִׂוֹת לְמַטֵּר הַקַּי
 יִדְרֹךְ לַחֲדוּזֵי קְלוֹתִי:
 27 אִוִּי יִקְאֵהוּ יִסְפַּחֵהּ
 הַכְּנִיטָה יִגַּם תַּקְרָה:
 28 יִיאַמֵּר לְאָדָם
 הֵן יִרְאֵת אֲדִינוּ הָיָא הַכְּמָה
 יִסִּיר מִקֶּסֶת בִּינָתִי:

29. x יִיסֵה אִיבִים שֶׁאֵת מִסְלֵי יִיאַמֵּר:
 2 מִי יִתְנִי בִינְהוּ קֶדֶם

27 וקרא אליה בגל עת:
 11 איקה אתכם ביד אל
 אשר עם שריו לא אכחד:
 12 הן אתם כלכם חזיתם
 5 ילמה זה הגל ההבלי:
 13 זה הלך אדם רשע עם אל
 «יִתְקַלֵּה» ערוצים משדו יקחו:
 14 אם ירבו בניו למו הרב
 וצאצאיו לא ישבעו להם:
 10 שרוקו במית לא יקברו
 ואלמניתיו לא תבכינה:
 16 אם יצבר בעפר כסף
 ובהמר יבין מלביש:
 17 יבין יצדוק ולבש
 15 וכסף נקי יחלק:
 18 בנה «לֶקֶט» ביתו
 וכסבה עשה לצר:
 19 עשיר ישכב ולא יאסף
 עינו פקה ואינו:
 20 הטיגהו במים בלהות
 לילה נבתי סיפה:
 21 ישאתי קדים וילך
 וישקרהו ממקמו:
 22 יישלך עליו ולא יהמל
 25 מידו ברזה יברח:
 23 ישפקו עליו כפימו
 «ישדקו» עליו ממקמו:
 28,* כי יש לכסף מוצא
 ומקום לזהב יוקר:
 30 כדול מעפר יקח
 ואבן יצוק נחשתה:
 3 קן שם לחשך
 ולגל תכלית הוא הקר:
 4 פרץ נהל «בעפר»
 35 דלו מאנוש נעו:
 ארץ ממונה יצא להם
 ותהתיה נהפך כמו אש:
 6 מקום ספיר אבניה
 ועפרות זהב לו:
 40 נתיב לא ידעו עש
 ולא שזפתו עין איה:
 8 לא הדריגיהו בני שהין

26,6 קרוב שאיל נגדו
 ואין כסות לְאַבְהָן:
 7 למה צפון על תהו
 תלה ארץ על בלומה:
 8 צר מים בעביו
 ולא נפק עין תהתם:
 9 מאהו פני כסה
 פרשו עליו ענני:
 10 הק חג על פני מים
 עד תכלית אור עם השך:
 11 עמידו שמים ורפפו
 ויתמהו מגערתו:
 12 בבתו «גער» הים
 ובקביותו מהין רהב:
 13 ברוחו שמים שפךה
 הללה ידו נחש ברה:
 14 הן אלה קצות דרכו
 ומה שטיץ דבר נשמיץ בו
 ורעם גבורתו מי תבונן:

26,* ויבן איוב ויאמר:

2 מה עזרת ללא כה
 הרשעת זרוע לא עז:
 3 מה יעצת ללא הנמה
 ותושיה לרב הודעת:
 4 את מי הגדת מלין
 והשמעת מי יצאה ממך:

27,2 הו אל הסור משפטו

ושרו המד נפשו:

3 כי כל עוד נשמתי בו

ורוח אליה באפי:

4 אם הדבונה שפתי עילה

ולשוני אם יהגה רמיה:

5 הלילה לי אם אנדוק אתכם עד אניע

לא אסור תמתי מימי:

6 בגדקתי החזקתי ולא ארפק

לא יחקה לבני מימי:

7 יהו כרשע איבני ושתקימתי בעקלי:

8 כי מה תקות הנקס בו «יניע»

כי ישאל אליה נפשו:

9 הבקקתי ישמע אל

כי תבוא עליו ברה:

10 אם על שדו יתכנן

(1) 28,3 אכן אצל ועלמות

(2) 27,1 ייסה איוב שאד נסלו ויאמר:

31,א אב אשמת כי רב הילוי
 רבו כבוד מצאתי ידו:
 5 26 אב אראה איר כי תל
 יורה יקר הלך:
 27 ייפת בסתר לבו
 תחשק ידו לפני:
 28 גם היא עין פלילי
 כי כחשתו לאל ממעל:
 10 29 אב אשמה בפני משנאי
 יהתעוררתו כי מצאי רע:
 3 ולא נתתי לחטא חברי
 לשאל באלה נפשו:
 15 31 אב לא אמרו מתו אהלו
 מי יתן מבשרו לא נשבע:
 32 בתרוץ לא ילך גר
 הלדו לאתקו אפתה:
 20 33 אב כסותו כארם פשעי
 לטמון בחביו עיני:
 34 כי אפרוץ המין רבה
 יבזו משפחות יחתי
 25 יארם לא אצא פתה:
 35 35 אב מי יתן לי שמע לי
 תן תרו שדו יעני
 וספר פתב איש ריבוי:
 30 36 אב לא על שנמי אשאני
 אענהני עטרת לי:
 37 מספר צערו אגידני
 כמו נגיד אקרובני:
 35 38 המי דברוי אויב:
 38,א ייעזיחה את אויב מני הסערה ויאמר:
 2 מי זה מחשיך עצה
 במליון בלי דעת:
 40 3 אור לא כגבר חמצוץ
 יאשאלך יהודיעני:
 4 איפה היית ביסדי ארץ
 הגד אב ידעת בינתו:
 45 5 מי שם ממדית כי תרע

31 ועל פתה רעו ארבתו:
 - תטחן לאתר אשתי
 ועלית וברעין אחירן:
 11 כי יהיא זמה
 יהיא עין פלילי:
 12 כי אש היא עד אברון תאכל
 יפכל זבואתי השניש:
 13 אב אמאט משפט עבדו יאמתי
 בקרב עמדי:
 14 ימה אעשה כי יקום אל
 יבי יפקד מה אשיבני:
 15 הלא בבטן עשני עשהו
 ייזלזלנו ברתם אהר:
 16 אב אמנע מחפין דלים
 ועיני אלמנה אכלה:
 17 ואכל פתו לבדו
 ולא אכל יחיה ממנה:
 18 כי מעניונו גהלחיהו כאב
 ימבטן אמיה אהנה:
 19 אב אראה איבד מבלי לביש
 יאון כסיה לאביין:
 20 אב לא ברעני חלצי
 ימנז כבשו יחיהם:
 30,א אב לא בניתי לקשה ייב
 עגמה נפשו לאביין:
 31,21 אב הניפתי על יחיה ידו
 כי אראה בשער עזרתו:
 22 כחפי משכמה תפיל
 ואזרעי מקנה חשברי:
 23 כי פחד אלו איר אל
 ומשארו לא איביל:
 38 אב עלו אדמתו חזעק
 ייחד תלמיה וברעין:
 39 אב כחה אכלתי בלי כסף
 ינפש בעליה הפחתו:
 40 תחת חטה וצא הית
 יתחת שורה באשת:
 24 אב שמתי זהב כסלי
 ילכחם אמרתו מבטחתי:

30,19 חֲרִי לַחֲמֹר
 יִחַמְשֵׁל כֶּסֶף וְאֶפֶר:
 2 אֲשֵׁר אֵלֶּךְ יֵלֵךְ חֲמֹרִי
 עֲמִדְתִּי וְלֹא תִחַבֵּן בִּי:
 5 תִּחַפֵּץ לִאֲחֹזֵר לִי
 בְלִעַם יָדְךָ חֲשַׁמְמִי:
 22 חֲשַׁמְנִי אֶל רֹחַ תְּרִיבֹתִי
 תִּחַמְגְּנִי מִחֲשֻׁעַי:
 23 כִּי יִדְעִי מוֹת תְּשִׁיבִי
 10 יִבֹּת מִיַּעַד לְכֹל חַי:
 24
 26 כִּי טִיב קִיּוֹתֵי יוֹבָא רַע
 יֵאִתְחַלֵּה לְאֹרֶךְ יוֹבָא אִפְסֵי:
 27 מִיָּעַר רִחַחֵי יֵלֵךְ דָּמִי
 קִדְמָנִי יָמִי עָנִי:
 28 קָדָר הִלְכִיתִי בְּלֹא . . .
 קִמְתִּי בְקִהַל אֲשֵׁינִי
 29 אֵת הַיּוֹתֵר לְתוֹם
 20 יָרַע לְבִיּוֹת יַעֲתִי:
 5 עִירֵי שָׂחַד יַעֲלֶיךָ
 וְעִמְּנֵי חֲרָה מִנִּי חֲלִיבִי:
 31 וְיָחֵד לְאַבֵּל בְּנִי
 יַעֲלֶבֶר לְקִיל בְּנִי:
 25 31,8 בְּרוּת בְּרַחֲמֵי לֵבִי
 יִמָּה אֲתַבִּיבֵן עַל בְּהִלְתִּי:
 2 יִמָּה תִּלַּךְ אֱלֹהִים מִמַּעַל
 יִתְחַלֵּה שָׂדֵי מִשְׁדָּמֹתַי:
 3 הֲלֹא אִיד לְעֵל
 30 יִבְנֶה לְפַעֲלֵי אֵיק:
 4 הֲלֹא הוּא יִרְאֵה דְרָבִי
 יִכַּל מַעֲדֵי יִסְפְּרֵי:
 5 אִם הִלְכִיתִי עִם שׂוֹא
 35 וְתִקַּשׁ עַל מַרְמֵה רַגְלִי:
 6 יִשְׁקֹלֵנִי בְּמֵאזְנֵי מִדָּק
 יִדַּע אֱלֹהִים הַמַּחֲרִי:
 7 אִם תִּסַּח אֲשֶׁר מִנִּי הַדָּרֵךְ
 40 יֵאֲהַר עֵינֵי הַלֵּךְ לְבִי
 יִבְנֶשֶׂי דְבַק מֵאִיפִי:
 8 אֲזַרְעָה יֵאֲהַר יֵאֲכַל
 יֵצְאֵנִי יִשְׁרָשֵׁי:
 45 9 אִם נִפְדֵּה לְבִי עַל אֲשֶׁה

29 בְּמַעֲלֵל יַעֲזִיב מִשְׁפָּטִי:
 18 יֵאֲמַר עַם קִנֵּי אֶזְקָר
 יִתְחַלֵּל אֶרְבֵּה יוֹמֵי:
 30,8 יִעָזֶה שֶׁהֵקֵן עַלֵי גֵיזְרֹתַי
 אֲשֶׁר מֵאֲסִדֵּי אֲבוֹתַם
 לְשׂוֹת עִם בְּלִבִּי צִוִּי:
 2 גַּם כֹּה יִדְוֶהם לְמַה לֵּלֵךְ
 3 בְּחֶסֶד יִבְנֶשֶׂן גְּלִמְדֵי:
 4 הַעֲרָקִים צִוֶּה אֶרְפֵּן שׂוֹאֵה יִמְשַׁאֵה:
 4 הַקִּטְפִּים מְלִיחַ עַלֵי שׂוֹחַ
 5 יִשְׂרָשׁ חֲמֹמִים לְחַמְמִים:
 7 מִן יָבֵיב יִגְרָשֵׁי
 יִוֹשְׁעֵי עֲלִמְנֵי מַגֹּב:
 6 בַּעֲרָן תְּחַלִּים לְשֶׁן
 7 חֲרִי עֶפֶר וּבְפִיפִים:
 7 בֶּן שִׁחִים וְהִקְרִי
 8 חֲחַת חֲרוּל יִסְפַּחֲרִי:
 8 בְּנֵי נֶבֶל עִם בְּנֵי בְּלֵי שֶׁם
 9 נִבְאִי מִן הָאֲרָץ:
 9 יִעָזֶה מְנִיחֵם הַיּוֹתֵר
 יֵאֲהַר לְחֵם לְמִלְחָה:
 7 תְּעִבֵנִי תִּתְקִי מִנִּי
 יִמְעַנֵּנִי לֹא חֲשַׁמְנֵי קָר:
 11
 12 עַל יוֹמִין פְּרָקָה יִקְוִי . . .
 12 וְיִסְלִי עַלֵי אֲרַחֲתֵי אִידִם:
 13 תִּסְפִּי וְיִזְכֹּרִי
 14 מִפְּרֵץ רַחֵם וְאֲחִי
 14 חֲחַת שׂוֹאֵה תִתְגַּלְגְּלִי:
 15 תִּתְחַבֵּר עַלֵי בִלְחַת
 יִתְדַרְסֵי בְרוּת תְּדַבֵּר
 וּמַעַב עֲבֵרָה יִשְׁעִיתִי:
 16 וְיִעָזֶה עַלֵי תִשְׁתַּפֵּךְ נַפְשִׁי
 יֵאֲחַזִּינִי יָמִי עָנִי:
 17 לִלְחָה עִמְּנֵי נִקְר מַעֲלִי
 וְלִיקְרִי לֹא יִשְׁכַּחֲרִי:
 18 בְּרַם כֹּה יִתְפַּשֵׁן לְבוֹשֵׁי
 כִּפֵּי בְתוּרֵי וְאֲזַרְעִי:
 30,8,9 עֲלִישֵׁי מֵאֵה בְּלֵי

(2) עֲלִישֵׁי מֵאֵה בְּלֵי

- 39,4 יחלמו בניהם ירבו בקר
יצאי ולא שבו למנו:
- ה מי שלח פרא חפשי
ומסרות ערוד מי פתח:
6 אשר שמתי ערבה ביתי
ומשכנתי מלחה:
7 ושחק להמון קרוה
חשאיית לגש לא ישמע:
8 ותיר הרוב מרעהי
יאתר כל ירוק ידרוש:
9 היאבה רים עבדך
אם ילון על אביסך:
י קתקשרם בתלם בעבתה
אם ישדד למקים אחריד:
11 התבטח בי כי רב כחי
והתעב אליו יגיעך:
12 התאמין בי כי ישיבו זרעך
וגרנד ואסך:
13 כנס רננים נעלסה
אם אברה הסודה ונעה:
14 כי תעזב לארץ פזיקה
ועל עפר תחמים:
15 ותשבח כי רגל תזורה
והית השדה הדרשה:
16 הקשיקה בניה ללא לה
לרוק ינועה בלי פחד:
17 כי קשה אליה הנמה
ילא חלק לה בבניה:
18 בעת במרים תנורא
חשחק לסיס וללבי:
19 החדן לסיס נבירה
התלביש ציארני רעמה:
20 הדרעישני כארבה
חיה נחני אימה:
21 יחפרי בעמק וישיש בנה
יצא לקראת נשק:
22 ישחק לפחד ילא יחת
ילא ישוב מפני הרב:
23 עליו תנה אשפה
לחב הנית וכודין:
24 ברעש ריגז יקטא ארץ
- 39 ילא יאמין כי קיל שופר:
30 בדי שפר ואמר האח
ימרחוק ורית מלחמה:
- 26 המבינתך נאבר ניץ
5 יפרש כנפו להימן:
27 אם על פיך ינבית נשר
וכי ירים קני:
28 סלע ישכן יחלנן
על שן סלע ומצידה:
10 משם חפר אכל
29 למרחוק עינו ובוטרו:
ל יאפרקו ילעלעו דם
ובאשר הללוש שם הוא:
15 40,א ויען יהוה את איוב ויאמר:
2 הרב עם שדני יסור
מיכיה אלה יענה:
20 ויען איוב את יהוה ויאמר:
4 הן קלתי מה אשיבך
ידו שמתי למנו פי:
ה אחת דברתי ילא אענה
ושתוב ולא אוסיף:
25 ויען יהוה את איוב קץ סערה ויאמר:
6 אזר נא כנבר חלמיד
אשאלך יהודיעני:
8 האם חפר משפטי
הרשיעני למען תצדק:
9 ואם זרוע באל לך
ובקול נמהי תרעם:
10 עדה נא נאין ינבה
והיד יהדר תלבש:
11 הפין עברית אפך
35 וראה כל גאה והשפילתי:
12 ראה כל גאה הכניעתי
והדך רשעים תחתם:
13 נמנם בעפר יחד
פניהם חבש בטמון:
40 יגב אני אידך
כי תישע לך ימינדך:
14 הנה נא בחמור
- (a) 39,4 יגם סיום ותנועה:

38,7 אִי מִי פָלַג לַשֶּׁטֶף תַּעֲלֶה
 תִּדְרֹךְ לַחֲזוֹן קִלְתִּי:
 26 לַחֲמִשִּׁיר עַל אֶרֶץ לֹא אִישׁ
 מִדַּבֵּר לֹא אָדָם בִּירָה:
 5 27 לַחֲשִׁבֹת שְׁוֹעָה וּמְשִׁימָה
 וְלַחֲצִמֹת מִצֵּא דָשָׁא:
 28 הַיֵּשׁ לַמִּטָּר אֵם
 אִי מִי הִילִיד אֲנִלִּי סֹלֵה:
 10 29 מִבֶּטֶן מִי יֵצֵא הַקֶּרֶת
 יִסְפֵּר שָׁמַיִם מִי יִלְדֵהוּ:
 3 מאַחַךְ מִי־יִתְלַמְדֶהָ
 יִפְנֵי תַחֲמוֹם יִתְחַבְּאֵהוּ:
 15 31 הַתְּקַשֶׁר מַעֲדָנִית בַּיּוֹם
 אִי מִשְׁכֹּת כִּסֵּל תַּפְתַּח:
 32 הַתְּצִיֹא מִזְרוֹת בְּעֵרִי
 יֵצֵא עַל בְּנוֹת הַתְּקַשֶׁם:
 33 הַיִּדְעַת הַקִּיּוֹת שָׁמַיִם
 20 אֵם תִּשׁוּם מִשְׁטָרוֹ בְּאֶרֶץ:
 34 הַתְּרִיב לֵעַב קִילֹךְ
 יִשְׁפַעַת מִי־תִסְכֶּךְ:
 35 הַתְּשַׁלֵּחַ בְּרִקִּים יִלְבֵּי
 וְיִאֲמְרוּ לֶךְ הַגִּי:
 25 36 מִי שֶׁת בַּטְחֹת הַכַּמֶּה
 אִי מִי תֵקֵן לְשִׁכְתִּי בַיּוֹם:
 37 מִי יִסְפֵּר שְׁחָקִים בַּחֲכִמָה
 וְנִבְלֵי שָׁמַיִם מִי יִשְׁמֹר:
 30 38 בַּצֶּקֶת עֵפֶר לְמִיֻצֵק
 וְרִגְבִיִם יִרְבְּקוּ:
 39 הַתְּצִיֹד לְלִבִּי־מִי־
 יִחַיֵת כְּפִירִים תַּמְלֹא:
 35 40 מִי יִשְׁחֹר בַּמַּעֲיִנוֹת
 יִשְׁבֹּן בַּסֶּכֶה לִמֵּן אָרֶב:
 41 מִי יִכְוֶן לְלֶרֶב צִדִּי
 בִּי יִלְדֵי אֵל אֵל יִשְׁעֵי
 יִחַצֵי לְבַלִּי אֲכַלִּי:
 40 39,8 הַיִּדְעַת עַת לֹדֶת יַעֲלֵי סֹלֵה
 חַלֵּל אֵילֹת תִּשְׁמָר:
 2 הַסֶּפֶר וְרַחֲמוֹם תַּמְלֹאֶנָה
 וַיִּדְעַת עַת לֹדֶתָנָה:
 3 תִּכְרַעְנָה יִלְדֵיהֶן תַּפְלֹתָנָה
 45 הַבְּלִיָּהֵם תַּשְׁלַחְנָה:

38 אִי מִי נִטַּח עֲלֵיהָ קִיֹּ:
 6 עַל מַה אֲדוּנָה הַטְּבַעִי
 אִי מִי יִרַח אֲבֶן פְּנֹתָה:
 7 בְּרֵן יִחַד יִכְבְּרוּ בְּקִי
 וַיִּוָּעֵי כָל בְּנֵי אֱלֹהִים:
 8 וַיִּסַּךְ בַּדְּלָתַיִם יָם
 בְּנִיחֵי מִרְחֵם יֵצֵא:
 9 בְּשִׁימֵי עֵקֶן לְבָשׁוּ
 וַיַּעֲרַפֵּל הַתְּלַתִּי:
 10 יִאֲסֹבֵר עֲלָיִי יִהְיֶה
 יִאֲשִׁיִם בְּרִיחַ וְדִלְתַיִם:
 11 יִאֲמֹר עַד פֶּה תִבְרֵא יֵלֵא תִסִּיֵה
 יֵצֵא יִשִׁית בְּנֶאֱוֶן גִּלְדִּי:
 12 הַמִּיֻמִּיֻךְ צִיִּית בְּקִי
 וְיִקְעַקְעֵהָ שַׁחַר מִקְוִיִּי:
 13 לֹאֲחֹו בַּנְּסֻפִּית הָאֶרֶץ:
 14 תִּתְחַפֵּךְ כַּחֲמֵר הַיִּתֵם
 וְתִרְגַּעְכֵי ... כְּמִי לְבִישִׁי:
 16 הַבִּטֵּאת עַד נִכְבְּוֵי יָם
 יִבְחַקֵּר תַּחֲמוֹם הַתְּהַלְלֹת:
 17 הַתְּגַלֵּל לֶךְ שְׁעָרֵי מִוֵּת
 יִשְׁעֵרֵי צִלְמִית תִּרְאֶה:
 18 הַתְּבַטֵּאת עַד רַחֲבֵי אֶרֶץ
 הַגֵּד אֵם יִדְעַת כֹּלֵה:
 19 אִי זֶה הַתְּרֹךְ וְשִׁבֵּן אִיר
 יִחַשֵׁךְ אִי זֶה מִקְוִיִּי:
 20 כִּי תַקְחֵה־לִּי אֵל גְּבוּלִי
 יִבֵּן תִּבּוֹן תִּיֻבֹת בִּיהֵי:
 21 יִדְעַת כִּי אִזּוֹ תִילֵד
 וְיִמְסַפֵּר יִמּוֹךְ רַבִּיִם:
 22 הַבִּטֵּאת אֵל אֲשֶׁרֹת שֹׁלֵה
 יִאֲצִיֵרֹת בְּרַחַת תִּרְאֶה:
 23 אֲשֶׁר תִּשְׁבַּתֵי לַעַת צֵר
 לַיּוֹם קָרֵב יִמְלַחְמָה:
 24 אִי זֶה הַתְּרֹךְ וְהַלֵּךְ כְּפִלֵּי
 יִפְעֵן קָדִים עֲלֵי אֶרֶץ:
 38,13(4) וַיִּנְעֲרוּ הַשָּׁמַיִם מִנֶּעֱוֶה:
 38,14(4) יִפְשַׁע הַיָּם וְיִשְׁעִים אֵיִם
 וְיִחַצֵּוּ יִמֵּה תִסְבִּיֹו:

- 42,4 שֶׁמֶט נָא יֵאָכֵז אֲדָבָר
אֲשַׁלֵּךְ הַהוֹדוּיָעִי:
ה לִשְׁמֵעַ אֶזְנְךָ שְׁמִיעֲתִיךָ
וְדַחַח עֵינֵי רֵאשִׁיךָ:
6 עַל בֶּן אֲשַׁתְּךָ
וְנַחֲמֵתִי עַל כָּפֵי יָאֵפֶיךָ:
- 42,5 וַיֵּעַן אִיּוֹב אֶת יְהוָה וַיֹּאמֶר:
2 יָדַעְתָּ כִּי כָל הַיּוֹכֵל
יֵלֵא יִבְצֵר מִמֶּךָ מְזִמָּה:
3 מִי זֶה מַעְלִים עֵצָה בְּלִי יָדְעָתִי
לִכְן הִגַּדְתִּי וְלֹא אֲבִין
נִפְלְאוֹת מַמְנֵי יְלֹא אֲדַע:
7 וַיְהִי אַחֲרַי דְּבַר יְהוָה אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֵל אִיּוֹב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל אֱלִישֶׁז
הַתִּימָנִי חַרָּה אִפִּי בְךָ וּבִטְנֵי רֵעִיךָ כִּי לֹא דִבַּרְתָּם אֵלַי נְכוֹנָה כַּעֲבָדִי אִיּוֹב:
8 וַעֲתָה קָחָו לָכֶם שִׁבְעָה פָרוֹם וּשְׁבַעַה אֵילִים יִלְכוּ אֵל עַבְדִּי אִיּוֹב וְהַעֲלִיתֶם
10 עִילָה בַעֲדָכֶם וְאִיּוֹב עַבְדִּי יִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם כִּי אִם פָּנִיו אֲשֵׁא לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת עִמָּכֶם
9 נְבִלָה כִּי לֹא דִבַּרְתָּם אֵלַי נְכוֹנָה כַּעֲבָדִי אִיּוֹב: יִלְכוּ אֱלִישֶׁז הַתִּימָנִי וּבְלֹדֶד
הַשׁוֹחֵי <צִפְרִי הַנְּעֻמָּתִי וַיֵּעָשׂוּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּר אֱלֹהִים יְהוָה וַיִּשָּׂא יְהוָה אֶת פְּנֵי
י אִיּוֹב: וַיְהִי שֶׁב אֶת שְׁבִיעִית אִיּוֹב בַּהֲתַפְּלְלוֹ בַּעַד רֵעֵהוּ וַיִּסַּס יְהוָה אֶת כָּל
11 אֲשֶׁר לְאִיּוֹב לְמִשְׁנָה: וַיָּבֵאֵי אֱלֹהֵי כָל אֲהָרָיו וְכָל אֲהָרָתָיו וְכָל יַדְעֵיו לִפְנֵי
15 וַיֵּאֲפִלּוּ עִמּוֹ לֶחֶם בְּבֵיתוֹ וַיִּגְדּוּ לֵי וַיִּנְחָמּוּ אֹתוֹ עַל כָּל הָרַעָה אֲשֶׁר חָבִיא יְהוָה
12 עֲלָיו וַיִּתְּנוּ לֵי אִישׁ קְשִׁיטָה אֶתֶת וְאִישׁ זָזִם זָהָב אַחַד: וַיְהִי בָרַךְ אֶת אֲהָרָתָיו
אִיּוֹב מִרֵּאשִׁיתוֹ וַיְהִי לֵי אַרְבַּעַה עָשָׂר אֶלֶף צֹאן וְשֵׁשֶׁת אֶלְפִים גְּמָלִים וְאַלְף צִמְד
14-13 בָּקָר וְאַלְף אֲתִינֹת: וַיְהִי לֵי שְׁבַעַה בָּנוֹם וְשְׁלוֹשׁ בָּנוֹת: וַיִּקְרָא שֵׁם הָאֶחָת
15 יָמִימָה וְשֵׁם הַשְּׁנִיתָ קַצִּיעָה וְשֵׁם הַשְּׁלִישִׁית קָרְן הַפִּיד: וְלֹא נִמְצָא נָשִׁים יִשׁוֹת
16 כִּבְנוֹת אִיּוֹב כֹּסֵל הָאָרֶץ וַיִּתֵּן לָהֶם אֲבִיהֶם חֲלָה בַחֲדָן אֲתִיהֶם: וַיְהִי אִיּוֹב
אַחֲרַי זֹאת מֵאָה וָאַרְבַּעִים שָׁנָה וַיִּקְרָא אֶת בְּנָיו וְאֶת בְּנוֹתָיו אַרְבַּעַה דְּרוֹת:
17 וַיִּמָּת אִיּוֹב זָקֵן וְשִׁבַּע יָמִים:

41.ה מי גלה פני לבושי
 בפל רשנו מי יביא:
 6 דלתי פניו מי פתח
 סביבות שניו אימה:
 5 גאיה אפיקו מגניב
 (סגור) הותם צר:
 8 אחד באחד ונשו
 ורית לא יבא בנייהם:
 9 איש באחיהו ידבק
 יחלכדי ולא יתפרדו:
 10 יטוֹשֶׁתָּה תהל איר
 יקניו כעפעפי שחר:
 11 מפיו לפידים יהלכו
 בידדיו אש יתמלטו:
 15 מנחירו יצא קשן
 כרד נפוח ואגמן:
 13 נפשו פגחלים תלהט
 ולחב מפיו יצא:
 14 בצוארו ילך עז
 ולפניו תרוץ דאמה:
 20 מ' מפניו בשרו דבק

 יצוק עליו כל ימיט:
 16 לבי יצוק כמי אבן
 25 ויצוק בפלה תחתית:
 17 משתו יגירו אליב
 משברום ותחטאו:
 18 משיגתו הרב בלי תקום
 הנית מסע ישריה:
 30 יחשב לחבן ברזל
 לעץ רקבון תחושת:
 2 לא יבריהנו בן קשת
 לקס תפנו לו אבני קלע:
 21 קס תחשבו תחת
 יושקק לרעש בידיו:
 35 תחתיו הדורו חרש
 ירפד תרוץ עלו טיט:
 23 ירתוח כסור מצילה
 ים ישים כמיקחה:
 40 אחריו יאיר תיב
 יחשב תהום לשביליו:
 24 אין על עפר מקלה
 הקשו לבלי הת:
 26 את כל גבה וראה
 הוא מלך כל בני שחקן:
 45

40 "הציר כבקר יאכל:
 16 הנה נא חתו במתניו
 יאזני בשרירי בטנו:
 17 יחפץ זכרו כמי ארז
 גידו פתרו ישרגו:
 18 עצמו אפיקו תזשה
 גרמיו כמטיל ברזל:
 19 הוא ראשית דרכו אל
 יעשֶׂה יגש הרביו:
 20 כי ביל יתרום ישא לי
 יכל היה השדה ושתקן שם:
 21 זהה צאלים ישכב
 בסתק קנה יבגה:
 22 יסבה צאלים צללו
 יסבוהו ערבו תהל:
 23 הן יעשק נהר ללא יחפז
 יבטה כי יגיה ירדן אל פיהו:
 24 כניו יתקצצא
 במיקשים יקב אט:
 25 תמשך ליהן בחמה
 יבהבל תשקיע לשניו:
 26 החשים אגמן באפי
 יבתוח הקב לחיו:
 27 הירבה אליך תהנונים
 אם ידברו אליך רכות:
 28 הירבה ברות עמד
 תקחני לעבד עילב:
 29 תחשק בני כצפור
 ותקשרני לערוחוד:
 3 יכרו עליו הברום
 יחצוהו בין כנענים:
 31 תחמלא בשמית ערו
 יבולצל דגים ראשו:
 32 שים עליו כפך
 זכר מלחמה אל תוסס:
 40,ט(א) אשר עשיתי עמך
 *
 41,א(ב) הן תחלתי נכובה
 1 הים אל צוארו יטלו:
 2 לא אביר כי יעירני
 3 ימי הוא לפני יתעב:
 4 מי הקריטני יאשלם
 5 תחת כל השמים לי היא:
 6 לא אחרים בדי
 7 ורבי גמיות וחקן עמי:

34.3 כי און מליך תבחן
 והך יטעם לאכלו:
 4 משפט נבחרה לוי
 נדעה בינינו מה טוב:
 5 כי אמר איוב צדקתי
 5 ואל הסיר משפטי:
 6 על משפטי אכזב
 אנוש הציו בלי פסע:
 7 מי גבר כאיוב
 10 ושתה לעג כמים:
 8 וארה לחברה עם פעלי און
 וללכת עם אנשי רשע:
 9 כי אמר לא יסכן גבר
 ברוצחי עם אלהים:
 15 לכן אנשי לבב שמעו לי
 הללה לאל מרשע ושדו מעיל:
 11 כי פעל אדם ישלם לי
 ובארה איש ימצאו:
 12 אף אמנם אל לא ירשע
 20 ושדו לא יצית משפט:
 13 מי עקר עליו ארעה
 ומי שם חבל נלח:
 14 אם ישנם אליו לבי
 ריהו ושמעתי אליו יאסו:
 25 יגיע כל בשר ויהר
 יארה על עפר יסו:
 16 ואם בניה שמעה זאת
 האזינה לקול מלי:
 17 האז שווא משפט יהנוש
 30 ואם צדק יבכור תרשיע:
 19 אשר לא נשא פני שרים
 ולא נבו שיע לפני הל
 כי מעשה ידיו נלוש:
 2 רגעומתי הבהיה לילה יגששו עמי יקברי
 35 ויסרו אביר לא בוד:
 21 כי עינו כל דרכי אים
 וכל בעדו וראו:
 22 און השך יאון גלמיה
 להסתר שם פעלי און:
 40 כי לא על איש יסו עיד
 להלך איה אל במשפט:
 24 ירה בבורים לא הקר

34.18(?) האמר למלך סלעל
 רשע אל נדוים:

33,16 אז יגלה און אנשים
 ובמסרים יחזם:
 17 להסיר אדם מפיטתו
 וניה מגבר נטה:
 18 יחסך נפשי מני שחת
 והורתי מעבר בשלח:
 19 והוכח במנאים על משכבו
 ינאם עמיו און:
 20 ו... חיתו לחם
 ונפשי מאכל תאיה:
 21 וכל בשרו מראי
 ולשפי עומתו לא רא:
 22 ותקרב לשתה נפשי
 יחיתי למיתו:
 23 אם יש עלי מלאך מליך
 להגיד לאדם ישרו:
 24 ויחנני יואמר
 פדהו מידת שחת
 מצאתי נפר:
 25 רשעו בשרי מנע
 יסו עמי עלימי:
 26 ידור אל אליה וינעהו
 וירא פניו בתרועה
 וישב לאנוש צדקתי:
 27 ישר על אנשים יואמר
 השאתי וישר הגיית
 ולא יחסום לי:
 28 פדה נפשי מעבר בשחת
 והייתי באיר תראה:
 29 הן כל אלה יפעל אל
 פעמים שלש עם גבר:
 3 להשיב נפשי מני שחת
 לאיר באיר ההיום:
 31 הקשב איוב שמע לי
 החרש יאנו אדבר:
 32 אם יש מליך השוכנו
 דבר כי הפאתי צדקד:
 33 אם אין אהה שמע לי
 החרש יאאלף חבמה:
 34 א וינן אלוהיא יואמר:
 2 שמעו חכמים מלי
 וידעו האזני לי:

33.23(א) אחר מני אלו

(דברי אליהו)

	וַיִּשְׁבְּרֵי שְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה מַעֲוֵה אֵת אֵינִים כִּי הָיָה אֲדִיק עֵינָיו:	32, x
2	וַיְהִי אִין אֱלֹהִיָּא בִן קַנְמָאֵל הַבְּנִי מִמְּסַפְתָּה יַם נְאִינִים הִרְה אִפִּי עַל אֲדִיק	
3	בְּסָפִי מְאֹלֵהִים: יִשְׁלֹשֶׁת רַעֲיוֹ הִרְה אִפִּי עַל אִסְרִי לֹא מִשְׁאֵי מִכְּזָה וַיִּנְשִׁימֵי	
4	אֵת אֵינִים: וְאֱלֹהֵי הַמָּת אֵת אֵינִים בְּדַבְרֵיהֶם כִּי זָקִים הָמָּה מִמֵּנִי לְמִתִּים: יִימָא	
5	אֱלֹהִיָּא כִּי אִין מַעֲוָה בְּפִי שְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים יִרְהֵי אִפִּי: יִיָּקֵן אֱלֹהִיָּא בִן קַנְמָאֵל	
	הַבְּנִי יִיאַמֵּר	
	מַעֲוָה אִין לִמְנִים וְאִתֵּם יִסִּינִים	32
	עַל כֵּן זְהִלְתִּי יִיאִמָּא	22
	מִהִיִּת דְרֵי אִתְכֶם:	
7	אֲמַרְדֵּי יִמִּים דְבִנִּי	33, x
	וְרַם שְׁנִים יִדְוִי הַנְּמָה:	
8	אִין רִיָּה הָיָה בְּאִנְשֵׁי	2
	וַיִּסְמַת שְׂדֵי הַבְּנִים:	
9	לֹא רִבִּים יִהְבְּנִי	3
	וְהַקְּנִים יִבְנִי מִשְׁפָּט:	
1	לִבְּן אֲמַרְדֵּי שְׁמַעְתָּ לִּי	4
	אֵדִיָּה דְרֵי אִם אִנִּי:	
11	הֵן הִיחֲלֵדִי לְדַבְרֵיכֶם	7
	אֲזִין קַד הַבְּיִלְתִּיכֶם	
	עַד הַהֲקִרְוִן מִלִּין:	6
12	וַיִּרְכַּב אֶת־בִּין	
	וְהָמָּה אִין לֹאִיב מִיבִיָּה	7
	עֵינָה אֲמַרְוִי מִנִּים:	
13	כֵּן הָאֲמִירוֹ מִשְׁאֵי הַנְּמָה	8
	אֵל יִדְפִּי לֹא אִיִּם:	
14	וְלֹא עִידִן אֱלִי מִלִּין	9
	וּבְאֲמַרְיִכֶם לֹא אִישִׁיבִי:	
15	הָדִין לֹא עֵינִי עִידִן	10
	הַעֲזִיקִי מִחֵם מִלִּים:	
16	וְהִיחֲלֵדִי כִּי לֹא וְדַבְרִי	11
	כִּי עַמְדִין לֹא עֵינִי עִידִן:	
17	אֵתְהָ אִם אִין הַלְקִי	12
	אֲחִיָּה דְרֵי אִם אִנִּי:	
18	כִּי מִלְּתִי מִלִּים	13
	הַעֲזִיקֵנִי רִיָּה בְּטִי:	
19	הָמָּה בְּטִי כִיִּין לֹא יִסְתָּח	14
	בְּאֲגִיִּת חֲרָשִׁים וּבְקַט:	
2	אֲרַמְתִּיה יִירְהֵי לִי	15
	אֲפַתָּה שְׂפִדִי וְאֵתְהָ:	
21	אֵל יֹא אִשָּׁא כִּי אִיש	16
	בְּנַפְל תִּרְמַמָּה עַל אֲנָשִׁים	
40	בְּתַנְיִמִּית עַלִּי מִשְׁבָּב:	

37 ואירו על נופות הארץ:
 4 אחריו ישאג קול
 ורעם בקול גאוני
 ולא יתקבם בני ישמע קולו:
 5 ורעם אל בקולו נפלאות
 עשה נהלות לא נדע:
 6 כי לשלג ואמר קרה ארץ וגשם המטרי
 9 "מן החרר תבוא סיפה
 קרה:
 10 מושמת אל יתן קרה
 ורחם מים במיצק:
 11 אף ברו ישראל עב
 יפיץ ענן אירו:
 12 יהיא מסכיה מתהפך בתהבילתו לפעלם
 13 אב לשבט * לאיצו
 אב לחסד ימצאהו:
 14 האזינה זאת איוב
 עמד והחבונן נפלאות אל:
 15 התדע בשיום אלוה עליהם
 20 והיפיע איר עננו:
 16 התדע על עב
 *נפלאות תמים דעים:
 17 אשר בנדוד תמים
 בהשקט ארץ מהרים:
 18 תרקיע עמי לשחקים
 25 חזקים כראי מיצק:
 19 הודיענו מה נאמר לי
 לא נערך מפני:
 20 היספר לי כי אדבר
 30 אב אמר איש כי יבלע:
 21 ועתה לא ראי איר בקאירו בשחקים
 וררה עברה ותתחרם:
 22 מצפין יהיה יאתה
 על אלוה נרא הוד:
 23 שדי לא מצאנהו
 35 שניא נח ומשפט ורב עדקהו
 24 לבן יראוהו אנשים
 לא יראה כל חכמי לב:
 37,6 (א) וגשם מטות מוין
 7 מיר כל אדם יחכים
 ליעת כל אנשי משתו:
 8 ותבוא היה כשו אב
 ובפלוזהו תסקו:
 11 כל אבד יפיע על פני כול ארעה:
 23 לא יענה: (ב)

36 יהיהם בקדשים:
 3 יחלץ עני בעניו
 ויגל בלחץ אונם:
 16 יאט הסתך מפי בר
 רחב לא מיוק החזיה
 שלהנד מלא דשן:
 17 ידון רשע ומלאק:
 דין ומשפט יחמיו:
 18 כי חמה פן יסיהך בשפק
 ורב כפר אל יטרך:
 19

 21 השמר אל דשן אל ארץ
 כי על זה בתרת מעני:
 22 הן אל ישגיב כסח
 מי כסחו מזחה:
 23 מי שקר עליו דרבי
 ומי אמר פעלה עולה:
 24 זבר כי תשניא פעלו
 אשר שררו אנשים:
 25 כל אדם תזו בו
 אנש יביט מרהיק:
 26 הן אל שניא ולא נדע
 מספר שנו ולא הקר:
 27 כי יגרע נשפי מים
 וזקי מטר לאדו:
 28 אשר יזלו שחקים
 ירעפי עלו אדם לבו:
 29 אב מן יבון מפרשי עב
 תשאות סכתו:
 30 הן פרש עליו אירו
 ושרשו היט כסה:
 31 כי בם ידון עמים
 יתן אכל למצבור:
 32 על נפוש כסה איר
 יוצו עליה במשנית:
 33

 37,א אף לזאת יהרד לבו
 וישר מטקומו:
 2 שמיט שמיט ברגז קלו
 יהנה מפני יצו:
 3 החת כל השמים ושרהו

34 ויגמרו אהרנים ותהום:

כה לכן יגור מעבדוהם

יהפסם: לילה ודמאי:

26 הרת רשעים פסקם

במקים ראים:

27 אשר על בן סור מאהרן

יכל דרכו לא השכיל:

28 להביא עליו צדקה דל

יצדקה עניים ישמע:

29 יהיא יסקט ימי ירשע

ויסדר פנים ימי ישרני

יעל גיז ועל אדם יהד:

3 ממלך אדם הנס

ממקשו עם:

31

32

32 אהה הרני

אם עיל פעלתי לא אסק:

33 המעמד «שלמים» כי מאסת

כי אהה חבחר ולא אני

ימה ודעה דבר:

34 אנשי לבב יאמרו לו

וגבר הכם שמוע לו:

35 איוב לא בדעה ידבר

ודבריו לא בהשכיל:

36 אילכ יבחן איוב עד נעת

על חשבת באנשי אין:

37 כי יסיה על הטאתו פשע בנינו יספיק

וורב אמרו לאל:

35,x ויען אליהו ויאמר:

2 הואת חשבת למשפט

אמרת צדקי מאל:

3 כי האמר מה יסכן לך

מה ילדיל מהטאתו:

4 אני אשיבך מלון

ואת רעיד עמד:

5 הכט שמים וראה

ישור שהקים גבהו ממד:

6 אם הטאה מה תפעל כי

ורבי פשעך מה תעשה לי:

7 אם צדקת מה תתן לי

אי מה מודך וקה:

8 לאיש במודך רשעך

ילכן אדם צדקך:

35,9 מלב עשוקים וזעקי

ישועי מזרוע רבים:

1 ולא אמר: איה אליה עשי

הן זמרות בלילה:

5 11 מלפני מבהמת ארץ

ומעיק השמים ותכמני:

12 שם יצעקי ולא יעה

מפני גאון רעים:

13 אך שיה לא ישמע אל

ישדי לא ישירנה:

14 אף כי האמר

הן לפני ותהילל לי:

15 14 יעה כי אין פקדו אפי

ולא ידע נפש מאד:

16 15 ואיוב הבל ופנה סיהו

בבלי דעת מלון וכבר:

36,x ויסק אליהו ויאמר:

2 כתר לו זעיר ואהדך

20 כי עיד לאליה מלים:

3 אשא דעי למרהק

ילפעלו אין צדק:

4 כי אמנם לא שקר מלי

תמים דעיה עמד:

25 5 הן אל כבוד ולא ימאס

כבוד כה לב:

6 לא יהיה רשע

ומשפט עניים יתן:

7 לא יגרע מצדק עינו

ואת מלבים לבסא

30 וישיבם לגעת ויגבהו:

8 ואם אסורים בזקים

ילכדון בחבלי עני:

9 ויגד להם פעלם

35 ופשעיהם כי ותגברו:

1 ויגל אדם למיסר

ויאמר כי ישיבין מאין:

11 אם ישמעי ויעברו

יכלי ימיהם בטיב

40 ושיניהם בועימים:

12 ואם לא ישמעי בשלה ויכברו

ויגועו בבלי דעת:

13 והנפי לב ישימי אם

לא ישיעו כי אסרם:

14 תטח בוטר נפשם

5

10

15

20

25

30

35

40

45

- 31 (3) **א** **וְיִשְׁמְרוּ**. **Θ**, however, **ἂ σερύγγων**. FIELD, p. 12^a gives the reading **ἐρύσσων**. Emend in accordance with this.
- (4) **א** **וְיִשְׁמְרוּ**. A hopelessly corrupt passage. The versions conjecture. **℣** **ⲁⲓⲛⲁⲛⲁ ⲛⲁⲓⲣⲟⲩ** & **ΑΣ** **πρὸς ἐνόπλων** seem to have connected **וְיִשְׁמְרוּ** with **וְיִשְׁמְרוּ**. **Θ** **αἱ τοὶ δὲ ἐκ καζῶν οὐκ ἐξαίρετοι ἴσονται**, seems to have read **וְיִשְׁמְרוּ** **וְיִשְׁמְרוּ** **סב**. MERN reads **סב**; *God takes it out of the baskets*, which is not a very suitable expression, when applied to God.
- (5) **א** **וְיִשְׁמְרוּ**. *Α διαφώτερον*, & so EWALD & MERN, who read **וְיִשְׁמְרוּ** = **וְיִשְׁמְרוּ**. Probably the verb also would then have to be in the plural.
- (14) **א** **וְיִשְׁמְרוּ**. *Are lifted up to safety* is not a natural expression. It is better to emend in accordance with the Syro-Hex. **ⲁⲓⲛⲁⲛⲁ**, see FIELD, p. 12^b, n. 17.
- (21) **א** **וְיִשְׁמְרוּ** is retained by EWALD, who reads **וְיִשְׁמְרוּ** instead of **וְיִשְׁמְרוּ**. He translates *he rescueth the destroyed out of their mouth*. The destroyed are, however, already in their belly. HERTZIG's *their murderers* is too rash a conjecture. **וְיִשְׁמְרוּ** is evidently an explanatory gloss to **וְיִשְׁמְרוּ**, and crept into the text through a copyist, displacing an **וְיִשְׁמְרוּ** which would correspond to the **ⲁⲓⲛⲁⲛⲁ**, cf. 5b.
- (26) **א** **וְיִשְׁמְרוּ** which is quite unallowable before **וְיִשְׁמְרוּ**.
- (31,3) **א** **וְיִשְׁמְרוּ**. It is perhaps better to read **וְיִשְׁמְרוּ**. See KÖNIG, *Lehrgeb.* p. 433 f.
- (35,4) **א** **וְיִשְׁמְרוּ**, usually taken to mean *sparks* (of fire). The renderings of **Α** (*ἰὸὶ πηροῦ*) & **Σ** (*τὰ τέσσα τῶν πειρῶν*) are better. Emend the text accordingly into **וְיִשְׁמְרוּ**, cf. Is. 40, 31. Verses 6 & 7 are an interpolation, out of place here, and belonging rather to the range of thought of ch. 3. For in ch. 5 the subject under discussion is not the sorrowful lot of mankind, but the destruction of the ungodly.
- 41 (6) **א** **וְיִשְׁמְרוּ**. But **וְיִשְׁמְרוּ** in 27^a requires the reading **וְיִשְׁמְרוּ**; cf. **Θ** **ἂ ἀζυζόμασιν**.
- 10 **א** Kethib **וְיִשְׁמְרוּ**.
- 15 **א** **וְיִשְׁמְרוּ** gives but a forced sense, to be emended in accordance with **Θ** **μενστρουῦσα**.
- 21 **א** **וְיִשְׁמְרוּ**, corrupt reading, paraphrased by **℣**: *as though a menstruating woman were seated at a meal*. MERN, following **Θ** **ὄρω ἰὰ σιτά μου ὄσπερ ὄσμηρ λέοντος**, emends ingeniously **וְיִשְׁמְרוּ**; this, however, does not suit the context, which refers to something which one would be loath to touch.
- 22 In some MSS. **וְיִשְׁמְרוּ**, see BAER, p. 36.
- 23 **א** **וְיִשְׁמְרוּ** is not in accordance with the parallelism.
- 32 **א** **וְיִשְׁמְרוּ**, to be emended in accordance with **Θ** **ἐπ' ἀτῶν**.
- 35 **א** MICH., HAHN **וְיִשְׁמְרוּ**, BAER, p. 36: **וְיִשְׁמְרוּ**. HERTZIG: *to the patient sufferer(s)*. It is better to emend in accordance with **℣** **ⲁⲓⲛⲁⲛⲁ** & **ⲓ** *qui tollit*.
- (43) **א** **וְיִשְׁמְרוּ**; but it is better to read with OLSH. **וְיִשְׁמְרוּ** (Qal): *they bend, turn the way*.
- 41 (4) **א** **וְיִשְׁמְרוּ**, the plural is, however, intended, cf. **℣** & **Σ**.
- (6) **א** **וְיִשְׁמְרוּ**. J. D. MICHAELIS has the correct reading **וְיִשְׁמְרוּ**. **א** **סב** Kethib; **סב** Qerè, cf. BAER, p. 37. **סב** is usually rendered: *for now ye are become as nothing*, which would, however, require **וְיִשְׁמְרוּ**, cf. Is. 40, 25. **סב** is to be read with MERN: *for now ye have been against me*.
- (7) The reading **וְיִשְׁמְרוּ** given by BAER (cf. p. 37) is based upon a Masoretic interpretation, explaining v. 21b: *ye feared the terror, yea, ye wert afraid*.
- 15 **א** **וְיִשְׁמְרוּ**. *Α λόγου ἐβουδεν*. **Θ** **ἐλογιστοῦ ὄμματα** = **וְיִשְׁמְרוּ**.
- 19 **א** **וְיִשְׁמְרוּ**, with the rather violent ellipsis of **וְיִשְׁמְרוּ**. It is better to follow **Θ** **ἐπιπύπτει ἐπ' ὀμφανῶν** and to read **וְיִשְׁמְרוּ**; cf. Josh. 11, 7: *to fall upon anyone, attack*.
- 20 For **וְיִשְׁמְרוּ** cf. ch. 40, 30. MERN reads **וְיִשְׁמְרוּ** in accordance with ch. 19, 5. For **וְיִשְׁמְרוּ** see BAER, p. 37.
- (24) **א** Kethib **וְיִשְׁמְרוּ** is a clerical error. **א** **וְיִשְׁמְרוּ**, the sense requires **וְיִשְׁמְרוּ**.

Critical Notes On the Hebrew Text of the Book of Job.

- 1 (5) **א** + **רע**, a later addition to the text which mars the construction. **A** correctly: *Ἰζουσιος τῆν ἑαυτοῦ ἡμῶσαν*. **I** harmonizing: *per domos, unusquisque in die suo*.
- 7 **א** **עבד**, a correction due to religious reasons; cf. GEIGER, *Urschrift*, p. 267f. For **עבד** cf. 3,1.
- (11) **א** **עב** is a clerical error for **עב**. **AΣΘ** *ἐπὶ τὸν δοῦλόν μου*; cf. **א** 2,3.
- (15) **א** **עבד**. For **עבד** cf. Prov. 30,10.
- (23) **א** **עב**. Read **עב** = **עב**, v. 16f.
- 2 (1) **א** **עבד**, cf. notes on p. 1, ll. 7 & 15, also FIELD p. 6b, n. 91: *ἐξ πρόσωπός σου βλασφημησάει σε*.
- (3) **א** **עב** Kethib.
- (5) **א** **עב**, **Σ** *ἔτι*. MERNX emends to **עב** **עב**, following **Θ** & **Σ**. **עב**, **א** **עב**; cf. notes on p. 1, ll. 7 & 15 and p. 2, l. 1.
- (6) **א** **עב** **עב**. MERNX **עב** **עב**. The pausal accent ought to be shifted to **עב**, and another **עב** inserted before **עב**; cf. **עב** **עב** which follows.
- 2r (21) **א** **עב**; cf., however, STADE § 231. Formed from the stem **עב**.
- (35) MERNX, following **Θ** *ἐν zoilίῳ*, emends to **עב**. **א** is, however, to be preferred; cf. Jer. 20,17 and GRAF, *Der Prophet Jeremia* (Leipzig 1862-3) *ad locum*.
- 3r (4) **א** **עב** **עב**. So **Σ** & **A**.
- (20) **א** **עב** would mean: *to cause to stand up*. Niph. is better.
- (22) **א** **עב**. It is better to emend in accordance with **Θ** *ἔδοξεν αὐτῷ ἵν' ἀπομνησθῆ*.
- (28) **א** **עב**. A possible formation; cf. DILLM. *Lex. Aeth.* 552. Read, however, as in 24,12: **עב**.
- (31) **א** **עב** **עב** has no subject. It is better to read with **I** *consumentur velut a tinea* and **Σ**,4: **עב**.
- (33) MERNX follows **Θ** *καὶ τὸ μὴ δύνανθαι αὐτοῖς ἑαυτοῖς βρωθῆσαι*, & reads **עב**. Cf., however, 9,5 **עב** **עב**. *To perish unawares* suits v. 19 (*the houses eaten away by the moths*) better.
- (34) **א** **עב** **עב**. The passages cited by EWALD (*Job*² p. 205) in favor of **עב**, 6,13; 20,2 are themselves suspicious. Nor can we do much with **עב**. OLSH., III2. alter to **עב**. In the translations of **Σ** *καὶ οὐκ ἐβρωθῆσαν* and **I** (*qui autem reliqui fuerunt auferentur ex eis*), which are evidently paraphrastic, there seems to be a trace of **עב**.
- (39) **א** **עב**; so **Σ** *καὶ αὐτῶν* and **A** *καὶ αὐτῶν*. This reading is, however, improbable. Why *suddenly*? How could man's curse bring about the effects stated in v. 4? **Θ** *καὶ ἐβρωθῆν*. So MERNX excellently **עב**.
- (4) **Σ**,1 is a gloss, intended to explain more fully **עב** **עב** **עב** 4,21.

6¹ (34) אִלּוּ יִצְרָחֶנּוּ אֲנִי אֲשׁוּבָה לָמָּה זָכַלְתָּן וְזָכַרְתָּן אֲנִי אֲשׁוּבָה לָמָּה זָכַלְתָּן וְזָכַרְתָּן *thou didst plunge me in altogether* (so that I am surrounded by waves of sorrow); to be emended accordingly.
(β) Is a gloss intended to explain צָרָהּ.

- 7¹ (2) אִלּוּ יִצְרָחֶנּוּ אֲנִי אֲשׁוּבָה. א, being dittography (cf. the following יִצְרָחֶנּוּ), is to be canceled.
(6) אִלּוּ יִצְרָחֶנּוּ אֲנִי אֲשׁוּבָה. It is better to emend with LAG. *l. c.* *intoxicated with misery*, in accordance with יִצְרָחֶנּוּ אֲנִי אֲשׁוּבָה.
(12) Verses 18—22 form a parallel to ch. 3 and should, therefore, have been printed in blue; so, too, note β.
(13) אִלּוּ אֲשׁוּבָה is wanting in אִלּוּ, but is indispensable, cf. 3,11.
(16) אִלּוּ Qerô: אֲשׁוּבָה.
(17) אִלּוּ Kethîb: אֲשׁוּבָה; Qerô: אֲשׁוּבָה as an imperative; אֲשׁוּבָה in the sense of *to take away from anything*, is contrary to usage. Better אֲשׁוּבָה *scil.* אֲשׁוּבָה. — LAG., *l. c.*, reads אֲשׁוּבָה following Is. 24,8.
(α) Words without coherence, cf. 14,14.
(β) V. 22c is intended to explain אֲשׁוּבָה. The meaning of the glossator is, that it is a profound darkness, which can be placed on a par with אֲשׁוּבָה (MICH., HAHN) or אֲשׁוּבָה (BAER, p. 40) is a clerical error for אֲשׁוּבָה, from the stem אֲשׁוּבָה II = אֲשׁוּבָה II; cf. the transposition אֲשׁוּבָה *exhausted*, from the stem אֲשׁוּבָה I = אֲשׁוּבָה I.
(29) אִלּוּ אֲשׁוּבָה. MEX following 6 ἐναντίον αὐτοῦ reads אֲשׁוּבָה. What Job complains of, is, however, that Jahveh regards him as an evil-doer. We emend אֲשׁוּבָה, since Job is in his own eyes a just man.
(34) MEX (p. 48 f.) following 6 alters אֲשׁוּבָה to אֲשׁוּבָה (?).
(γ) A gloss, intended to define still more clearly the sublimity of divine as compared with human wisdom. — 6 δὲ πλοῦτος, cf. *ad rem* 2 K 2,9. We would, therefore, reject the emendation proposed by MEX: אֲשׁוּבָה = אֲשׁוּבָה.
(δ) The verses 7—9 are evidently an interpolation; v. 10 joins with v. 6.
(δ.2) אִלּוּ אֲשׁוּבָה suspicious as being dittography of the end of v. 7a. LAG., *l. c.*, takes it as = אֲשׁוּבָה, aram. *venies*. Can we, however, suppose that the poet would have used the word in the same verse in two different senses? אֲשׁוּבָה seems to suit אֲשׁוּבָה best.
(δ.3) אֲשׁוּבָה אֲשׁוּבָה is not in keeping with the parallelism; cf. vv. 8b, 9a.
(δ.5) אִלּוּ אֲשׁוּבָה, BAER also; אֲשׁוּבָה is more suited to the sense as an accusative of specification.

7¹ (8) אִלּוּ + אֲשׁוּבָה.

- (9) MEX following 6 ἐξ ὅσων ἠέλιος proposes אֲשׁוּבָה (?).
(10) אִלּוּ אֲשׁוּבָה אֲשׁוּבָה. There is no necessity here to emphasize the personal pronoun. We emend in accordance with אֲשׁוּבָה אֲשׁוּבָה.
(12) אֲשׁוּבָה is necessary, and seems to have been omitted in the text.
(13) אִלּוּ אֲשׁוּבָה usually translated *though it be dark*, but as אֲשׁוּבָה in v. 17a is masculine, the verb would have no subject. The reading of 6 ἢ δὲ εἰλή σου ὄσπερ ἰωσφάτος points to אֲשׁוּבָה.
(15) אִלּוּ אֲשׁוּבָה. It is difficult to accept the usual explanation *and though thou hast been confounded* (from אֲשׁוּבָה), *thou shalt dwell in peace*, even if the arbitrary interpolation of *once* (on one particular occasion) be made in the first clause. Others translate *if thou search* (from אֲשׁוּבָה to dig, search after), *thou shalt dwell in safety*. But since dwelling in safety is not a consequence of searching, the second clause is usually rendered *thou shalt lie down with thy heart at rest*, which would not only be contrary to the usual meaning of אֲשׁוּבָה, אֲשׁוּבָה, אֲשׁוּבָה, אֲשׁוּבָה, but would also involve the arbitrary assumption that the passage meant *because thou hast not found anything in thy search to cause anxiety, thou shalt rest in peace*. For even a careful search would not be a guaranty that everything that could cause anxiety had been observed,

- 41 (27) All Kethib בָּזָה .
 (31) All + בָּזָה , repeated by mistake from v. 3b.
 (34) The Masoretic division of the verse is wrong. The first hemistich ends with בְּיָמָיו .
 (35) All Kethib בָּזָה , Qerê בָּזָה .
- 54 (13) All בְּיָמָיו gives no sense. — Contrary to the reading of the Masora, בְּיָמָיו is to be joined to v. 15; v. 16 begins with בְּיָמָיו אֵל .
 (24) All בְּיָמָיו ; the question, however, is continued. — All בְּיָמָיו , but וְלֹא לְךָ .
 (25) MERN reads אֵל in accordance with וְלֹא לְךָ אֵל ἐπιτίσω λὴθῆναι , following the orthography of Jer. 23,39. אֵל is, however, so generally used in connection with words having the meaning of *sin*, that the rendering of וְלֹא must be regarded as being due to a misunderstanding.
 (34) בְּיָמָיו twice, cf. Σ $\text{μεταστρέφεται, μεταστρέφεται}$.
 (37) All בְּיָמָיו , probably dittography, since בְּיָמָיו is elsewhere construed with the accus.
 (42) All in MICH., HAHN בְּיָמָיו , BAER [p. 38], אֵל . The Hiphil is preferable: *thy latter end he shall greatly increase*.
- 51 (2) All בְּיָמָיו ; בְּיָמָיו (OLSH.) is more in keeping with the parallelism בְּיָמָיו . — All בְּיָמָיו ; the suffix gives no sense.
 (3) All בְּיָמָיו usually taken to mean *of yesterday*, which would be בְּיָמָיו . The simplest emendation is the one suggested by LAGARDE, *Prophetic Chaldaice*, L: בְּיָמָיו .
 (11) All בְּיָמָיו . It is better to emend in accordance with וְלֹא לְךָ ἐσθλα .
 (13) All בְּיָמָיו , var. בְּיָמָיו . Usually rendered *to tear, break off*. The reading בְּיָמָיו is preferable.
 (20) All בְּיָמָיו בְּיָמָיו בְּיָמָיו , וְלֹא לְךָ אֵל ἐπιτίσω λὴθῆναι gives no sense. STICKEL, EWALD: בְּיָמָיו בְּיָמָיו בְּיָמָיו *between stones it looks through = it bores its way through*. MERN: בְּיָמָיו בְּיָמָיו בְּיָמָיו *it looks upon a superabundance of offshoots*. We emend in accordance with וְלֹא לְךָ ἐπιτίσω λὴθῆναι . For בְּיָמָיו *to remain alive, to be preserved* cf. 21,7.
 (23) All בְּיָמָיו *the joy (of his way)* is not in keeping with the description of the fall of the wicked; MERN, following וְלֹא לְךָ ἐπιτίσω , emends בְּיָמָיו . But בְּיָמָיו is *falling off, backsliding, apostasy*. Better בְּיָמָיו .
 (24) All בְּיָמָיו ; the plural does not agree with the subject.
 (28) All בְּיָמָיו gives no sense. — For בְּיָמָיו ; cf. STADE §§ 143^c, note 1; 492^a, note.
- 61 (3) All בְּיָמָיו , clerical error for בְּיָמָיו 38,32; GEO. HOFMANN in ZAT III 279 reads בְּיָמָיו .
 (15) All בְּיָמָיו . The reading of וְלֹא לְךָ ἐπιτίσω λὴθῆναι μοι is better; point accordingly.
 (19) All בְּיָמָיו . Better בְּיָמָיו = בְּיָמָיו , according to LAGARDE, *l. c.*
 (23) All בְּיָמָיו , which would be impossible in this position.
 (24) All בְּיָמָיו (MICH., HAHN) or בְּיָמָיו (BAER) gives no sense, since the point is that Jahveh should be compelled to appear before the judgment-seat.
 (25) All בְּיָמָיו (וְלֹא לְךָ ἐπιτίσω λὴθῆναι) is a dogmatic correction.
 (40) OLSHAUSEN emends בְּיָמָיו .
 (42) All בְּיָמָיו contrary to grammar.
 (43) All בְּיָמָיו בְּיָמָיו .
- 61 (5) All Kethib: בְּיָמָיו , Qerê: בְּיָמָיו .
 (9) All בְּיָמָיו .
 (11) All בְּיָמָיו . Read בְּיָמָיו — בְּיָמָיו , cf. 2 S 18,12, in accordance with וְלֹא לְךָ ἐπιτίσω .
 (18) All בְּיָמָיו is contrary to the sense of the passage, since Job does not cease in his complaint. On this account the reading of וְלֹא לְךָ ἐπιτίσω (MERN בְּיָמָיו) for All בְּיָמָיו is no improvement, since Job continues to direct his complaint against God also. It is better to emend in accordance with וְלֹא לְךָ 42,5.

- 87 (16) אל חַסְמֵם to be emended according to 39,5: הַחֲזִימִים *the chains fastened on by kings*. (Cf. חַסְמֵם הַחֲזִימִים הַחֲזִימִים .)
- (23) $\text{אל חַסְמֵם חַסְמֵם חַסְמֵם}$. Usually rendered: *he looseth the girdle of the strong*. But חַסְמֵם means elsewhere a *channel, wady*, never a *powerful man* &c. חַסְמֵם , which only occurs here, *girdle* being elsewhere חַסְמֵם Is. 23,10; ψ 109,19), is suspicious; HIRZIG'S defence of the word (p. 94) is too subtle. — $\text{ὁ ταπεινὸς δὲ ἴδωτο}$ shows (1) that חַסְמֵם is a clerical error for חַסְמֵם ; (2) that חַסְמֵם is here to be taken as = חַסְמֵם as in Jer. 3,22; ψ 60,4 and to be pointed חַסְמֵם accordingly; (3) that ὁ has here, as elsewhere, given an abridged translation, since חַסְמֵם certainly represents some word which ὁ has omitted. We conjecture חַסְמֵם , comparing Is. 30,26, and translate accordingly: *and he healeth the wound of the poor*. Thus v. 21^b is an antithesis to 21^a.
- (26) אל חַסְמֵם (vgl. BAER, p. 41) usually understood to mean: *he giveth increase unto the nations*. Θ. Α. πλავων ἔθων suggests חַסְמֵם . — אל חַסְמֵם . The dative does not agree with the verb and has probably crept in from v. 22 (חַסְמֵם). To be emended חַסְמֵם .
- (30) אל חַסְמֵם . ח is to be canceled, cf. v. 24^b.
- (33) That the interpolation ends here, is evident from the fact that 13,2 connects directly with 12,3.
- (38) אל חַסְמֵם , dittography from v. 3.
- (a) Verses 11,12 are interpolations. The subject here treated of is God's wisdom, not the wisdom of old age. V. 11 is a reminiscence of 6,30b, and v. 12 is a parallel to 8,8. V. 13 must be directly connected with v. 10.
- 81 (10) אל חַסְמֵם . The context demands חַסְמֵם , cf. חַסְמֵם . See also v. 8.
- (18) אל חַסְמֵם , dittography from the end of v. 13.
- (20) אל חַסְמֵם + Qerê חַסְמֵם is a dogmatic correction which has also crept into חַסְמֵם and חַסְמֵם .
- (25) LAG. *l. c.* proposes the emendation חַסְמֵם or חַסְמֵם .
- 97 (8) אל חַסְמֵם . The third person has crept in from v. 5 in consequence of v. 6 having been transposed.
- (9) אל חַסְמֵם . — There is no need to alter חַסְמֵם . Translate: *that I may have enjoyment, as a hireling (scil. enjoyeth) his (completed) day's work*.
- (15) חַסְמֵם is wanting in אל , but is demanded by the sense of the passage, cf. v. 16^b.
- (23) אל חַסְמֵם to be canceled; merely interpolated in consequence of the transposition of the verse.
- (25) אל חַסְמֵם interpolated in order to connect vv. 4 and 5. The proper sequence having been restored, it is to be canceled.
- (26) Qerê חַסְמֵם refers to the Mosaic laws. Σ ὄρον .
- (28) אל חַסְמֵם . — ח is to be canceled as a dittography, and the two words are to be transposed.
- (35) אל חַסְמֵם . Evidently wrong, since ch. 3 leaves no doubt as to where man is after death. To be emended in accordance with ὁ οὐκ ἔτι ἐστί .
- (44) אל חַסְמֵם do not go together. חַסְמֵם means *to wither*, used of plants. We have adopted LAGARDE'S emendation (*l. c.*).
- 91 (3) V. 19^c seems to be a fragment of a new verse.
- (8) LAG. *l. c.* proposes חַסְמֵם ; but cf. Is. 66,24 for a description of the pains felt whilst the body is undergoing putrefaction. חַסְמֵם is also more in keeping with חַסְמֵם v. 22^b.
- (25) אל חַסְמֵם gives no sense. To be emended in accordance with ὁ ἀγίατο .
- (44) אל חַסְמֵם . ח is a later addition, the relative force of חַסְמֵם not having been perceived.

107 (7) אל חַסְמֵם ; ὁ μὴ πιστευέτω allows us to infer חַסְמֵם .

(8) אל חַסְמֵם + Qerê חַסְמֵם , cf. BAER, p. 42.

- 71 and would not, therefore, give sufficient cause for being at rest. I translates *de-fossus securus dormies*, and seems to have read סָרַסְרָה , *thou art interred, hidden*. In this case the sense would be *thou shalt lie in safety in thy hiding-place*. The rendering of Θ $\epsilon\zeta$ $\mu\epsilon\phi\acute{\iota}\mu\eta\varsigma$ $\kappa\alpha\iota$ $\gamma\omicron\upsilon\sigma\tau\epsilon\lambda\omicron\varsigma$ $\acute{\alpha}\nu\epsilon\gamma\alpha\upsilon\epsilon\iota\tau\acute{\alpha}\iota$ $\sigma\upsilon$ $\epsilon\lambda\acute{\iota}\theta\eta\eta$ is evidently very free and gives no assistance. We must read סָרַסְרָה in accordance with the parallelism סָרַסְרָה and *thou shalt have the firm trust that thou shalt rest in safety*.
- 20) MERN following Θ cod. Al. $\pi\alpha\upsilon'$ $\alpha\iota\tau\omicron\upsilon'$ $\gamma\acute{\iota}\nu\omicron$ $\sigma\omicron\phi\iota\alpha$ $\kappa\alpha\iota$ $\delta\acute{\upsilon}\nu\alpha\mu\iota\varsigma$ proposes to add: סָרַסְרָה סָרַסְרָה סָרַסְרָה . This would, however, not only mar the beauty of the three-membered parallelism of v. 20, but would also weaken the whole idea by a lame conclusion.
- 24) Al סָרַסְרָה , Θ $\acute{\alpha}\pi\omicron\theta\alpha\upsilon\epsilon\iota\tau\alpha\iota$, Θ $\tau\epsilon\lambda\epsilon\upsilon\tau\acute{\iota}\sigma\tau\epsilon\iota$, clever but scarcely the reading of the archetype. To be emended in accordance with Λ $\acute{\alpha}\nu$ $\epsilon\mu\acute{\iota}\nu$ $\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\omega\mu\alpha\tau\alpha$ $\sigma\omicron\phi\iota\alpha\varsigma$, Δ' δ . ϵ . η $\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\omicron\tau\eta\varsigma$ $\tau\eta\varsigma$ $\sigma\omicron\phi\iota\alpha\varsigma$, סָרַסְרָה .
- 27) Al סָרַסְרָה . Suspicious in every way: (1) to whom should the suffix refer? (2) a friend would not scoff. To be emended סָרַסְרָה , a *laughing-stock am I to the evil-doer*. Cf. *ad rem* ψ 22,7.
- 28) Al סָרַסְרָה סָרַסְרָה , Θ $\delta\acute{\iota}\kappa\alpha\iota\omicron\varsigma$ $\gamma\acute{\alpha}\rho$ $\acute{\alpha}\nu\eta\theta$ $\kappa\alpha\iota$ $\acute{\alpha}\mu\epsilon\mu\pi\tau\omicron\varsigma$. The asyndetic juxta-position of the two adjectives is improbable.
- 29) In 12,5 the text appears to be hopelessly corrupt. Al סָרַסְרָה סָרַסְרָה סָרַסְרָה סָרַסְרָה סָרַסְרָה סָרַסְרָה ; Θ $\epsilon\iota\varsigma$ $\chi\omicron\upsilon\omicron\nu\omicron\nu$ $\gamma\acute{\epsilon}\nu\omicron$ $\tau\alpha\kappa\tau\acute{\omicron}\nu$ $\eta\tau\omicron\iota\omicron\mu\alpha\sigma\tau\omicron$ $\pi\epsilon\sigma\epsilon\iota\upsilon$ $\epsilon\pi\acute{\alpha}\nu$ $\acute{\alpha}\lambda\lambda\omicron\nu$, I *lampas contempta apud cogitationes divitum parata ad tempus statutum*. The attempts at translation and explanation to be found in the commentaries only strengthen the impression that the text is corrupt.
- 31) Al סָרַסְרָה . This pausal form at the beginning of a verse is very strange. Usually translated: *peacefully lie, peacefully rest* scil. the tents. In this case, however, the dative סָרַסְרָה is very extraordinary; the parallelism would lead us to expect a substantive corresponding to סָרַסְרָה . We propose סָרַסְרָה (cf. 5,24) which would bring the two hemistichs into complete harmony with each other: *Security of the tents (סָרַסְרָה) belongs to (is enjoyed by) the robbers, and safety to those that provoke God*.
- 35) Al סָרַסְרָה סָרַסְרָה , Θ סָרַסְרָה סָרַסְרָה from which no satisfactory sense can be extracted. HITZIG's clever conjecture סָרַסְרָה סָרַסְרָה (see *Das Buch Hiob*, p. 91), which we accept, has in its favor that with it the usual four divisions of the animal kingdom (Gen. 9,2; 1 K. 5,13) are represented.
- 2) V. 14 is an interpolation which disturbs the sequence of the clauses in vv. 13 & 15.
- 1) Explanatory gloss, derived from 13,2.
- 2) This gloss is contrary to the sense, since Job's complaint is that God does not hear him; it is a correction made from the point of view of the doctrine of retribution, according to which Gods helps the pious at once when they are in trouble.
- 1) Al סָרַסְרָה סָרַסְרָה סָרַסְרָה is to be transposed in the manner indicated; the sense is: *he is secure (security belongs to him) who raises his hand against God*. We regard the whole clause as a gloss intended to explain the expression סָרַסְרָה v. 6b). They that provoke God are those that raise their hand against him, i. e. rebel against him (cf. 15,25).
- 81 3) Instead of סָרַסְרָה , which is open to suspicion, the name Jahveh being elsewhere avoided, some MSS. have סָרַסְרָה (see BAER, p. 41). This is, however, evidently a later correction.
- 4) Al סָרַסְרָה . MERN, following Θ $\epsilon\iota$ $\mu\acute{\iota}$, reads סָרַסְרָה , which is more in keeping with the syntactical construction of vv. 9 and 11.
- S. 9) MERN following Θ and Ξ proposes to read סָרַסְרָה סָרַסְרָה סָרַסְרָה . There is, however, no reason to alter Al, cf. Is. 22,22: סָרַסְרָה סָרַסְרָה סָרַסְרָה סָרַסְרָה סָרַסְרָה .

- 10¹ (3) LAG, *Ann.* 2. *Prov.* VI: פָּנֵי־נֶפֶשׁ. Similarly MERN = וְיִצְחָקוּ לִי (ἐπίροις) προσ-
 εγενόμεν ἔν (ἡμῶν λόγους) shows by this paraphrase that פָּנֵי־נֶפֶשׁ stood in the text.
- (6) מִן הַשָּׁמַיִם. וְזָרְעוּ אֶת הַיָּבֵשׁ וְיִצְחָקוּ לִי מִן הַשָּׁמַיִם shows by this paraphrase that פָּנֵי־נֶפֶשׁ stood in the text. MERN emends rightly פָּנֵי־נֶפֶשׁ שָׁמַיִם.
- (11) MERN reads פָּנֵי־נֶפֶשׁ *my fame*. It is, however, evident from the several passages in the poem that the individuals who are here opposed to one another represent whole groups or tendencies of the פָּנֵי־נֶפֶשׁ whose opinions are here engaged in dispute with one another. — ch. 5.27; 15.9, 10, 18, 19; the group of those who defend the old doctrine; in like manner Job represents a particular group of those who controvert the old doctrine of retribution in ch. 18.2, 3. It must be admitted, however, that the last passage is doubtful.
- (12) For v. 8 *A zai ἰθροτιδωσός με εἰσέτι γίνεται, zai ἐκάνεστη μοι ἄρρησός μου, ἐν προσώπῳ μου ἀποκριθήσεται* cf. FIELD, p. 31^a, n. 14.
- (13) פָּנֵי־נֶפֶשׁ is to be taken as the subject. The lie spread about me served as a witness and rose up against me. Instead of פָּנֵי־נֶפֶשׁ Ew. read פָּנֵי־נֶפֶשׁ *misfortune: misfortune seizes me as a witness*.
- (25) מִן הַשָּׁמַיִם, usually translated: *I have bored, put in*. But שָׁמַיִם and its derivatives are never used this way. We emend פָּנֵי־נֶפֶשׁ; cf. Lam. 3.29.
- (26) So according to מִן הַשָּׁמַיִם.
- (34) מִן הַשָּׁמַיִם פָּנֵי־נֶפֶשׁ, usually translated *they who scoff at me are my friends*, which would be a rather strange way of expressing the idea *my friends are scoffing at me*. Besides *scoffer* is elsewhere פָּנֵי־נֶפֶשׁ, and פָּנֵי־נֶפֶשׁ is *interpreter*. The whole idea is not in keeping either with the context or with the parallelisms which present in vv. 19 and 20 a variation of the idea of the divine witness. According to וְזָרְעוּ אֶת הַיָּבֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם מִן הַשָּׁמַיִם should be inserted in the first hemistich; this gives a better syntactical construction than פָּנֵי־נֶפֶשׁ שָׁמַיִם *to pour out tears to anyone*, which certainly no Hebrew would have said. We therefore emend as above; cf. v. 119, 170.
- (35) מִן הַשָּׁמַיִם without פָּנֵי־נֶפֶשׁ. We emend in accordance with וְזָרְעוּ אֶת הַיָּבֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם מִן הַשָּׁמַיִם *δὲ αὐτοῦ ἀτάροι μου ὁ ἀφθάλμος*.
- (37) In מִן הַשָּׁמַיִם פָּנֵי־נֶפֶשׁ the points are wrong. Read פָּנֵי־נֶפֶשׁ = פָּנֵי־נֶפֶשׁ.
- (d) Explanatory gloss to the preceding expression.
- (e) Verses 10, 11 are interpolated and describe the suffering undergone by Job through the scoffing of those about him. This, however, disturbs the continuity of the passage, since it relates to the one divine opponent only. The immediate connection of v. 12 and vv. 7—9 is evident.
- (14) מִן הַשָּׁמַיִם וְזָרְעוּ אֶת הַיָּבֵשׁ. To be emended, therefore, with MERN: פָּנֵי־נֶפֶשׁ.
- (ζ) V. 13^a is also an interpolation which properly belongs to vv. 10, 11; v. 13^b joins on to v. 12. — Instead of מִן הַשָּׁמַיִם read with LAG, *Proph. Chald.* I: פָּנֵי־נֶפֶשׁ.
- 11^F (6) מִן הַשָּׁמַיִם (MICHEL, HAHN) or פָּנֵי־נֶפֶשׁ (BAER, p. 43). The object is wanting. Read פָּנֵי־נֶפֶשׁ; cf. וְזָרְעוּ אֶת הַיָּבֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם מִן הַשָּׁמַיִם.
- (7) מִן הַשָּׁמַיִם פָּנֵי־נֶפֶשׁ, ΣΘ τῆ μερίδι ἀραγγελῆ κακίας(?). Text mutilated.
- (9) מִן הַשָּׁמַיִם פָּנֵי־נֶפֶשׁ, We emend in accordance with וְזָרְעוּ אֶת הַיָּבֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם מִן הַשָּׁמַיִם [ΑΣΘ παραβολή] ἔν ἔθνεσιν.
- (10) מִן הַשָּׁמַיִם פָּנֵי־נֶפֶשׁ, This is supposed to mean *an abomination to their face*. But פָּנֵי־נֶפֶשׁ is in the O. T. a name of a place, and designates the furnace (cf. פָּנֵי־נֶפֶשׁ) in the Valley of Hinnom near Jerusalem (2 K 23.10; Jer. 7.31 &c.). The word has nothing to do with *abomination*. וְזָרְעוּ אֶת הַיָּבֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם מִן הַשָּׁמַיִם indicates the true reading; The פָּנֵי־נֶפֶשׁ (Gen. 21.6) corresponds to the פָּנֵי־נֶפֶשׁ of v. 6a. To be emended accordingly.
- (11) מִן הַשָּׁמַיִם is a later paronomasia, caused by the pointing of פָּנֵי־נֶפֶשׁ; as it is at variance with the construction, it must either be canceled, or altered to פָּנֵי־נֶפֶשׁ.
- (21) מִן הַשָּׁמַיִם פָּנֵי־נֶפֶשׁ, cf. וְזָרְעוּ אֶת הַיָּבֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם מִן הַשָּׁמַיִם. It is better to emend in accordance with וְזָרְעוּ אֶת הַיָּבֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם מִן הַשָּׁמַיִם.

- 10^r (9) אִלּוּ הָיָה אֲנִי כְּעֶשְׂרֵת מֵיָמֵי הַיָּמִים. Usually rendered *he wandereth about after bread, where it might be*, but the words cannot possibly have this meaning. MERNX reads אֲנִי for אִלּוּ & translates *he roameth about to become a prey to the vultures*. The text is emended in accordance with ὁ κατατέταται δὲ εἰς σῖτα γυψῶν, and is to be translated *he hath been given over as meat for the vultures*.
- (12) אִלּוּ יִשְׁתָּחֲוֶה. HUTTFELD emends יִשְׁתָּחֲוֶה, GEO. HOFFMANN ZAT III 107: יִשְׁתָּחֲוֶה *ready to attack*.
- (14) אִלּוּ שָׁדַי וְיִשְׁתָּחֲוֶה. HOFF. emends שָׁדַי, OLSU. שָׁדַי, HITZ. שָׁדַי (their ear of corn), DILLM. שָׁדַי. MERNX following ὁ βάλυ ἐπὶ γῆνι σκιάω emends v. 29^b שָׁדַי שָׁדַי שָׁדַי *he casteth no shadow upon the land*. How is that to be explained? We cannot find any probable substitute for this utterly corrupt word.
- (16) אִלּוּ יִשְׁתָּחֲוֶה. Although this could be taken to mean the blast of God's wrath, the reference to God (v. 25) would be too remote. MERNX following ὁ ἄθος emends יִשְׁתָּחֲוֶה: *its blossoms drop off through the wind*. We should in this case, however, have to read יִשְׁתָּחֲוֶה. It seems more probable that יִשְׁתָּחֲוֶה is a mistake for יִשְׁתָּחֲוֶה, cf. 14,2 and especially Is. 40,7. We therefore read יִשְׁתָּחֲוֶה יִשְׁתָּחֲוֶה instead of יִשְׁתָּחֲוֶה יִשְׁתָּחֲוֶה.
- (17) אִלּוּ יִשְׁתָּחֲוֶה is evidently a mutilation of the original word. ὁ μὴ πιστεύειν ὅτι ἐπομέρει merely paraphrases what it does not understand. MERNX proposes to read אִלּוּ יִשְׁתָּחֲוֶה בִּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם *he is put to shame, deceived*, but this leaves the object of his trust unspecified; cf. יִשְׁתָּחֲוֶה. We emend אִלּוּ יִשְׁתָּחֲוֶה *he puts his trust in the idols of shame*, which would suitably refer to the apostates in the time of the Maccabees, who had fallen off to אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם (Dan. 11,38), the family-god of the Seleucidae, to Baalsamēm or to Ζεὺς Ἡολιεύς (see GEO. HOFFMANN, *Phönik. Inschriften* 29); cf. ψ 16,4. — אִלּוּ יִשְׁתָּחֲוֶה usually translated: *he shall be led astray, deluded*. יִשְׁתָּחֲוֶה Niph., however, means to *reel, stagger about* (Is. 19,14). We emend in accordance with v. 16 יִשְׁתָּחֲוֶה, which would go well with the emendation of the preceding word, since the person referred to has to do with something that is יִשְׁתָּחֲוֶה. — [I have to state by way of supplement that OLSU. also proposes this emendation. We have, therefore, two independent witnesses].
- (18) It is only when the two foregoing emendations have been made, that v. 31^b acquires a satisfactory sense: *Let not him that giveth himself up to the abomination of idolatry put his trust in his shameful idols, for vanity shall be his exchange (scil. the exchange he makes for Jahveh)*; cf. ψ 16,4: יִשְׁתָּחֲוֶה יִשְׁתָּחֲוֶה.
- (19) אִלּוּ אֲנִי יִשְׁתָּחֲוֶה יִשְׁתָּחֲוֶה. Usually translated: *before his day (doom) hath come, it shall be fulfilled (i. e. his doom)*. Involves a contradiction and too great an ellipsis in the apodosis. ὁ ἡ τομὴ αὐτοῦ πρὸ ὄρουσ γθραφίσται. In accordance with this MERNX emends: לְיָמָיו יִשְׁתָּחֲוֶה בְּיָמָיו *his stem shall be trimmed out of season*. That would, of course, not be accordance with the fitness of things, but would hardly destroy the stem. We cannot offer any suggestion.
- (21) HIRZEL reads שָׁדַי.
- (23) אִלּוּ יִשְׁתָּחֲוֶה being masc. does not agree with שָׁדַי and presents an inconceivable image. How can a community be hard as stone? (3,7). ὁ θάνατος points to יִשְׁתָּחֲוֶה.
- (α) V. 19 is a gloss of a reader who attached great importance to the idea of יִשְׁתָּחֲוֶה שָׁדַי (cf. Nu. 23,9) with which the passage has nothing to do.
- (β) Verses 25—28 are a later interpolation in which the battle is more fully described; v. 29 evidently joins well with v. 24. — [v. 28^b MERNX, following ὁ ἐστέθει, inserts שָׁדַי before יִשְׁתָּחֲוֶה. This is probably, however, merely one of the many protuberances of ὁ.
- (γ) V. 30^a is a gloss attempting to explain the difficult v. 29^b. אִלּוּ יִשְׁתָּחֲוֶה, which seems to have crept in from v. 30^c, does not agree with the context, as this refers to flight, not to voluntary avoidance. To be emended in accordance with ὁ αἰδὲ μὴ ἐγείνη τὸ σκότος: יִשְׁתָּחֲוֶה.

- 111 (16) All יְהוָה usually explained *that in which he trusted*, possibly his *terafim*. But יְהוָה is doubtful. **Θ** ἵσως (?), *A καὶ ἐπιβήσεται ἀπ' αὐτῶν τοῦ βασιλείως ἀνεπαρξία* (?).
- (17) All יְהוָה יְהוָה יְהוָה (HAIN: יְהוָה יְהוָה, but cf. MICH. & BAER, p. 44). Corrupt text.
- (18) The fem. יְהוָה refers to the same substantive in 14b, with which the fem. יְהוָה is in agreement. — All הַיְהוָה (cf. BAER, p. 44) usually taken to mean *something of that which does not belong to him = an entire stranger*. But this would be an improbable way of expressing the idea of יְהוָה. **Θ** ἐν πνεύτι αὐτοῦ points to הַיְהוָה, which would not be any clearer. **Σ** אֲנִי יְהוָה יְהוָה.
- 125 All יְהוָה. Better יְהוָה; *they make him to be unsettled, drive him out of the land like Cain*.
- 29 All יְהוָה, **Θ** ἴσως, in accordance with which MERN emends יְהוָה.
- (37) All יְהוָה the verb is usually rendered *to ill-treat, dishonor*. GHS. reads יְהוָה *ye treat me unjustly*; OISH. יְהוָה *ye abuse, revile me*. MERN: יְהוָה (*sic!* probably intended for יְהוָה). **Θ** ἐπίκεισθέ μοι. We propose: יְהוָה *ye are leagued against me*.
- (γ) Gloss to All יְהוָה v. 13b, which was unintelligible. The gloss was not added until v. 13b had become corrupt.

12r (16) All יְהוָה, **Θ** ἠπέστησαν. We adopt the emendation of MERN, יְהוָה, which is in accordance with the usage Gen. 44,4. **Σ** πόρρω ἐποίησαν read the plural, but misunderstood the verb-form.

- (17) MERN יְהוָה, which is opposed to the parallelism of verses 13a and 14a.b.
- (25) All יְהוָה (BAER); MICH., HAIN: יְהוָה; **Θ** προσεκαλοῦμαι χολακείων; usually translated *I pray for mercy*; but יְהוָה means *to be merciful, to show mercy, favor*. We conjecture יְהוָה; *I am become an abomination*, cf. 15,16 and 19,19.

(30) All (יְהוָה יְהוָה) (יְהוָה). *A ἐν δέσματι μου καὶ ἐν χόρῳ μου (ΣΘ καὶ τῆ σαρχί μου) ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μου (ΣΘ τὰ ὀστᾶ μου) Ἐ* יְהוָה יְהוָה יְהוָה. That the skin and flesh are attached to the bones is no symptom of disease, but on the contrary something quite natural. The reading is a hybrid one, formed by the fusion of ψ 102,6 יְהוָה יְהוָה und LAM. 4,8 יְהוָה. Evidently the meaning of the original was that the skin hangs on the bones as a sign of the utmost emaciation. We, therefore, emend יְהוָה. In ψ 102,6 also יְהוָה is unquestionably wrong, since it denotes the healthy condition, the absence of which would be a misfortune. **Θ** ἐν δέσματι μου ἐσάπησαν αἱ σάρκες μου read יְהוָה.

(31) All יְהוָה יְהוָה, **Θ** καὶ ἐσάθην ἐν δέσματι τῶν ὀστέων μου; ἐγκατελείφθην ἀπὸ δέματος τ. ο. μ.; HUFF. יְהוָה 'ס; MERN, following **Θ**, τὰ δὲ ὀστᾶ μου ἐν ὀδοῦσιν ἔχεται, יְהוָה 'ס. — **Σ** καὶ ἐξέτιλλον τὴ δέσμα μου ὀδοῦσιν ἐμοῖς, seems to have thought of יְהוָה: *I plucked at my skin with my teeth*, a proceeding for which no reason could be assigned.

(38) In our opinion the words are transposed, cf. v. 23a, and since the verb no longer stands *in pausa* we must read יְהוָה; instead of All יְהוָה (see BAER, p. 44) MERN, following **Θ** ἐν βιβλίῳ, reads יְהוָה. יְהוָה is, however, to be taken in the sense of *the usual writ of accusation*, like יְהוָה &c.

(40) In All the words are transposed, since יְהוָה usually stands at the end of a verse or sentence, cf. Am. 1,11, ψ 9,19 &c. MERN reads יְהוָה *may they be engraven upon a rock as a witness*, following **Θ** ἐς μαρτύριον.

(α,2) Since the *Goel* avenges his murdered relation (Num. 35,10 sqq.; 2 S 14,6 sqq.) he may be regarded as his descendant, *i. e.*, as his survivor, and may, therefore, be termed יְהוָה, whereas the murdered man would be יְהוָה (cf 18,20). יְהוָה v. 25a **Θ** ὁ ἀγγιστεύς μου) corresponds, therefore, to יְהוָה in v. 25b. — All יְהוָה. **Θ** יְהוָה. The sense, however, requires יְהוָה, in the sense of *dust of the grave, grave*, in late Hebrew = יְהוָה. The meaning of the passage is, therefore: *at that time my surviving relation shall stand upon my grave as my avenger*.

- 11^r (22) אִלֵּי אֲנֹכִי אֲדַבֵּר; אֲנִי אֲדַבֵּר is a case of *lectio hybrida*, formed by the fusion of the two readings אֲנִי אֲדַבֵּר אֲנֹכִי אֲדַבֵּר first be *sensible* and then *speak* and אֲנֹכִי אֲדַבֵּר אֲנִי אֲדַבֵּר. G ἐπί-σχευς ἵνα καὶ αὐτοὶ λαλήσωμεν. MERX reads אֲנִי אֲדַבֵּר. ἐπίσχευς seems to point to expressions like Prov. 17, 27 וְרַחֵם אֶת־הָעָם; 10, 19 וְרַחֵם אֶת־הָעָם; Job 7, 11 אֲנִי אֲדַבֵּר. That אֲנִי אֲדַבֵּר is also used in an elliptical sense to *hold back, stop, pause*, is shown by Is. 14, 6.
- (24) אִלֵּי אֲנֹכִי אֲדַבֵּר, G εὐαντίον σου. To be emended, therefore, אֲנִי אֲדַבֵּר.
- (25) This is evidently the end of verse 3; 4b and 4c form a strictly tautological parallelism, and 4b clearly makes a new beginning. The פְּתַח הַפֶּה is, therefore, to be placed after אֲנִי אֲדַבֵּר. — MERX emends אֲנִי אֲדַבֵּר. But G has τί γὰρ, and the words εὐάν σὺ ἀποθάνῃς are an explanatory paraphrase of this expression.
- (a) Verses 16, 22 and 17, 1 are interpolated and mar the sense of the passage, since they treat of the shortness of life, which has no connection with the subject of the context in which Job defends his cause against God. LAGARDE'S emendation אֲנִי אֲדַבֵּר (Proph. Chald. L.) is plausible, but has this objection that the lamentation for the dead would have to last for years.
- (a, 4) V. 1b is evidently mutilated, cf. G δέομαι δέ.
- (β, 2) אִלֵּי אֲנֹכִי (אֲנִי אֲדַבֵּר) usually taken to mean: *ea quae cor meum occupaverant*. V. 11b is evidently mutilated. G ἐρωτήγη δε τὰ ἄρθρα τῆς καρδίας.
- (β, 4) This hemistich is entirely without sense or coherence. אִלֵּי אֲנִי אֲדַבֵּר אֲנֹכִי אֲדַבֵּר; Syro-hex. אֲנִי אֲדַבֵּר אֲנֹכִי אֲדַבֵּר אֲנִי אֲדַבֵּר אֲנֹכִי אֲדַבֵּר seems to interpret: *Light is nearer to him that hath been tested than darkness*.
- (β, 10) אִלֵּי אֲנֹכִי, G τὴν ἐλπίδα μου, dittography. G τὰ ἀγαθά μου. In accordance with this to be emended with MERX: אֲנִי אֲדַבֵּר. HITZIG emends אֲנִי אֲדַבֵּר.
- (β, 11) אִלֵּי אֲנֹכִי usually translated to the bars (bolts) of the lower world. MERX reads אֲנִי אֲדַבֵּר my members, HITZIG אֲנִי אֲדַבֵּר in sufficientiam(?). It is best to emend אֲנִי אֲדַבֵּר in accordance with G μετ' ἐμοῦ, giving the sense *Hope and joy go down with me to the lower world*.
- (β, 12) אִלֵּי אֲנֹכִי clerical error; emend אֲנִי אֲדַבֵּר. — אִלֵּי אֲנֹכִי clerical error, to be emended אֲנִי אֲדַבֵּר: *There do they rest together in the dust*.
- 11^l 15) אִלֵּי אֲנֹכִי (אֲנִי אֲדַבֵּר אֲנֹכִי אֲדַבֵּר). This reading seems to have originated under the influence of Jud. 5, 15 (אֲנִי אֲדַבֵּר אֲנֹכִי אֲדַבֵּר). G ἐμβέβληται δὲ ὁ ποὺς αὐτοῦ ἐν παγίδι points to אֲנִי אֲדַבֵּר אֲנֹכִי אֲדַבֵּר his foot shall be driven into the net. MERX reads אֲנִי אֲדַבֵּר אֲנֹכִי אֲדַבֵּר he puts his feet into the net. But why should he do this?
- (7) אִלֵּי אֲנֹכִי. Better אֲנִי אֲדַבֵּר.
- (12) אִלֵּי אֲנֹכִי (אֲנִי אֲדַבֵּר אֲנֹכִי אֲדַבֵּר), G αἱ δεισκόρουσαν αὐτὸν ἐν τοῖς ποσίν αὐτοῦ they scatter him about to his feet is without sense. MERX emends אֲנִי אֲדַבֵּר they apply it (i. e. the things just mentioned: cord and trap) to his feet. G πολλοὶ δὲ περὶ πόδα αὐτοῦ ἔλθοισαν points to another reading, which was, however, entirely unintelligible to the translator.
- (13) אִלֵּי אֲנֹכִי. To be pointed אֲנִי אֲדַבֵּר, as MERX proposes.
- (14) אִלֵּי אֲנֹכִי usually translated at his side. The אֲנִי, however, refers to those for whom destruction is prepared. Emend אֲנִי אֲדַבֵּר in accordance with אֲנִי אֲדַבֵּר.
- (15) אִלֵּי אֲנֹכִי (אֲנִי אֲדַבֵּר אֲנֹכִי אֲדַבֵּר). Corrupt text. Usually explained: *the first-born of death* (= אֲנִי אֲדַבֵּר he who has incurred death) shall devour pieces of his own body (cf. Is. 9, 19). He is supposed to do this, because the famine has become as great as that described in 2 K. 18, 27. But we can hardly believe that the poet would have put such difficulties in the way of his readers' comprehension. G has κατέδεται δὲ αὐτοῦ τὰ ὠραία θάνατος. [πρώιμος in ΣΘ is a later addition, see FIELD, p. 33^b. We, therefore, imagine the original text to have read somewhat as follows: *death gnaws at his splendor*, אֲנִי אֲדַבֵּר אֲנֹכִי אֲדַבֵּר; cf. ψ 49, 15 & 21. G Al. ὦμα seems to be a correction which was made on the strength of אִלֵּי אֲנֹכִי. The second hemistich is lost.

13r (5) $\text{אִלּוּ יִשְׁמְעוּן}$. The plural יִשְׁמְעוּן = $\Sigma \acute{\alpha} \lambda\alpha\epsilon\theta\acute{\iota}\mu\alpha\iota$, is better. — $\text{אִלּוּ \text{עֲשֶׂה}$. It is better to point in accordance with $\text{U } \text{σωθ\acute{\eta}\sigma\epsilon\iota\tau\epsilon}$.

(10) $\text{אִלּוּ \text{עֲשֶׂה}}$ and עֲשֶׂה ll. 11) are to be pointed as futures, since they denote acts, and not wishes.

(11) $\text{אִלּוּ \text{יִשְׁמְעוּן \text{יִשְׁמְעוּן}}$. $\text{U } \text{ἐὰν \acute{\alpha}\lambda\tau\acute{\omega}\nu \acute{\alpha}\delta\acute{\iota}\nu\alpha\varsigma}$ following which MEXX rightly emends $\text{עֲשֶׂה} \text{עֲשֶׂה}$.

(12) $\text{אִלּוּ \text{יִשְׁמְעוּן \text{עֲשֶׂה} \text{עֲשֶׂה}}$. Usually translated: *he fleeth from the iron armor*. But why should he flee from the armor? $\text{U } \text{καὶ οὐ μὴ σωθῆ\grave{\epsilon}ν ἐκ χειρὸς σωθ\acute{\eta}\rho\omega\upsilon}$ which suggests $\text{בְּ \text{עֲשֶׂה} \text{עֲשֶׂה} \text{סֵב}$.

(14) $\text{אִלּוּ \text{יִשְׁמְעוּן \text{עֲשֶׂה} \text{עֲשֶׂה} \text{עֲשֶׂה} \text{עֲשֶׂה}}$. Usually translated: *he draweth it* (the missile mentioned in v. 24 *out*, and *it cometh out of his body* (which no one would be inclined to doubt), and *the steel* (scil. of the missile) or according to others: *a stream* (of blood &c. cometh) *out of his gall*. In spite of the corrupt text and obscurity of U , we can still see that the poet was innocent of any such nonsense. We conclude from the words $\text{διεξέλθου δὲ διὰ σώματος αὐτοῦ βέλος}$ that the original reading was: $\text{עֲשֶׂה} \text{עֲשֶׂה} \text{עֲשֶׂה}$ and *the missile* (which went through him according to v. 24) *cometh out of his back*. — $\text{אִלּוּ \text{עֲשֶׂה}}$ (cf. note on 13r,12), $\text{U } \text{ἐὼτρα δὲ ἐν δαίταις αὐτοῦ}$, probably a blunder for $\text{ἐὼτρα\acute{\iota}}$. $\text{A\theta } \text{ἐν δαίταις αὐτοῦ}$ points to some reading like עֲשֶׂה . U gives, therefore, no assistance. Perhaps we should read $\text{עֲשֶׂה} \text{עֲשֶׂה}$ and *it flasheth out from his gall*, cf. 16,13.

(15) $\text{אִלּוּ \text{עֲשֶׂה}}$; we must, however, point it as a plural on account of עֲשֶׂה .

(16) $\text{אִלּוּ \text{עֲשֶׂה}}$. $\text{A\theta } \text{τοῖς ἐγχειρομήτοις αὐτοῦ}$ *his secret things*, usually taken to mean *his treasures* (on the strength of the very doubtful passage ψ 17,14), but one cannot see how these could be injured by darkness. U has $\text{πᾶρ δὲ σκότος αὐτῶ ἐπομεῖναι}$, and we must emend accordingly עֲשֶׂה ; the reading of the text is due to a gloss עֲשֶׂה by which עֲשֶׂה was explained. The darkness described here is the storm-cloud, out of which according to v. 26b the fire of God shoots forth.

(21) MEXX points עֲשֶׂה *may it be rolled away*. But עֲשֶׂה is beyond all question also used in the sense of *he is gone, has disappeared*, cf. 1 S 4,21 sq.; 1s. 24,11 &c.

(22) $\text{אִלּוּ \text{עֲשֶׂה} \text{עֲשֶׂה} \text{עֲשֶׂה}}$ usually taken to mean *things gathered together*, everything which he had brought together by robbery, *scil.* goes away, is lost. עֲשֶׂה in Niph., however, means *to be peared out*, and עֲשֶׂה would be, therefore, *things which melt away*. $\text{U } \text{ἡμίθρα ἀργῆς ἐπέλθου αὐτῶ}$ seems to point to $\text{עֲשֶׂה} \text{עֲשֶׂה} \text{עֲשֶׂה}$.

(28) $\text{U } \text{U } \text{עֲשֶׂה}$, Σ *καὶ γενέσθω*, but $\text{U } \text{ἐνα μὴ ᾗ}$. Read accordingly $\text{עֲשֶׂה} \text{עֲשֶׂה}$.

(30) $\text{אִלּוּ \text{עֲשֶׂה} \text{עֲשֶׂה} \text{עֲשֶׂה}$, cf. $\text{U } \text{עֲשֶׂה} \text{עֲשֶׂה} \text{עֲשֶׂה}$, usually translated: *and after I have spoken, thou mayst mock*. But (1) this would require עֲשֶׂה ; (2) an exhortation to mock would be irreligious; and (3) it would be entirely superfluous for Job to speak at all, if at the outset such an expectation were held. U has $\text{εἴτ' οὐ καταγλιέσσει μὲν}$. Job's idea is that when they have quietly listened to him, their scoffing will cease of itself. We emend, therefore, in accordance with U : $\text{עֲשֶׂה} \text{עֲשֶׂה} \text{עֲשֶׂה}$. OLSH. makes at least the correction עֲשֶׂה .

(31) $\text{אִלּוּ \text{עֲשֶׂה}}$ seems to be a dittography from v. 3^a. No reasonable ground can be assigned for emphasizing the personal pronoun. Nor is it admissible to translate: *is my complaint against man*, since עֲשֶׂה does not mean *accusation*. To be emended עֲשֶׂה , in accordance with $\text{S } \text{עֲשֶׂה}$, *shall I address my complaint to man?* His meaning is: of what use is it if I accuse man, since God himself is the object of my complaint; but He does not hear me. This agrees well with v. 4b: *is it not natural under these circumstances, when justice can be had neither from God nor man, that one should become impatient?*

(a) $\text{אִלּוּ \text{עֲשֶׂה}}$ explanatory gloss to עֲשֶׂה .

131 1) $\text{אִלּוּ \text{עֲשֶׂה}}$, $\text{U } \text{ἢ πῶς αὐτῶν}$; to be emended accordingly עֲשֶׂה .

2) $\text{אִלּוּ \text{עֲשֶׂה}}$, $\text{U } \text{αὐτῶν (ἐν γαστρὶ) ἔχουσα}$.

3) $\text{אִלּוּ \text{עֲשֶׂה}}$ transposed from עֲשֶׂה .

127 (a, 3) אִלּוּ אֶשְׂרִיף עָלַי עֲרֵב עֲרֵב. Ὁ ἀναστῆσθαι τὸ δῆγμα μου τὸ ἐναντιοῦν τοῦτα probably points to: אֶשְׂרִיף לְעֵצֶיךָ אֶת עֲרֵב עֲרֵב. Similarly וְ אֶשְׂרִיף עָלַי עֲרֵב אַחַר אַחַר after my skin had become swollen. With regard to אֶשְׂרִיף to endure, (and an illud) cf. Prov. 18, 14. The sense would, therefore, be: *he shall arise upon my dust, in order that he may render my skin, which must endure this, i. e. leprosy* (cf. 2 K. 5, 14).

(a, 4) אִלּוּ אֶשְׂרִיף עָלַי עֲרֵב עֲרֵב, וְ אֶשְׂרִיף עָלַי עֲרֵב עֲרֵב, Ὁ, however, ἀποδὸν γέροντος ταῦτά μοι ἀντιτελέσθῃ suggests אֶשְׂרִיף עָלַי עֲרֵב עֲרֵב. How easily the words for flesh and bones could creep into a passage in which skin is mentioned, we have seen in the note on 127, 30. The substitution of אֶשְׂרִיף for אֶשְׂרִיף is explained by the influence of v. 27^a. These attempts at emendation, which are supported by Ὁ, at least give sense and coherence to vv. 25 - 27^{a, b}. We therefore interpret: *I know that my avenger liveth, and that a surviving kin-man shall arise upon my grave as my defender. He will infuse new life into my skin, which had to suffer leprosy, and will by this give an actual proof of my rectitude* (cf. 42, 10). *And it is God himself who shall avenge me, he shall be the God that calleth me up out of the grave and maketh me whole again.* We look upon the whole passage as a later gloss in which the resurrection of the just is regarded as a possibility (cf. Dan. 12, 13; 2 Macc. 7, 9. 11), contrary to the opinion put forth in the book of Job with regard to Sheol (ch. 3 &c.).

121 (1) Different division of verses from that in the text, vv. 27^b and 28^a belong together.
 (3) אִלּוּ אֶשְׂרִיף. The sense, however, requires the third person, in accordance with Ὁ ἐν αὐτῷ, וְ אֶשְׂרִיף.

(4) אִלּוּ אֶשְׂרִיף, וְ אֶשְׂרִיף. Ὁ ἐπὶ ἐπιζαλίμματος. Perhaps to be emended אֶשְׂרִיף destruction, ruin.

(5) אִלּוּ אֶשְׂרִיף אֶשְׂרִיף. To be emended in accordance with Ὁ θυμὸς γέρον ἐπ' ἀνόμους ἐπιλέσεται.

(6) אִלּוּ Kethib אֶשְׂרִיף, Qere אֶשְׂרִיף: אִלּוּ ὅτι ζήσεις. וְ ὅτι ἴσται ζήσεις, וְ אֶשְׂרִיף אֶשְׂרִיף אֶשְׂרִיף אֶשְׂרִיף. Ὁ ποῦ ἴσται αὐτῶν ἢ ἕλη. is quite incomprehensible. EWALD makes a wild emendation, as usual: אֶשְׂרִיף אֶשְׂרִיף what your violence is like. HILF emends אֶשְׂרִיף אֶשְׂרִיף. MERRYWEATHER. We emend אֶשְׂרִיף, assuming that our emendation אֶשְׂרִיף in v. 29 is right.

(9) אִלּוּ אֶשְׂרִיף. Better with Ὁ οἶζ οἴτως.

(10) אִלּוּ אֶשְׂרִיף אֶשְׂרִיף. Probably a fragment of a verse.

(14) אִלּוּ אֶשְׂרִיף. MERRYWEATHER, following § and וְ אֶשְׂרִיף. But Ὁ has μὴ ταῦτα ἴγρωσ.

(28) אִלּוּ אֶשְׂרִיף. But אֶשְׂרִיף in v. 11^b requires the fem. sing. Emend accordingly.

(36) אִלּוּ אֶשְׂרִיף v. 23^a is to be placed after v. 15^a. In consequence of the word having been misplaced, אֶשְׂרִיף was made to conform with אֶשְׂרִיף in v. 23^b, the א being elided.

(41) אִלּוּ אֶשְׂרִיף is to be canceled, cf. וְ ἔτιθρα μέλιτος.

(42) אִלּוּ אֶשְׂרִיף אֶשְׂרִיף. Usually translated: *he must give back the earnings*. But אֶשְׂרִיף is not what is earned, but the labor by which something is earned. Besides, the sequence of the tenses (אֶשְׂרִיף, then אֶשְׂרִיף) would be strange. It is better to emend with Ὁ ἐλξ ζεῖν καὶ μάταια ἐξοπιάσιν אֶשְׂרִיף אֶשְׂרִיף (cf. Is. 49, 4 in vain has he labored. — אִלּוּ אֶשְׂרִיף gives no sense with the context: *like the wealth of his exchange what he has received in exchange*). We must, therefore, emend אֶשְׂרִיף אֶשְׂרִיף אֶשְׂרִיף = *for he shall not devour the property* (of others).

(β, 1) אִלּוּ אֶשְׂרִיף does not relate to anything.

137 (1) אִלּוּ אֶשְׂרִיף אֶשְׂרִיף אֶשְׂרִיף gives no sense. We would read אֶשְׂרִיף אֶשְׂרִיף אֶשְׂרִיף, basing our emendation upon Ὁ ὅσπερ στήνεις ἐμύσματος, ἐκατόποτος, where property belonging to others is compared with hard meat which can be neither chewed nor swallowed.

(2) אִלּוּ אֶשְׂרִיף. To be emended in accordance with Ὁ οἶζον ἐδνράτων.

(4) אִלּוּ אֶשְׂרִיף. To be emended in accordance with Ὁ οἶζ ἴσται αὐτοῦ σωμαίμ. — אִלּוּ אֶשְׂרִיף. It is better to emend in accordance with Ὁ ἐν τοῖς ἐλάροισιν.

- 141 (21) v. 28^a seems to be an imitation of Is. 8,10. Concerning the reading of Θ see MERN, p. 119, n. 11.
- (23) $\text{All } \text{לֹא־יִשְׁׁמְרֶנּוּ}.$ — Θ *ἔταπίνωσας σφαιτόν*; to be emended accordingly. Σ *ἐὼν ταπειροφρονήσῃ τις*.
- (24) In All the subject is wanting. We supply לֵךְ .
- (25) $\text{All } \text{וְלֹא־יִשְׁׁמְרֶנּוּ} \dots \text{לֵךְ}$ is a later and artificial correction, made in order to bring in the idea that even the guilty are sometimes saved through the intercession of the just. But the context only admits of the idea that God saves the innocent. We therefore emend in accordance with Θ *ῥύσεται ἐθῶν καὶ διασώδητι ἐν καθαρὰς χειρὸς σου*.
- (26) $\text{All } \text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ} \text{לֵךְ} \text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ}.$ *Even to-day?* But what would be the antithesis? We propose to read $\text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ}$ as in 16,19. — לֵךְ *refractoriness* would involve a self-excusing on the part of Job; לֵךְ is due to לֵךְ . To be emended $\text{לֵךְ} \text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ}$ *Yea, bitter is my complaint*.
- (30) $\text{All } \text{לֵךְ}$. To be emended in accordance with Θ *ἢ χεῖρ αὐτοῦ*, so also OLSHAUSEN, EWALD.
- (31) $\text{All } \text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ}$. To be emended $\text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ}$, לֵךְ having been overlooked by the copyist on account of the following לֵךְ .
- (33) $\text{All } \text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ}.$ Θ *ἐμαυτοῦ κρίμα*. To be emended accordingly.
- (40) Verses 8 and 9 (see p. 157, l. 42) are an interpolation.
- 157 (5) $\text{All } \text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ} \text{לֵךְ} \text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ} \text{לֵךְ}$. The לֵךְ in לֵךְ is a repetition of the לֵךְ in $\text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ}$; לֵךְ , on the other hand, in $\text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ}$ was by mistake written but once. To be emended in accordance with Θ *ἀπό ἐντολῶν αὐτοῦ οἱ μὴ παρέλθω*: $\text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ} \text{לֵךְ}$ $\text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ}$. Cf. for the construction of $\text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ}$ Is. 46,7; Prov. 17,13 &c.
- (6) $\text{All } \text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ}$. To be emended with OLSH. in accordance with Θ *ἐν δὲ κόλπῳ μου*: $\text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ}$; with regard to this orthography cf. 19,27.
- (8) $\text{All } \text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ} \text{לֵךְ}$. Usually translated: *if he intends doing something*, but $\text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ}$ cannot be used in this manner. DILLM. *he is one and the same; who can turn him from it?* How is it possible to turn anyone from the fact of his being one and the same? Θ *ἐλ δὲ καὶ αὐτὸς ἔκρινεν οὕτως* is a mere guess. We emend in accordance with Is. 43,13: $\text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ}$.
- (10) $\text{All } \text{לֵךְ}$. To be emended after the analogy of v. 14^b ($\text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ}$). לֵךְ refers to what goes before.
- (16) $\text{All } \text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ} \text{לֵךְ}$. Usually translated: *I do not perish because of the darkness*. But we should expect the contrary from the context. Θ *οἱ γὰρ ἤδειον, οὐκ ἐπελείσεται μοι σκότος*, in accordance with which MERN emends $\text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ} \text{לֵךְ}$ $\text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ}$. We would conjecture $\text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ}$ *I was not preserved from the darkness*.
- (18) $\text{All} + \text{לֵךְ}$ is at variance with the sense of the passage; dittography from v. 1b.
- (20) $\text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ}$ is wanting in All ; to be supplied in accordance with Θ *ἀσβεστῆς*. According to OLSH. the word should also be inserted in v. 1.
- (21) $\text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ}$ and *pastured them*. Naturally! but why should this be told? To be emended with MERN in accordance with Θ *οὐκ οὐκ ποιμένα*: $\text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ}$.
- (24) $\text{All } \text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ}$. In modern Europe it is possible to push a man down from an asphalt side-walk; but in the ancient East these were not of such a nature as to make anyone feel his being pushed down from them to be an aggravation of his condition. Nor would the $\text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ}$ have put themselves in anybody's way. Θ *ἔξ ὁδοῦ δικαίας* makes a figurative interpretation. We consider $\text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ}$ to be a clerical error, and emend $\text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ}$ in accordance with Is. 10,2. — Σ attempts to improve (*παρέτρεψαν γὰρ πενήτων ὁδόν*).
- (26) $\text{All } \text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ}$, Θ *ὠσπερ*. To be emended accordingly with MERN: $\text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ} = \text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ} = \text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ}$. — $\text{All } \text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ}$ to be emended $\text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ}$ in accordance with ψ 104,23, cf. Σ *προέρχονται εἰς ἰργασίαν αὐτῶν*.
- (27) $\text{All } \text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ}$, to be emended $\text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ}$; $\text{וְעַתָּה־יָדָעְתָּ}$ being invariably construed with the acc., cf. *ad* 8,5.

- 131 (5) All according to BAER עַרְפָּ; but עֲרָף (MICH., HAHN) is preferable, as being more in conformity with usage (cf. *ψ* 49,5, Is. 30,29).
- (7) All Kethib בְּשִׁשִּׁי; the Qere is, however, preferable, cf. BAER, p. 46.
- (8) All עַרְפָּ בְּשִׁשִּׁי עַרְפָּ is a dogmatic correction. That the wicked should spend their days in happiness (v. 13a) did not seem admissible from the dogmatic point of view, unless they were punished by a sudden and premature death (cf. *ψ* 49,13, 21; 90,7; 102,25). All, therefore, made the correction *but in a moment they are scared into the lower-world*. The usual explanation that an easy, quick death is meant, is without foundation, the word עַרְפָּ being entirely at variance with it. *Θ* ἐν δὲ ἀναπαύσει ἔδωκ' ἐξουμύθισαν has preserved the original reading. This is in keeping with the opinion elsewhere advanced by Job, that the peace of the lower-world is to be preferred to the sufferings endured on earth (3,13, 26). To be emended therefore עַרְפָּ; בְּשִׁשִּׁי עַרְפָּ; and in the freedom of the lower-world they have rest.
- (17) All עַרְפָּ עֲרָפִי עַרְפָּ usually translated *God distributes destinies in his anger*. But according to *ψ* 16,6 He does not do this in his anger at all. Others translate *snares* instead of *destinies*; but snares are not usually distributed to those whom it is intended to catch with them. MERN, following *Θ* ὀδύνας δὲ αὐτῶν ἕξουαι ἐπὶ ὀργῆς, emends rightly עַרְפָּ עַרְפָּ עַרְפָּ, cf. Is. 13,8; Jer. 13,21.
- (26) All עַרְפָּ; Ew. emends עַרְפָּ, and refers to 14,5(?)
- (29) All עַרְפָּ, *Α* ἐπιηλοῦς; *Θ* γόνους = עַרְפָּ, which is by no means an improvement. For other readings see MERN, p. 110.
- (31) All עַרְפָּ (MICH., HAHN), or עַרְפָּ (BAER) is a clerical error; see STADE, § 243,8 u and cf. OLSHAUSEN *ad locum*
- (32) *Θ* τὰ ἔγκυρα αὐτοῦ; but if this be the right meaning, we should have to read עַרְפָּ with Ew. as עַרְפָּ, which would bring about a stricter parallelism with v. 24b.
- (45) All עַרְפָּ in v. 30a and b seems to be a dogmatic correction according to which the passage was to read: *the evil-doer was reserved to the day of destruction, and led forth to the day of divine wrath*, instead of = *in that day the evil-doer was spared and safely guided to it*, which alone suits the context.
- 14r (14) All עַרְפָּ, transposed from עַרְפָּ in which ע is merely a dittography of the ע in עַרְפָּ; עַרְפָּ is, therefore, to be restored
- (27) All עַרְפָּ, clerical error. *Θ* ἐλάττωσας; to be emended, therefore, עַרְפָּ.
- (30) All עַרְפָּ; εἰς τὴν ἄστρον? *is or dost thou not see the darkness?* is void of sense. *Θ* τὸ φῶς σου ἀσότης ἐπέβη. in accordance with which we emend . . . עַרְפָּ עַרְפָּ = *thou shalt not see thy light because of the darkness*.
- (32) All עַרְפָּ עַרְפָּ. *Θ* οὐ τὸ ὑψηλὰ υἱῶν points to 'עַרְפָּ is not God in the height of heaven?
- (33) All עַרְפָּ. In *Θ* τὸν δὲ ἕρρει γερομένον ἐταπεινώσε a slight trace of the true conception of the meaning has been preserved. God looks with wrath upon everything that is exalted in order to humble it (cf. 40,11, 12).
- 14l (1) All עַרְפָּ, clerical error for עַרְפָּ, *Θ* ἡμῶν.
- (4) All עַרְפָּ עַרְפָּ; to be emended עַרְפָּ עַרְפָּ; *our opponent have disappeared*.
- (8) MICH. & BAER עַרְפָּ עַרְפָּ; for the reasons why such a form is impossible see OISH. *ad locum*. *Θ* καρπός points to עַרְפָּ.
- (11) All עַרְפָּ, *Θ* ἐναντι. — All עַרְפָּ. *Θ* ταπεινώσε σαιατόν. MERN emends עַרְפָּ, Ew. עַרְפָּ, LAC. *l c.* עַרְפָּ, HITZIG עַרְפָּ. We would propose עַרְפָּ . . . עַרְפָּ.
- (13) So All, also *Θ* θύσας. Otherwise עַרְפָּ; would seem to be more suitable.
- (14) MERN, following *Θ* ὄς πέτρα, emends עַרְפָּ; Σ; however, ἐν τῷ ἀζροτόμῳ, and the parallel phrase עַרְפָּ עַרְפָּ speak in favor of the reading of All.
- (16) All עַרְפָּ עַרְפָּ עַרְפָּ;

16^r (13) **א** **שָׁרָה**. Usually explained according to Is. 51,15. The parallelism, however, shows that here a sudden starting back of the raging sea is meant. We therefore emend in accordance with **וְזָרַק מַיִם**, § 1. **שָׁרָה**.

(14) In **א** Kethib **שָׁרָה** the letters are transposed.

(17) **וְזָרַק מַיִם**.

(19) So following the Kethib. **Σ θανατιάζει αὐτοῦ** follows the Qeré.

(33) MEXX **שָׁרָה** according to some MSS.

(39) **א** **שָׁרָה**. **ΔΣ πλοῦνται**. cf. FELD, p. 48, n. 7. Usually explained: *when he overreaches, cheats, when he is a שָׁרָה שָׁרָה (Prov. 1,19). But the **שָׁרָה** is not only in this, but in every case without **שָׁרָה**. Since the point of the passage evidently is to show that God brings all happiness of the wicked to an end with death, as in **וְ** 49 7—15, we propose the emendation: **שָׁרָה** = *when he dies*; cf. v. 5b.*

(40) **א** **שָׁרָה** **שָׁרָה** **שָׁרָה**. Usually translated: *when God draws his soul out of his body*, which is a rather comical conception. Better, therefore: **שָׁרָה שָׁרָה** **שָׁרָה** *when God demands back his soul*. LAG. and WETZL. emend similarly.

16^l (7) **א** **שָׁרָה**, **Σθ καὶ κλιρονομία ἦν αὐτῷ ἐνεκατὶς παρὰ τοῦ ἰζανοῦ κομίζονται**. To be emended accordingly **שָׁרָה** *scil.* **שָׁרָה**.

(10) **א** without **שָׁרָה**, which is to be inserted with OLSH. in accordance with v. 15^l.

(16) **א** **שָׁרָה** due to the parallel word **שָׁרָה**. But as moths do not build houses, **ו** translates **שָׁרָה** **שָׁרָה** (together with **שָׁרָה** **שָׁרָה**), in accordance with which MEXX emends **שָׁרָה**. We prefer **שָׁרָה**. He only builds his house for the termites, cf. 4,19.

(18) **א** **שָׁרָה** is opposed to the sense of the passage. Read **שָׁרָה** (some MSS. of **ו** **שָׁרָה**) *he does not do it again*, because in the meantime the catastrophe has taken place. With regard to the dittography cf. 1 S. 18,29.

(20) MEXX emends **שָׁרָה** on account of **שָׁרָה** in v. 20b. But *torer* and *whirlwind* would be a bad parallelism. Besides **ו** has **שָׁרָה** **שָׁרָה**, § 1. The reason MEXX gives for his emendation (*water is here not in its place as a parallel expression to wind*) is a rather strange one. See on the contrary Math. 7,27.

(24) MEXX points **שָׁרָה**: *it dashes itself*. But can the Hophal have a reflexive meaning? **ו** **שָׁרָה** agrees with **א**.

(26) **א** **שָׁרָה** **שָׁרָה**. **שָׁרָה** owes its origin to **שָׁרָה**, and the latter requires a plural verb. To be emended therefore: **שָׁרָה** **שָׁרָה**; cf. **ו** **שָׁרָה**.

(27) **א** **שָׁרָה**, **ו** **שָׁרָה**, **Σ καὶ σφαῖρα, Σ καὶ ἐξορμαῖ**. — The plural is better, cf. the preceding note.

(34) **א** **שָׁרָה** is generally translated: *far from those that dwell there*. But **שָׁרָה** is not **שָׁרָה**. § 1. **שָׁרָה** **שָׁרָה** read **שָׁרָה**, **ו** **שָׁרָה**, in accordance with which MEXX: **שָׁרָה** *from out of the ground*. The shaft, however, does not go away from the **שָׁרָה**, but on the contrary into it. We may perhaps, therefore, emend **שָׁרָה** cf. **ΔΣ ὅπου ζονία**.

(35) **א** **שָׁרָה** **שָׁרָה** is entirely without sense.

(38) **שָׁרָה** **שָׁרָה**. With regard to the suppression of **שָׁרָה** after **שָׁרָה** cf. 29,1; Is. 9,3 and in general E. SCHWABE, *γ nach seinem Wesen* &c. (1883) p. 20 s-1.

(β) Explanatory gloss to v. 3b: *he searches to the furthest ends*, viz. v. 3c: *after the stones that lie there in profound darkness*. **Σ λίθος ζόφος καὶ οὐκὸ θανάτου**. (*There is nothing else there but rocks, darkness and gloom*.)

17^r (4) LAG. l. c. refers to **וְ**. FRIYFAG IV 427a. **ΔΣ ἰσθμῶς**.

(10) **א** **שָׁרָה**. **Α τὸ εἶναι αὐτῆς, Σ τίμημα αὐτῆς, θ οὐρανῶν**; but this is not the meaning of the passage. According to v. 12 what is sought after is the *way* to wisdom. **ו** **שָׁרָה** **שָׁרָה**. To be emended accordingly: **שָׁרָה**.

(14) **א** **שָׁרָה** is hardly the true reading; perhaps we should read **שָׁרָה** — **שָׁרָה** 1 K. 6,20. Cf. **Α ἀπόκλιστον**.

- 157 28) אֲשֶׁר־לֶחֶם *hi' masy mixed fodder*. But this cannot be reaped in the fields, since it has to be prepared by hand. Θ *πρὸ ὄρας*, in accordance with which MEXX makes the extremely clever emendation אֲשֶׁר־לֶחֶם — Ketib אֲשֶׁר־לֶחֶם, Qere אֲשֶׁר־לֶחֶם.
- 38) אֵל אֲשֶׁר־מָת, read אֲשֶׁר־מָת *dying man* in accordance with the parallelism אֲשֶׁר־מָת, which here = *wounded to death*. So also some MSS. and \aleph .
- 151 4) אֵל אֲשֶׁר־לֶחֶם. Usually translated: *towards dawn*. But it is difficult to see why the man here should choose a time when he would be most exposed to the danger of being surprised by the approach of day-light. Better to emend with AMOTI, *Hermithena* (1892) p. 17: אֲשֶׁר־לֶחֶם. [Cf. T. K. AMOTI, *Essays chiefly on the Original Texts of the Old and New Testaments* (London 1891) p. 210.
- 6) אֵל אֲשֶׁר־מָת אֲשֶׁר־לֶחֶם hardly the true reading, in spite of Θ ἵστα ὄς *λίπτε*. MEXX emends to אֲשֶׁר־מָת, *the thief slinks, steals along*.
- 11) אֵל אֲשֶׁר־מָת. Various explained. According to some, the thieves are supposed to have marked, during the day-time, those houses they intended to break into with a seal, which would, however, have been difficult to find again at night. According to others, the thieves lock up their houses in the day-time, because they dread the light. But locking up a house does not make it darker inside. Besides אֲשֶׁר־מָת is never used in connection with houses instead of אֲשֶׁר־מָת. Θ ἡμέρας ἑσπερίων *ἐαυτοῖς* (C) shows that this hemistich contains an idea corresponding to אֲשֶׁר־מָת אֲשֶׁר־מָת *sē they sent up the days unto themselves, the days are for them a time that is closed up*. To be emended therefore: אֲשֶׁר־מָת.
- 17) אֵל אֲשֶׁר־מָת אֲשֶׁר־מָת אֲשֶׁר־מָת. *Αθ οὐκ ἐκκλινεῖ* (Σ *ἐνταστέρευει*) *εἰς ὄσον ἀντιβατον* (wanting in ΘΣ *τὸν ἐπιτιθόντων*, which is usually rendered: *he doth not turn* (any more) *towards the way to the vineyards*, as meaning that he cannot visit his vineyards any more because he has lost all his property. Hardly a cogent reason! Other causes might have prevented equally well; and the poet would have left rather too much to be guessed by the reader. Θ *ἐναφανίη δὲ τὰ γεντὴ αἰτῶν ἐπὶ γῆς ξηρᾷ* takes in אֲשֶׁר־מָת from v. 19. We conjecture that ἐπὶ γῆς ξηρᾷ originally read ἐπὶ γῆ ξηρᾷ, since אֲשֶׁר־מָת never means *heat, drought*, which would be the only admissible sense if it belonged to v. 19, but always *arid, dried-up land*. We therefore propose the emendation אֲשֶׁר־מָת אֲשֶׁר־מָת אֲשֶׁר־מָת אֲשֶׁר־מָת *sē*, the verse ending with אֲשֶׁר־מָת.
- 18) אֵל אֲשֶׁר־מָת אֲשֶׁר־מָת אֲשֶׁר־מָת אֲשֶׁר־מָת אֲשֶׁר־מָת *drought and heat carry off the snow waters*. But of the preceding note. Θ *ἀγκαλιδα γὰρ ὀρητων ἤρασαν* would seem to point to אֲשֶׁר־מָת אֲשֶׁר־מָת אֲשֶׁר־מָת. Θ *καὶ γὰρ αἰτοὶ ἀλώσει* seems to have read אֲשֶׁר־מָת אֲשֶׁר־מָת. Verse 19 contains fragments of several verses.
- 23) אֵל אֲשֶׁר־מָת אֲשֶׁר־מָת אֲשֶׁר־מָת, Θ *θραυθὸν δὲ κατέστρεψεν ἐδανάτοις*. Too corrupt for emendation.
- 24) אֵל אֲשֶׁר־מָת אֲשֶׁר־מָת אֲשֶׁר־מָת אֲשֶׁר־מָת, Θ *ἀναστὰς τουραροῖν οὐ μὴ πιστεύσω κατὰ τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς*. Although this is unintelligible, the context being wanting, it appears to be the reading of the original.
- 25) אֵל אֲשֶׁר־מָת אֲשֶׁר־מָת אֲשֶׁר־מָת. Unintelligible.
- 28) אֵל אֲשֶׁר־מָת אֲשֶׁר־מָת אֲשֶׁר־מָת, Θ *ἐμαράνθη δὲ ὡπερ μολόγη* (*malloco*, cod. C: *γλοῆ*) *ἐν καίματι*. We have emended conjecturally on the strength of 8,12: אֲשֶׁר־מָת אֲשֶׁר־מָת אֲשֶׁר־מָת. OISH. emends the last word; אֲשֶׁר־מָת.
- 31) אֵל אֲשֶׁר־מָת, Θ *εἰς αἰδὸν*. But *I ante Deum* אֲשֶׁר־מָת. Similarly \aleph and Σ *παρὰ τῷ θεῷ*. We emend אֲשֶׁר־מָת, cf. Is. 40,23 אֲשֶׁר־מָת אֲשֶׁר־מָת.
- 37) Σ *ἐπιτέγγεται* seems to have read אֲשֶׁר־מָת.
- 40) אֲשֶׁר־מָת = אֲשֶׁר־מָת 31,20. Θ *ἐπιμαίσκει. Α διαγισθῆσεται*.
- 167 7) אֲשֶׁר־מָת, cf. MICI. *at loc.* HITIIC reads אֲשֶׁר־מָת אֲשֶׁר־מָת (*the face of the full moon* *he cover*) Θ *ἐκπελάζων*.

- 18r 18a) All אֵל עַם-יָשָׁרִים is a gloss which has crept in from 32,6, according to which the עַם-יָשָׁרִים in v. 1a are erroneously taken to be young people, whereas they are really people of the Horite rabble; cf. *p* 119,141. — Θ ἐλάχιστοι.
- (β) An interpolation by which the connection between v. 2a and v. 3a is disturbed. Join v. 2a to *what purpose could I have used the strength of their hands with v. 3a for it was dried up by want and famine.* All אֵל עֲזָרָהּ עָזָה. The strength which these people never possessed, could not be lost by them. OLSH. emends עָזָה instead of עֲזָרָהּ. Θ ἐπ' αὐτοὺς ἀπόλετο σεντέλεια. This last word seems to point to עֲזָרָהּ: *upon them misfortune is come.*
- 18l (4) All without אֵל. Usually translated: *thou didst regard me with attention.* But this is precisely what a petitioner would wish. To us the insertion of אֵל seems absolutely necessary: *I stood still in entreaty, but thou didst not heed me.*
- (7) All אֵל הִנְיָתָהּ מִיָּדַי וְיָשָׁתָהּ מִיָּדַי thou didst lift me up to the wind and didst make me ride on. Θ ἔταξας δὲ με ἐν ὀδύμαις?
- (8) All אֵל הִנְיָתָהּ מִיָּדַי. Qere הִנְיָתָהּ. — Kethib according to EWALD = הִנְיָתָהּ, DILLMANN reads הִנְיָתָהּ = הִנְיָתָהּ 36,29, *thou hast caused me to melt away in the roar of the storm,* [the wind has, however, rather the effect of drying-up]. STADE, *Lehrb.* § 548a reads הִנְיָתָהּ (but without giving a translation), HITZIG: הִנְיָתָהּ *thou makest me to be level = thou dost lay me prostrate.* MERX emends הִנְיָתָהּ *thou dost destroy me.* KÖNIG, *Lehrgeb.* I 592 sq. הִנְיָתָהּ *agitation, restlessness.* — Θ καὶ ἀπέροισάς με ἀπὸ σωτηρίας seems to point to הִנְיָתָהּ *thou dost cause me to melt away far from help.*
- (11.12) All אֵל עֲזָרָהּ מִיָּדַי הִנְיָתָהּ מִיָּדַי הִנְיָתָהּ מִיָּדַי seems here as well as in the Versions to be entirely void of sense.
- (17) All אֵל הִנְיָתָהּ אֵל, Θ ἄνευ γιμοῦ, Σ ἀθυμῶν. Unintelligible.
- (21) All אֵל הִנְיָתָהּ, מ seems to be dittography of מ in הִנְיָ v. 30b.
- (41) Cf. BAER, p. 51.
- 19r (2) Ew. הִנְיָתָהּ misunderstands the sense.
- (4) Kethib אֵל.
- (5) Kethib אֵל. All הִנְיָ, cf. v. 28; hybrid pointing.
- (14) All in HAIN הִנְיָתָהּ, in MICH. הִנְיָתָהּ, in BAER, p. 51 הִנְיָתָהּ, clerical error for הִנְיָתָהּ, cf. OLSH. *ad* 31,15; STADE, § 484e, note. KÖNIG, *Lehrge.*, p. 490.
- (20) All אֵל הִנְיָתָהּ מִיָּדַי, OLSH. emends הִנְיָתָהּ. *The orphan honored me from my childhood as a father.* But that is improbable. The sense requires: *I have brought him up from his childhood like a father.* To be emended accordingly.
- (21) All אֵל הִנְיָתָהּ. The sense requires הִנְיָתָהּ.
- (25) Qere הִנְיָתָהּ.
- (27) 30,25 is to be placed after 31,20, cf. אֵל עָזָה 31,20a; 30,25a.
- (42) Verses 38—40a,b are best inserted here, since v. 21sq. also treats of the oppression of the poor. V. 37 evidently forms the conclusion.
- 19l (19) All אֵל הִנְיָתָהּ. Better to emend in accordance with Θ παυλὶ ἐλθόντι, Α ὀδοπῶρω, Σ κίρ:ααβ.
- (37) All אֵל, Qere הִנְיָ.
- 20r (4) MERX, following Θ and Σ emends אֵל; עָזָה v. 7b, however, speaks in favor of All
- (9) Σ ἐλλήμα αὐτῶ; ΑΘ πλάνησιν αὐτοῦ read הִנְיָתָהּ or possibly הִנְיָתָהּ; cf. 17,2.
- (10) MERX, following Θ and Σ , emends אֵל; הִנְיָתָהּ, HITZIG: הִנְיָתָהּ; *I announced (to him my law)?* All הִנְיָתָהּ is a dogmatic correction, introducing the Mosaic law. To be emended in accordance with Θ ὅρα.
- (13) Qere הִב. — Ew., MERX following Θ emend הִב הִנְיָ; הִנְיָ. — Σ ἴως ὅδε τετάχθη κατ. *here shall there be set a limit to the rising of thy waves,* had the same reading as All

- 177 (18) $\Theta\Sigma$ $\Upsilon\alpha\lambda\omicron\varsigma$; FIELD, p. 50b has $\chi\rho\acute{\iota}\sigma\tau\alpha\lambda\lambda\omicron\varsigma$ $\delta\iota\alpha\gamma\alpha\rho\acute{\eta}\varsigma$.
 19) $\text{ס}^{\text{ב}}$ is to be supplied from 17a; therefore $\text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}$.
- 171 (2) OLSH read $\text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}$, Ew. $\text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}$ (?); cf. HEIZIG, p. 211.
 5) $\text{אל} \text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}$. But a confidential meeting cannot take place upon a tent (v. 4b). To be emended in accordance with Σ $\delta\acute{\alpha}\nu\omicron\tau\iota$ $\text{περιέγραψεν} \acute{\alpha}\ \theta\epsilon\acute{\omicron}\varsigma$ $\tau\acute{\eta}\nu$ $\sigma\kappa\eta\tau\acute{\eta}\nu$ $\mu\omicron\upsilon$; $\text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}$ when God wove a fence about my tent (cf. 1,10 $\text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}$). Verbs which denote covering, protecting are construed with $\text{ב}^{\text{ז}}$.
 8) $\text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}} = \text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}$.
 14) MERX following Θ $\acute{\alpha}\rho\theta\rho\omicron\iota\varsigma$ emends $\text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}$. The reading of אל is more natural.
 17) MERX following Θ $\pi\acute{\alpha}\nu\tau\epsilon\varsigma$ emends $\text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}$. But ס has also $\text{ס}^{\text{ב}}$.
 20) Text corrupt. $\text{אל} \text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}} \text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}$ seems to be a variant reading to $\text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}; \text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}$ in v. 8a. Θ $\alpha\lambda$ $\delta\acute{\epsilon}$ $\acute{\alpha}\nu\omicron\upsilon\sigma\alpha\iota\tau\epsilon\varsigma$ $\acute{\epsilon}\mu\alpha\kappa\acute{\alpha}\rho\iota\sigma\acute{\alpha}\nu$ $\mu\epsilon$ has gone to v. 11 for aid. Perhaps to be emended $\text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}; \text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}$ $\text{ס}^{\text{ב}}$. OLSH. emends $\text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}$, but this is less in keeping with $\text{ס}^{\text{ב}}$.
 41) $\text{אל} \text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}$. To be emended in accordance with Θ $\acute{\alpha}\lambda\acute{\epsilon}\pi\iota\pi\tau\epsilon\nu$. The Hiphil was caused by the last word in v. 24a.
- 187 (2) $\text{אל} \text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}} \text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}$. According to MERX the word *nest* is a later correction which was made because $\text{ס}^{\text{ב}}$ in v. 18b was not taken with Θ $\acute{\omega}\sigma\text{περ} \sigma\acute{\iota}\epsilon\lambda\chi\omicron\varsigma$ $\varphi\omicron\iota\upsilon\kappa\iota\omicron\varsigma$ to mean the stem of the date-palm, but the Phoenix. See MERX, *Archiv für wissenschaftliche Erforschung des Alten Testaments*, vol. II, pp. 104—107. MERX emends $\text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}} \text{ס}^{\text{ב}}$ = (I shall die) with the reed (i. e. at an advanced age). But does the wavering (1 K. 14,15) brittle (Is. 42,3; cf. 36,3) reed really become so old? It is usually cut down every year, and the stump burned for manuring purposes; cf. V. PEHS, *Culturpflanzen*, p. 211—214 (5th ed. 1887, p. 248). Besides a *nest* does not necessarily involve a *phoenix*. Θ $\acute{\epsilon}\iota\pi\alpha$ $\delta\acute{\iota}$ $\acute{\eta}$ $\acute{\eta}\lambda\iota\alpha$ $\mu\omicron\upsilon$ $\gamma\eta\rho\acute{\alpha}\sigma\epsilon\iota$, Σ $\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\gamma\omicron\nu$ $\delta\acute{\epsilon}$ $\mu\epsilon\tau\acute{\alpha}$ $\tau\acute{\eta}\varsigma$ $\rho\omicron\sigma\sigma\acute{\iota}\alpha\varsigma$ $\mu\omicron\upsilon$ $\gamma\eta\rho\acute{\alpha}\sigma\epsilon\iota\nu$, Υ $\text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}} \text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}} \text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}$. We imagine the original reading to have been; and I thought I would become old $\text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}$ with my *hood*, which would agree well with v. 18b; and that I would make my days numerous as the sand.
 3) According to QAMCHI: *secundum Nehardeenses*, $\text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}$; cf. MICH. *ad loc.*
 4) That 30,1 connects directly with 29,18 seems evident.
 8) In v. 3a $\text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}} \text{ס}^{\text{ב}}$ is to be placed after $\text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}$, whereas in אל v. 2 ends with $\text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}$.
 9) $\text{אל} \text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}$, Θ $\acute{\epsilon}\chi\theta\acute{\epsilon}\varsigma$. To be emended with OLSHAUSEN $\text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}$.
 12) $\text{אל} \text{ס}^{\text{ב}}$. GEO. HOFFMANN, *Phönix. Inschriften* (1890) p. 8 refers to aram. $\text{ס}^{\text{ב}} \text{ס}^{\text{ב}}$ *community*.
 24) $\text{אל} \text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}} \text{ס}^{\text{ב}} \text{ס}^{\text{ב}}$ ($\text{Qeré} \text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}$). Θ $\acute{\alpha}\rho\omicron\iota\zeta\alpha\varsigma$ $\gamma\acute{\alpha}\rho$ $\varphi\alpha\rho\acute{\epsilon}\tau\epsilon\rho\nu$ $\alpha\iota\tau\omicron\upsilon$ $\acute{\epsilon}\zeta\acute{\alpha}\kappa\omega\acute{\alpha}\iota$ $\mu\epsilon$. MERX emends $\text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}; \text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}$.
 25) $\text{אל} \text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}} \text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}$, Θ $\kappa\alpha\iota$ $\chi\alpha\lambda\iota\nu\acute{\omicron}\nu$ $\tau\omicron\upsilon$ $\text{πρ}\omicron\sigma\omega\acute{\pi}\omicron\nu$ $\mu\omicron\upsilon$ $\acute{\epsilon}\zeta\acute{\alpha}\pi\acute{\epsilon}\sigma\tau\epsilon\iota\lambda\alpha\nu$. Unintelligible.
 26) $\text{אל} + \text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}} \text{ס}^{\text{ב}}$ seems to be partly ditto-graphy from v. 11b. Θ $\rho\acute{\omicron}\delta\alpha$ $\alpha\iota\tau\omicron\upsilon\nu$, in accordance with which EWALD: $\text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}$.
 29) אל BAER, p. 58: $\text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}; \text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}$; MICH., HAHN: Kethib $\text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}$.
 30) $\text{אל} \text{ס}^{\text{ב}} \text{ס}^{\text{ב}}$. The text is here quite unintelligible.
 31) $\text{אל} \text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}$. Better $\text{ס}^{\text{ב}}$.
 33) $\text{אל} \text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}$, Θ $\acute{\epsilon}\pi\iota\sigma\tau\acute{\rho}\epsilon\gamma\omicron\upsilon\iota\tau\alpha\iota$. To be emended accordingly $\text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}$.
 34) $\text{אל} \text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}$ does not relate to anything. Θ $\acute{\omega}\chi\epsilon\tau\omicron$ points to $\text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}$.
 40) $\text{אל} \text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}$; *my garment has become changed, is disfigured*. But how can it have become so through the *fulness of strength*? And if we explain it: *by the stroke of the divine power have I been compelled to put on a mourning-garment*, the sense would be rather too forced. MERX: *my garment is distorted by the swelling of my limbs* (= $\text{ס}^{\text{ב}} \text{ס}^{\text{ב}}$?) Θ $\acute{\epsilon}\pi\epsilon\lambda\acute{\alpha}\beta\epsilon\tau\acute{\omicron}$ $\mu\omicron\upsilon$ $\tau\acute{\eta}\varsigma$ $\sigma\tau\omicron\lambda\acute{\eta}\varsigma$ points to $\text{ס}^{\text{ב}}\text{ס}^{\text{ב}}$. The underlying image is that of pursuit by an enemy; the pursuer seizes him by his garment, in which he is closely enveloped, and throws him down (v. 19).

- 221^l (0) אִל וְעַל־ read וְעַל as in Hos. 13,8. — Ὁ σένδεσμος *the fast bond*.
 (11) אִל וְעַל־וְעַל. Better singular.
 (17) אִל וְעַל־. Usually translated; *kindleth coals*; but וְעַל־ in Piel has not this meaning. Better וְעַל *his breath is lambent like glowing coals*.
 (22) Here a line has fallen out. One cannot say וְעַל־ of the soft lower portions of the body.
 (41) אִל וְעַל־. Usually translated; *he takes the ocean to be grey hair*. But a crocodile is not likely to indulge in such speculations. — We emend in accordance with Ὁ ἰλογίσσατο ἔβυσσον ὡς περιπατον.
 (42) אִל וְעַל־.
- 23^r (2) אִל So Kethib, Qerē וְעַל, Ὁ οἶδα.
- 231^l (5) אִל וְעַל־ To be emended in accordance with § 102,1. —
 (13) אִל without וְ.
 (14) אִל Qerē וְעַל־.
 (22) אִל Qerē וְעַל־ contrary to all rules of grammar; cf. STADE, p. 355; Ez. 18,28.
- 24^r (19) See STADE, *Lehrbuch der hebräischen Grammatik*, § 112^a.
- 241^l (23) אִל וְעַל־ is a clerical error, cf. Ὁ ἡ χεῖρ μου.
 (35) אִל וְעַל־ וְעַל־ (DILMANN) is better.
 (37) וְעַל־; the sense requires the second person; *thou didst not heed it*.
- 25^r (3) אִל וְעַל־ gives no sense. To be emended וְעַל־ (OLSH.); cf. Ὁ ἀπὸ ἀδίκια.
 (4) אִל וְעַל־ וְעַל־ וְעַל־ Ὁ τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ πτώματος ἐρροῖσάτο presupposes a different text. — וְעַל־ can hardly be the true reading, since the idea is not that pride should be concealed (cf. וְעַל־ Gen. 18,17) but that it should be done away with. We would emend וְעַל־, in accordance with the analogy of וְעַל־. For the construction see 24,4.
 (8) אִל Kethib וְעַל, Qerē וְעַל. The Qerē is adopted, according to BAER, p. 58, by the *Babylonii* and also by the Versions. DILM. translates accordingly; *whilst the multitude of his bones are still endowed with good strength*. But the condition described in v. 19^b renders this improbable in the highest degree. We would rather suppose that וְעַל is a clerical error for וְעַל־.
 (9) אִל וְעַל־. That voracity should cause disgust with food, is opposed to all probability; on the contrary, any feeling of disgust is usually overcome by it.
 (12) אִל Qerē וְעַל. Usually translated; *his bones are abraded, decayed, or his members are bald, emaciated*. The Kethib וְעַל *baldness, emaciation* would be without any verb. — For וְעַל cf. GENESIS-KUMZSCH § 14,1, b. 2.
 (18) אִל וְעַל־ probably corruption of the text.
 (27) אִל וְעַל־ only here in an impersonal sense. Perhaps to be emended וְעַל־.
 (α Verse 23^b is a later addition; cf 5,1^a.
- 251^l (30) אִל וְעַל־ וְעַל־ Probably וְ has been omitted.
 (41) אִל וְעַל־ But the chief point here is to show that Jahveh makes his decisions without entering into lengthy discussions with man as to what is right; cf. v. 24^a. To be emended accordingly וְעַל. cf. p. 143,2.
 (48) V. 18 is an interpolation, since וְעַל relates to God. V. 19 is evidently to be connected directly with v. 17.
- 26^r (3) אִל וְעַל־, Ὁ σιρόφει. The object is wanting. To be emended, therefore, וְעַל־
 (15) אִל וְעַל־ ὡς וְעַל־ וְעַל־ ὡς ὡς is entirely void of sense; see the Commentaries.
 (17) אִל וְעַל־ וְעַל־ is without sense.
 (19) אִל וְעַל־ mars the sense of the entire passage. We would propose וְעַל־ *shall*

- 20r 16. All Qerê וְהָיָה בְּיָמָיו .
19. The subject after וְהָיָה בְּיָמָיו is wanting, as the וְהָיָה בְּיָמָיו in v. 13^b can hardly be meant. DILLM. supplies *the terrestrial things*, but this would be a somewhat too violent ellipsis. EWALD's emendation וְהָיָה בְּיָמָיו *they become shining*, does not supply a subject and presupposes that all garments are bright. MERX reads וְהָיָה בְּיָמָיו *they stand clothed in garment*. Who? Probably something has been omitted.
21. HITZIG, *Begriff der Kritik*, p. 12) emends וְהָיָה בְּיָמָיו . This could be suitably applied to the waters stored up in the heavens (v. 34), but not to those of the ocean.
30. All וְהָיָה בְּיָמָיו . Better with θ $\text{ἀγένοισ με: ἡμέρας}$.
40. All וְהָיָה בְּיָמָיו , 16 ἡμέρας . Light was, however, already mentioned in v. 19. EWALD and MERX emend וְהָיָה בְּיָמָיו in accordance with the parallelism (cf. 24^b וְהָיָה בְּיָמָיו). θ πύριμι points to וְהָיָה בְּיָמָיו .
- 1a. All וְהָיָה בְּיָמָיו . According to MICH. *ad loc.* in several MSS. without σ *suspensum*. Vers. 13^b is an interpolation which seriously mars the splendid description of the dawn.
- β,1. All וְהָיָה בְּיָמָיו . V. 15 is a gloss.
- 20l (12) In All the two verbs וְהָיָה בְּיָמָיו and וְהָיָה בְּיָמָיו are misplaced.
18. All וְהָיָה בְּיָמָיו , θ $\text{ἄξειε, ἂ καὶ θοδῶγγήσεις}$. Read with J. D. MICHAELIS וְהָיָה בְּיָמָיו .
27. For וְהָיָה בְּיָמָיו cf. OLSHAUSEN, *Lehrbuch* § 110. note.
44. OLSHAUSEN emends וְהָיָה בְּיָמָיו .
- 21r (10) EW., HITZ., MERX וְהָיָה בְּיָמָיו , θ κατασέψεται *he spieth out* (the mountains). The wild-ass?
15. All וְהָיָה בְּיָמָיו וְהָיָה בְּיָמָיו . BAER וְהָיָה בְּיָמָיו . *Canst thou bind the wild ox to the furrow of his harness-ropes*. But what is the furrow of a harness-ropes, and has the latter furrows? We conjecture: *Will thou bind them the wild oxen to the furrows with harness-ropes*, scil. to hold them fast with traces in order that they may not overstep the furrow.
16. HITZIG reads וְהָיָה בְּיָמָיו *necklace* וְהָיָה בְּיָמָיו .
19. Kethib וְהָיָה בְּיָמָיו . Qerê וְהָיָה בְּיָמָיו is preferable.
23. HITZIG reads וְהָיָה בְּיָמָיו .
28. All וְהָיָה בְּיָמָיו . EWALD reads וְהָיָה בְּיָמָיו .
32. וְהָיָה בְּיָמָיו HITZIG: וְהָיָה בְּיָמָיו .
39. All וְהָיָה בְּיָמָיו , θ ἄξειε . To be emended accordingly.
- 21l (6) So Kethib, Qerê וְהָיָה בְּיָמָיו . cf. STADE § 518, 1, note.
13. All וְהָיָה בְּיָמָיו . It is better to transpose the radicals, and to derive from the stem וְהָיָה בְּיָמָיו .
26. See the note on p. 19l, l. 37 ch. 38,1.
- 22r 15. So Kethib, Qerê וְהָיָה בְּיָמָיו .
9. All וְהָיָה בְּיָמָיו . The article cannot stand before a noun with a possessive suffix. BOLLICHER, DILLM., HITZIG read וְהָיָה בְּיָמָיו cf. θ παινημένος , MERX וְהָיָה בְּיָמָיו and supply in various ways the object for which he is created. We prefer to cancel the article: *his Creator hauled to him his sword* וְהָיָה בְּיָמָיו instead of וְהָיָה בְּיָמָיו .
10. All וְהָיָה בְּיָמָיו . It is difficult to see how the hippopotamus could get upon the mountains. Cf. וְהָיָה בְּיָמָיו *canals of the Nile* Is. 33,21, Ez. 31,4. These would furnish him with food by fertilizing the fields.
18. All וְהָיָה בְּיָמָיו HITZ., DILLM. *they capture him before his eyes, i. e. in open battle*, which would not be advisable according to v. 32. Perhaps וְהָיָה בְּיָמָיו *they hit him in the eye*, the only vulnerable part, which is aimed at still at the present day. After he is thus wounded, cords are drawn through his nose v. 24^b.
- 1a. Evidently an interpolation, perhaps intended as an anthesis to v. 19, where the hippopotamus was called וְהָיָה בְּיָמָיו וְהָיָה בְּיָמָיו , to emphasize the fact that man is his equal.
- β. Interpolation, ch. 41,5 connects directly with 40,32.

Concordance.

The Hebrew Text of the Book of Job is arranged here in the following order: chapters 1-12, 13, 1-27, 14, 4, 3, 6, 13, 15-17, 1-21, 13, 28, 14, 5, 7-12, 14, 18-22, 15-19, 20, 1-15^a, 23^a, 15^b-29, 21, 1-8, 11, 10, 9, 12-34; 22-24, 8, 10-25; 26, 5-14, 1-4, 27-28, 29, 1-6, 19-20, 7-11, 21-23, 12-13, 15-17, 24-25, 14, 18, 30, 1-24, 26-31; 31, 1-20; 30, 25; 31, 21-23, 38-40, 24-37, 40^c; 38-42; 32-37.

The following passages, being later interpolations, are relegated from the text and appear in the foot-notes: ch. 4, vv. 10-11; 5, 1 + 6-7; 6, 10^c; 8, 6^b; 9, 21^c, 10, 3^a (partly, 17^r + 22^c; 11, 6^b + 7-9 + 12 + 14; 12, 3^b + 4^b + 6^c + 11-12; 15, 10 + 25-28 + 30^a, 16, 8^c + 10-11 + 13^a + 22, 17, 1 + 11-16; 18, 13^a; 19, 25-26 + 27^a, b, 21, 8^a (partly, 22, 8 + 18, 23, 8-9; 24, 9; 27, 1; 28, 3^c; 30, 13 (partly) + 2^b; 38, 13^b + 15, 39, 25, 40, 15^b; 41, 1-4; 33, 23^b; 34, 18; 37, 6-8 + 12^b + 23^c).

The following passages, being *parallel compositions*, are printed in blue: 7, 1-10, 10, 18-22 + 22 (note *β*); 12, 4-6 + 4^c + 6^c (notes *θ* & *ι*), 14, 1-2, 13, 28, 14, 5, 7, 8-12, 13, 18-22; 17, 11-16 (p. 11^r, n. *β*), 40, 6-42, 6.

The following passages, being *correcting interpolations conforming the speeches of Job to the orthodox doctrine of retribution*, are printed in red: 12, 7-10, 13-25, 13, 1 + 12, 11-12 (p. 8^r, n. *α*); 21, 16-18; 24, 13-24, 27, 7-23.

The following passages, being *polemical interpolations directed against the tendency of the poem*, are printed in green: 28, 1-28 + 28, 3 (p. 16, n. *β*) and the *Elihu speeches* (chapters 32-37), which are given in a special appendix, pp. 24-27.

The following *Concordance* will facilitate references to verses which appear here out of the traditional order:

Chapters, Verses	Pages, Lines	Chapters, Verses	Pages, Lines
13, 28	= 9 ^r , 23.	26, 1-4	= 16 ^r , 21-27.
14, 1-2	= 9 ^r , 19-22.	26, 5	= 15 ^l , 44.
14, 3	= 9 ^r , 6.	26, 6-14	= 16 ^r , 1-19.
14, 4	= 9 ^r , 4.	29, 7-11	= 17 ^l , 14-23.
14, 5	= 9 ^r , 25.	29, 12-13	= 17 ^l , 30-33.
14, 6	= 9 ^r , 8.	29, 14	= 17 ^l , 45.
14, 7-12	= 9 ^r , 27-40.	29, 15-17	= 17 ^l , 34-39.
14, 13	= 9 ^r , 10.	29, 18	= 18 ^r , 2.
14, 14	= 9 ^r , 41.	29, 19-20	= 17 ^l , 10-13.
14, 15-17	= 9 ^r , 13-18.	30, 25	= 19 ^r , 27.
14, 18	= 9 ^r , 44.		
14, 19-22	= 9 ^l , 1-9.		
20, 23 ^a	= 12 ^l , 36.	31, 21-23	= 19 ^r , 30-35.
21, 9	= 13 ^l , 3.	31, 24	= 19 ^r , 44.
21, 10	= 13 ^l , 1.	31, 38-40	= 19 ^r , 37-42.
21, 11	= 13 ^r , 42.	31, 40 ^c	= 19 ^l , 35.
21, 12	= 13 ^l , 5.	32-37	= 24-27.
23, 4	= 15 ^r , 42.	38, 1	= 19 ^l , 37.

- 26^r *retribution proceed from thee, that thou shouldst reject (the wicked), and then choose (the righteous), and not I?*
- (20) **א** **אֵס** is without any sense whatever. It is better to emend with **Θ** *οὐ μὴν δὲ ἀλλά: אֵס.*
- (35) **א** **לֹא תִשָּׁח**. Only a very forced sense can be obtained if we retain this reading. The verb must be in the second person.
- 26^l (3) **א** **תִּשָּׁח**. The sense requires the verb to be in the plural. We must, therefore, read **תִּשָּׁח = תִּשָּׁחַן**.
- (11) **א** **לֹא תִשָּׁחַן**. Unintelligible.
- (13) **א** **תִּשָּׁחַן** can be vindicated only by a very forced exegesis.
- 27^r (6) **א** **תִּשָּׁחַן** seems to be corruption of the text.
- (7) **א** **תִּשָּׁחַן**. To be read as a Piel.
- (14) **א** **לֹא תִשָּׁחַן**. Unintelligible.
- (12) **א** **לֹא תִשָּׁחַן**. Unintelligible.
- (13) **א** **תִּשָּׁחַן**. Unintelligible.
- (14) **א** **תִּשָּׁחַן**. Unintelligible.
- (30) **א** **עַל רַב** *over many human beings*. Very improbable. It is better to point **בָּב**, taking it as an accusative of specification: *abundantly = בָּב* [so the Authorized Version].
- (31) **א** **אֵס** clerical error for **אֵי**, cf. v. 23.
- (38) **א** **תִּשָּׁחַן**. But as **אֵי** is masculine, it is better to emend **תִּשָּׁחַן**.
- (39) **א** **תִּשָּׁחַן**. In this connection entirely void of sense; see the Commentaries.
- (40) **א** **תִּשָּׁחַן**. In this connection entirely void of sense; see the Commentaries.
- 27^l (7) **א** **תִּשָּׁחַן**. The explanation given by the greater number of commentators: *fall to the earth*, would meet the requirements of the sense. But the objections raised by KÖNIG, p. 598 tend to disprove the possibility of the usage of the verb in this sense. Since, however, a command addressed to the snow, *become earth!* could hardly have been carried out, the word itself must be rejected, and we must emend in accordance with **ψ** 65,11, **Is.** 55,10 **תִּשָּׁחַן = moisten** (the earth). — **א** **תִּשָּׁחַן** gives no sense; to be emended **תִּשָּׁחַן = and the rain he maketh fall**.
- (9) **א** **תִּשָּׁחַן** cf. **Θ** *ἀπὸ ἀζωοτηθῆναι* is a corruption of the text.
- (15) **א** **אֵס** is dittography, and is to be canceled. To be translated *whether as a rod of correction for his people or as a benefit*.
- (21) **א** **תִּשָּׁחַן**.
- (22) **א** **תִּשָּׁחַן**; clerical error.
- (28) **א** **תִּשָּׁחַן**.
- (31) **א** **תִּשָּׁחַן**.
- (33) **א** **תִּשָּׁחַן** is not in keeping with the context; with regard to Jahveh's coming from the north cf. **Ez.** 1,4.
- (α,1) These words are a gloss, intended to call the reader's attention to the fact that Jahveh's power is especially seen in the mighty down-pours of the rain.
- (α,2) Verses 7—8 are an interpolation. After having described the rain in v. 6, the poet goes on v. 9 sqq. to storms and ice.
- (β) These words seem to be a gloss, intended to explain the phrase **לֹא תִשָּׁחַן**. And **תִּשָּׁחַן** in **א** is a still later gloss to **תִּשָּׁחַן**, and is to be canceled.
- (γ) Is a gloss, which mars the sense of the whole passage: *he does not oppress it*, scil. *justice*. Without it the hemistich reads: *great is he in power and judgment, and of much justice*.

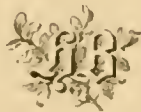

איוב

- 1, א אִישׁ הָיָה בְּאֶרֶץ עֵינָן אִיּוֹב שְׁמוֹ וְהָיָה הָאִישׁ הַהוּא תָם וְיָשָׁר וְיָרָא
 3, 2 אֱלֹהִים וְסָר מֵרָע: וַיִּקְלָדוּ לוֹ שֶׁבַע בָּנָיִם וְשְׁלוֹשׁ בָּנוֹת: וַיְהִי מִקְהָלוֹ שֶׁבַעַת
 אֲלָפֵי צֹאן וְשְׁלֹשֶׁת אֲלָפֵי גַמְלִיּוֹת וְחֲמִשׁ מֵאוֹת צֶמֶד בָּקָר וְחֲמִשׁ מֵאוֹת אֲתוֹנוֹת
 4 וְשֶׁבַע רֶבֶה מֵאֵד וְהָיָה הָאִישׁ הַהוּא גָדוֹל מִכָּל בְּנֵי קֶדֶם: וְהָלְכוּ בָנָיו וְעָשׂוּ
 מִשְׁתָּה - אִישׁ יוֹמָרוֹ וְשִׁלְחוּ וְקִרְאוּ לְשֹׁלֶשֶׁת אֶחָדֵיהֶם לֵאמֹר וּלְשִׁתּוֹת עִמָּהֶם: 5
 ה וַיְהִי כִּי הִקְוֶה וַיִּמְנַח הַמִּשְׁתָּה וַיִּשְׁלַח אִיּוֹב וַיִּקְדָּשׁם וְהִשְׁכִּיחַ בְּבִקְרָה וְהִעֲלָה
 עֹלֹת מִסֶּפֶד כֹּלָם כִּי אָמַר אִיּוֹב אוֹלֵי הַטָּהוּר בְּנֵי וַיִּקְלָדוּ אֱלֹהִים בְּלִבְבָם כִּכְתָּ
 יִשְׁתָּה אִיּוֹב כָּל הַיּוֹמִים:
 6 וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים לְהִתְרַצֵּב עַל יְהוָה וַיָּבֹאוּ גַם הַשָּׁטָן בְּתוֹכָם:
 7 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל הַשָּׁטָן מֵאֵיךְ חָבֵא וַיִּעַן הַשָּׁטָן אֶת יְהוָה וַיֹּאמֶר מִשֶּׁשׁ בְּאֶרֶץ 10
 8 וּמִהֲתַהַלֵּךְ בָּהּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל הַשָּׁטָן הֲשִׁמְתָּ לְבָד לֵאמֹר עֲבָדֵי אִיּוֹב כִּי אֵיךְ
 9 כָּמֹהוּ בְּאֶרֶץ אִישׁ תָּם וְיָשָׁר יִרְא אֱלֹהִים וְסָר מֵרָע: וַיִּעַן הַשָּׁטָן אֶת יְהוָה
 י וַיֹּאמֶר הַחֵם יִרְא אִיּוֹב אֱלֹהִים: הֲלֹא אֶתְּ שִׁבְתָּ בְּעָדוֹ וּבְעָד בֵּיתוֹ וּבְעָד כָּל
 11 אֲשֶׁר לוֹ מִסְבִּיב מֵעֵשֶׂה יָדָיו כִּרְבַח וּמִקְהָלוֹ פָּרִץ בְּאֶרֶץ: וְאוֹלָם שִׁלַּח נָא יָדְךָ
 12 וְנִגַע בְּכֹל אֲשֶׁר לוֹ אִם לֹא עַל פְּנִיךָ וַיִּקְלָדָהּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל הַשָּׁטָן הִנֵּה כָּל
 15 אֲשֶׁר לוֹ בְּיָדְךָ רַק אֵלָיו אֶל תִּשְׁלַח יָדְךָ וַיִּגַע הַשָּׁטָן מֵעַם פְּנֵי יְהוָה:
 14, 13 וַיְהִי הַיּוֹם וּבָנָיו וּבְנֹתָיו אֲבָלִים וְשִׁתָּיִם וַיִּין בְּבֵית אֶחֱיהֶם הַבְּכוֹר: וּמִלֶּאךָ
 טו בָּא אֵל אִיּוֹב וַיֹּאמֶר הַבִּקְרָה הִיוּ הַרְסוֹת וְהָאֲתוֹנוֹת רָעוֹת עַל יְדֵיהֶם: וְתִפֹּל שֶׁבַע
 16 וְהִקָּחָם וְאֵת הַנְּעָרִים הֵבִי לְפָנֵי הָרֶב וְאִמְלִטָה רַק אֲנִי לְבָדוֹ לְהַגִּיד לָךְ: עֵד
 20 זֶה מִדְּבַר זֶה בָּא וַיֹּאמֶר אֵשׁ אֱלֹהִים נִפְלָה מִן הַשָּׁמַיִם וְהִבְעִיר בְּצֹאן וּבְנְעָרָיִם
 17 וְהֵאכִלָם וְאִמְלִטָה רַק אֲנִי לְבָדוֹ לְהַגִּיד לָךְ: עֵד זֶה מִדְּבַר זֶה בָּא וַיֹּאמֶר
 כִּסְדִּים שְׁמוֹ שְׁלֹשָׁה רֵאשִׁיִם וַיִּפְשְׁטוּ עַל הַגַּמְלִיּוֹת וַיִּקְהֹוּם וְאֵת הַנְּעָרִים הֵבִי
 18 לְפָנֵי הָרֶב וְאִמְלִטָה רַק אֲנִי לְבָדוֹ לְהַגִּיד לָךְ: עֵד זֶה מִדְּבַר זֶה בָּא וַיֹּאמֶר
 19 בְּיָד וּבְנֹתֶיךָ אֲבָלִים וְשִׁתָּיִם וַיִּין בְּבֵית אֶחֱיהֶם הַבְּכוֹר: וְהִנֵּה רוּחַ גְּדוֹלָה
 25 בָּאָה מִצֶּבֶר הַמִּדְבָּר וַיִּגַע בְּאַרְבַּע פְּנוֹת הַבַּיִת וַיִּפֹּל עַל הַנְּעָרִים וַיָּמוּתוּ
 * 20 וְאִמְלִטָה רַק אֲנִי לְבָדוֹ לְהַגִּיד לָךְ: וַיִּקַּם אִיּוֹב וַיִּקְרַע אֶת מְעָלוֹ וַיִּגַּח אֶת רֵאשִׁי
 21 וַיִּפֹּל אָרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה: וַיֹּאמֶר עַל־שֵׁי יָמָיו מִבֶּטֶן אִמִּי וְעַד עַתָּה אֲשׁוּב שָׁמָּה וַיְהוּה
 22 נַחַן וַיְהִי לָקָה יְהוָה שֵׁם יְהוָה מִכֶּכָּד: בְּכֹל זֹאת לֹא חָטָא אִיּוֹב וְלֹא נָתַן תְּפִלָּה
 לְאֱלֹהִים:
 2, א וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים לְהִתְרַצֵּב עַל יְהוָה וַיָּבֹאוּ גַם הַשָּׁטָן בְּתוֹכָם 30
 2 לְהִתְרַצֵּב עַל יְהוָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל הַשָּׁטָן אֵי מִזֶּה חָבֵא וַיִּעַן הַשָּׁטָן אֶת
 3 יְהוָה וַיֹּאמֶר מִשֶּׁשׁ בְּאֶרֶץ וּמִהֲתַהַלֵּךְ בָּהּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל הַשָּׁטָן הֲשִׁמְתָּ לְבָד
 אֶל עֲבָדֵי אִיּוֹב כִּי אֵיךְ כָּמֹהוּ בְּאֶרֶץ אִישׁ תָּם וְיָשָׁר יִרְא אֱלֹהִים וְסָר מֵרָע
 4 וְעָדָנוּ מִתּוֹךְ בְּחַמְסוֹתָיו כִּי לְבַלְעֵנוּ הַחֵם: וַיִּעַן הַשָּׁטָן אֶת יְהוָה וַיֹּאמֶר
 ה עֵד בְּעַד עֵד יָכֹל אֲשֶׁר לְאִישׁ יְהֵן בְּגַד נִפְשׁוֹ: אוֹלָם שִׁלַּח נָא יָדְךָ וְנִגַע אֶל 35

BERICHT
ÜBER DEN
ORIENTALISCHEN VERLAG
DER
J. C. HENRICHS'SCHEN
BUCHHANDLUNG
ZU
LEIPZIG.

<i>ÄGYPTOLOGIE</i>	<i>SEITE 3</i>	<i>REGISTER</i>	<i>SEITE 21</i>
<i>ASSYRIOLOGIE</i>	<i>„ 12</i>	<i>„ „</i>	<i>22</i>
<i>VERSCHIEDENES</i>	<i>„ 17</i>	<i>„ „</i>	<i>23</i>
<i>INHALT NACH VERFASSERN GEORDNET</i>	<i>„</i>	<i>„</i>	<i>23</i>

Abgeschlossen März 1893.

Druck von August Pries in Leipzig.

Aegyptologie.

Werke von Dr. Heinrich Brugsch-Pascha.

Hieroglyphisch-demotisches Wörterbuch enthaltend in wissenschaftlicher Anordnung und Folge den Wortschatz der Heiligen- und der Volks-Sprache und -Schrift der Alten Aegypter nebst Erklärung der einzelnen Stämme und der davon abgeleiteten Formen unter Hinweis auf ihre Verwandtschaft mit den entsprechenden Wörtern des Koptischen und der semitischen Idiome 7 Bände. 4°. 1867—1882. M. 820 —

1—IV. (XII, IX, 1728 S.) 1867 u. 68. M. 420 —

V—VII. (VII, 1418 S.) 1880—82. „ 400 —

Hieroglyphische Grammatik oder übersichtliche Zusammenstellung der graphischen, grammatischen und syntaktischen Regeln der heiligen Sprache und Schrift der alten Aegypter. 4°. (VI, 138 S.) 1872. kart. M. 24 —

Auf Schreibpapier, durchschossen, in Halbjuchten geb. „ 32 —

Grammaire hiéroglyphique contenant les principes généraux de la langue et de l'écriture sacrées des Anciens Egyptiens. 4°. (VIII, 136 S.) 1872. kart. M. 24 —

Verzeichniss der Hieroglyphen mit Lautwerth in der gewöhnlichen und in der geheimen Schrift sowie der allgemeinen Deutzeichen in dem Schriftsystem der Alten Aegypter mit Hinweis auf das hieroglyphische Wörterbuch zusammengestellt. 4°. (23 S.) 1872. M. 3.00

Sonderabdruck aus der Grammatik.

J. C. HINRICHS'SCHE BUCHHANDLUNG IN LEIPZIG.

Index des hiéroglyphes phonétiques y compris des valeurs de l'écriture secrète et des signes déterminatifs qui se rencontrent dans le système graphique des Anciens Égyptiens composé et appliqué au dictionnaire hiéroglyphique. 4e. (23 S.) 1872. M. 3,60
Sonderabdruck aus Grammaire.

Dictionnaire géographique de l'ancienne Égypte contenant par ordre alphabétique la nomenclature comparée des noms propres géographiques qui se rencontrent sur les monuments et dans les papyrus, notamment les noms des préfectures et de leurs chefs-lieux, des temples et sanctuaires, des villes, bourgs et nécropoles, des mers, du Nil et de ses embouchures, des lacs, marais, canaux, bassins et ports, des vallées, grottes, montagnes, des îles et îlots, etc. Folio. (17, XVI, u. 1420 autogr. S.) 1879, Supplement 1880. kart. M. 450 —
in Halbjuchten geb. „ 460 —

La géographie des „nomes“ ou division administrative de la Haute et de la Basse Égypte aux époques des Pharaons, des Ptolémées et des empereurs romains. Folio. (29 S.) 1879. M. 6 —
Sonderabdruck aus Dictionnaire géographique.

Thesaurus inscriptionum Aegyptiacarum. Altägyptische Inschriften. Gesammelt, verglichen, übertragen, erläutert und autographiert. 4e. 1883—91. M. 404 —
I. Astronomische u. Astrologische Inschriften. (VII u. autogr. S. 1—194.) 1883. M. 50 —
II. Kalendarische Inschriften. (VIII u. autogr. S. 195—530.) 1883. M. 84 —
III. Geographische Inschriften. (VII u. autogr. S. 531—618.) 1884. M. 22 —
IV. Mythologische Inschriften. (VIII u. autogr. S. 619—850.) 1884. M. 58 —
V. Historisch-Biographische Inschriften. (XII u. autogr. S. 851—1231.) 1891. M. 100 —
VI. Bantexte u. Inschriften verschiedenen Inhalts. (XVI u. autogr. S. 1235—1578.) 1891. M. 90 —

Geographische Inschriften altägyptischer Denkmäler, gesammelt während der auf Befehl Sr. Maj. d. Königs Friedrich Wilhelm IV. v. Preussen unternommenen wissenschaftl. Reise in Aegypten. 3 Bde. 4^e. 1857—60. kart. M. 126 —
1. Die Geographie d. alten Aegyptens nach den altägyptischen Denkmälern zum ersten Male zusammengestellt und

J. C. HINRICHS'SCHE BUCHHANDLUNG IN LEIPZIG.

verglichen mit den geograph. Angaben der Heil. Schrift u. der griech., röm., kopt. u. arab. Schriftsteller. (IV, 304 S., 58 Tafeln u. 2 Karten.) 1857. M. 75 —

2. Die Geographie der Nachbarländer Aegyptens nach den altägyptischen Denkmälern zum ersten Male zusammengestellt u. verglichen mit den geograph. Angaben der Heil. Schrift u. der griech., röm., kopt. u. arab. Schriftsteller. (X, 96 S., 23 Tafeln u. 2 Karten.) 1858. M. 25 —

3. Die Geographie nach den Denkmälern aus den Zeiten der Ptolemäer und Römer. Nebst e. Nachtrage zum 1. u. 2. Bande, enth. die geograph. Ergebnisse einer zweiten Reise nach Aegypten in den Jahren 1857 u. 1858 u. vollständ. Register zu dem ganzen Werke. (XII, 125 S., 17 Tafeln u. 1 Karte.) 1860. M. 26 —

Recueil de Monuments Egyptiens dessinés sur lieux et publiés sous les auspices de Son Altesse le Vice-Roi d'Égypte Mohammed-Saïd-Pacha. 2 Teile. 1°. (120 S. u. 108 autogr. Tafeln) 1862 u. 63. *Vergriſſen.* kart. (M. 50 —)

Fortsetzung siehe: Dümichen, geogr. Inschriften.

Drei Festkalender des Tempels von Apollinopolis Magna in Ober-Aegypten zum ersten Male veröffentlicht und sammt den Kalendern von Dendera und Esne vollständig übersetzt. 1°. (X, 29 S. u. 10 Tafeln Inschriften.) 1877. M. 20 —

A. H. Rhind's zwei bilingue Papyri hieratisch und demotisch. Nebst Uebersetzung. 1°. (VI, 49 S. u. 11 Tafeln.) 1865. kart. M. 36 —

Geschichte Aegyptens unter den Pharaonen nach den Denkmälern bearbeitet. Erste deutsche Ausgabe. 8°. (XIII, 836 S., 2 Karten, 4 genealog. Tafeln u. 1 Tabelle.) 1877, Zusätze 1878. M. 18.40

Histoire d'Égypte. 2. édition 1. Partie: Introduction. — Histoire des Dynasties 1—XVII. 8°. (180 S.) 1875. M. 1.50
Wurde nicht fortgesetzt.

Religion und Mythologie der alten Aegypter. Nach den Denkmälern. Zweite mit Namenregister vermehrte Ausgabe. 8°. (XXVI, 772 S. mit 65 Holzschnitten und 1 Steintafel.) 1891. M. 16.50

J. C. HINRICHS'SCHE BUCHHANDLUNG IN LEIPZIG.

Aegyptus antiqua.

Karte von Oberägypten. 22 Nomoi. 1877. Folio. Chromolith. M. 1 —

Karte von Unterägypten. 20 Nomoi. 1877. Folio. Chromolith. „ 2 —

*Aus der Geschichte Aegyptens.***Der Bau des Tempels Salomo's** nach der koptischen Bibelversion. 8°. (35 S.) 1877. M. 4 —**Calendrier des Anciens Égyptiens.** Matériaux pour servir à la reconstruction. Partie théorique. 4°. (XII, 111 S. u. 13 Tafeln.) 1864. kart. M. 20 —**L'Exode et les Monuments Égyptiens.** 8°. (35 S. u. 1 Karte) 1875. M. 4 —**Die ägyptische Gräberwelt.** Vortrag. 8°. (50 S.) 1868. M. 1 —**Sieben Jahre der Hungersnoth** nach dem Wortlaut einer alt-ägyptischen Felseninschrift. 8°. (162 S. mit 32 autogr. Tafeln u. 5 Holzschn.) 1891. M. 5 —**Entzifferung der meroitischen Schriftdenkmäler.**

I. Abteilung: Die Priesterschrift von Meroë. Allgemeiner Teil. 4°. (56 S.) 1887. M. 7 —

*Sonderabdruck aus der Zeitschrift für Ägypt. Sprache etc.***Notice raisonnée d'un traité médical** datant du XIVme siècle avant notre ère et contenu dans un papyrus hiéroglyphique du Musée royal de Berlin. 4°. (20 S. u. 1 col. Tafel.) 1863. M. 3 —*Sonderabdruck aus Recueil de Monuments.***Reise nach der grossen Oase El-Khargeh** in der libyischen Wüste, Beschreibung ihrer Denkmäler und Untersuchungen über das Vorkommen der Oasen in den altägyptischen Inschriften auf Stein und Papyrus. 4°. VI, 93 S. u. 27 Tafeln enth. 1 Karte, Pläne, Ansichten u. Inschriften.) 1878. kart. M. 48 —
Ausgabe ohne Tafeln. „ 10 —**Wanderung nach den Türkis-Minen und der Sinai-Halbinsel.** 2. Auflage. 8°. V, 96 S. mit 3 Tafeln sinaitischer Inschriften.) 1868. M. 1.80*1. Auflage 1866.*

J. C. HENRICHSSCHE BUCHHANDLUNG IN LEIPZIG.

Werke von Dr. Joh. Dümichen.

Professor an der Universität Strassburg i. E.

Die Flotte einer Aegyptischen Königin aus dem 17. Jahrhundert vor unsrer Zeitrechnung und Altägyptisches Militär im festlichen Aufzuge auf einem Monumente aus derselben Zeit abgebildet; beides zum erstenmale veröffentlicht nach einer vom Herausgeber im Terrasentempel von Dér-el Bah'eri genommenen Kopie. Nebst einem Anhang enth. die unterhalb der Flotte als Ornament angebrachten Fische des rothen Meeres in der Originalgrösse des Denkmals, eine chronologisch geordnete Anzahl von Abbildgn. altägyptischer Schiffe etc. Imp.-Folio. (22 S. u. 33 Tafeln.) 1868. kart. M. 112.50

The fleet of an Egyptian queen from the XVIIth century before our era and ancient Egyptian military on parade, represented on a monument of the same age. Both published for the first time by the author after a copy, taken from the Terrace-Temple of Dér-el Bah'eri. With an appendix, containing the fishes of the Red Sea in the original size of the monument, as ornaments beneath the fleet; a number, chronologically arranged of representations of ancient Egyptian ships etc. Translated from the German by Anna Dümichen. Imp.-Folio. (14 u. 5 S. nebst 33 Tafeln.) 1868. kart. M. 112.50

Der Grabpalast des Patuamenap in der Thebanischen Nekropolis. In vollständiger Kopie seiner Inschriften und bildlichen Darstellungen, und mit Uebersetzung und Erläuterungen.

I. Abteilung. Folio. (XVI, 47 S. nebst e. Grundriss u. 26 Tafeln.) 1884. kart. M. 50—

II. Abteilung. Folio. (III, 56 S. u. 29 Tafeln.) 1885. „ „ 60—

Geographische Inschriften altägyptischer Denkmäler. An Ort und Stelle gesammelt.

Abtlg. I u. II. 4°. (je 100 Tafeln u. 40 bez. 74 S. Text) 1865 u. 66. kart. M. 120—

Abtlg. III. 4°. (VI, 12 S. u. 98 Tafeln) 1885. „ „ 60—

Abtlg. IV. 1°. (7 S. u. Tafel 99—100) 1885. „ „ 60—

auch u. d. Titel: Recueil de Monuments Egyptiens publiés par Henri Bruyère et Joh. Dümichen. Abtlg. III—VI.

J. C. HENRICH'SCHE BUCHHANDLUNG IN LEIPZIG.

Historische Inschriften altägyptischer Denkmäler. 1863—1866 an Ort und Stelle gesammelt.

I. Band. Folio. (37 Tafeln.) 1867. kart. M. 38 —

II. Band. Nebst einigen geograph. u. mytholog. Inschriften. Imp.-Folio. (80 Tafeln.) 1869. M. 150 —

Altägyptische Kalenderinschriften. 1863—1865 an Ort und Stelle gesammelt. Folio. (120 Tafeln.) 1866. kart. M. 120 —

Die Kalendarischen Opferfestlisten im Tempel von Medinet-Habu. 4°. und Folio (XVI S. u. 10 Tafeln.) 1881. M. 30 —

Altägyptische Tempelinschriften. 1863—1865 an Ort und Stelle gesammelt.

I. Weihinschriften aus dem Horustempel von Edfu. (Apollinopolis Magna.) Folio. (113 Tafeln.) 1867. kart. M. 113 —

II. Desgl. aus dem Hathortempel von Dendera (Tentyra). Folio. (47 Tafeln.) 1867. kart. M. 47 —

Resultate der Archäologisch-Photographischen Expedition nach Aegypten entsendet im Sommer 1868 auf Befehl Sr. Majestät des Königs Wilhelm I. von Preussen. I. (Archäologischer) Teil. Folio. (IV, 30 S. u. 57 Tafeln.) 1869. kart. M. 75 —

Text: Ueber das Seewesen der alten Aegypter von **Bernh. Graser.**

Einige Bemerkungen zu den mitgetheilten Thierdarstellungen von **Rob. Hartmann.**

Bauurkunde der Tempelanlagen von Dendera 4°. (16 S. u. 19 Tafeln) 1865. M. 12 —

Werke von Dr. Aug. Eisenlohr.

Professor an der Universität Heidelberg.

Ein mathematisches Handbuch der alten Aegypter (Papyrus-Rhind des British Museum) übersetzt und erklärt.

I. Kommentar. 4°. (II, 296 S.) 1877. } kart. M. 63

II. 21 Tafeln. Folio. 1877. }

Zweite Ausgabe ohne Tafeln. 4°. (II, 278 S.) 1891. M. 12 —

J. C. HINRICHS'SCHE BUCHHANDLUNG IN LEHZIG.

- Der grosse Papyrus Harris.** Ein wichtiger Beitrag zur ägyptischen Geschichte, ein 3000 Jahr altes Zeugniß für die mosaische Religionsstiftung enthaltend. Vortrag. 8°. (38 S.) 1872. M. 1 —
- Analytische Erklärung des demotischen Theiles der Rossettana.** Teil 1. 4°. (61 autogr. S.) 1869. M. 1 —

Die thebanischen Tafeln stündlicher Sternaufgänge aus den Gräbern der Könige Ramses VI. und Ramses IX. Für die 24 halbmonatlichen Epochen des Jahres 1292—61 v. Chr. nach inductiver Methode erklärt von Dr. **Friedr. W. C. Genster.** 4°. (XX, 67 S. mit 2 Tafeln u. 5 Tabellen) 1872. M. 5 —

Der demotische Roman von Stne-ha-m-us. Text, Uebersetzung, Commentar u. Glossar nebst e. Verzeichniß der demotischen u. der ihnen entsprechenden hieratischen u. hieroglyphischen Schriftzeichen von Dr. **J. J. Hess,** Professor an der Universität Freiburg i. d. Schweiz. 8°. (18 u. 205 autogr. S.) 1888. M. 11 —

Verwandtschaft des Altägyptischen mit dem Semitischen von Dr. **F. Hommel,** Professor an der Universität München, siehe: Beiträge zur Assyriologie u. vergleich. semitischen Sprachwissenschaft S. 13 dieses Verz.

Werke von Dr. Oscar von Lemm.

Dozent an der Universität St. Petersburg

- Ägyptische Lesestücke** zum Gebrauch bei Vorlesungen und zum Privatstudium mit Schrifttafel und Glossar. 1. Teil. 2 Hefte. 4°. (VII u. 128 autogr. S.) 1883. M. 16 —
- Das Ritualbuch des Ammondienstes.** Ein Beitrag zur Geschichte der Kultusformen im alten Ägypten. 8°. (XIV, 77 S.) 1882. M. 8 —

Werke von Dr. J. Lieblein.

Professor an der Universität Christiania

- Dictionnaire de noms hiéroglyphiques en ordre genealogique et alphabetique.** Publié d'après les monuments Égyptiens. Supplement = Livraisons 3 et 4. 8°. (IV u. autogr. S. 557—1156.) 1891 u. 92. M. 48 —

J. C. HINRICHS'SCHE BUCHHANDLUNG IN LEIPZIG.

Livraisons 1 et 2 (IV u. autogr. S. 1—555) 1871 [*fast vergriffen.*] M. 60 —
auch u. d. Titel: Hieroglyphisches Namenwörterbuch etc.

Handel und Schifffahrt auf dem Rothen Meere in allen Zeiten. Nach ägyptischen Quellen. 8°. (151 S.) 1886. M. 1 —

Deux Papyrus hiératiques du musée de Turin. Publiés en facsimile. Avec la traduction et l'analyse de l'un de ces 2 Papyrus par *F. Chabas*. 8°. (43 S. u. 5 Tafeln.) Christiania 1868. M. 9 —

Gammelægyptisk Religion populært fremstillet. 3 Teile. 8°. (162, 171 u. 148 S. mit eingedr. Holzschn.) Christiania 1881, 82, 83. M. 8 —

Egyptian Religion. 8°. (46 S.) 1884. M. 1,50

Werke von Dr. Auguste Mariette-Pascha.

Deir-El-Bahari documents topographiques, historiques et ethnographiques recueillis dans ce temple pendant les fouilles. (IV, 40 S. in Quarto u. 16 Tafeln in Folio.) 1877. kart. M. 80 —

Karnak. Étude topographique et archéologique avec un appendice comprenant les principaux textes hiéroglyphiques découverts ou recueillis pendant les fouilles exécutées à Karnak. (88 S. in Quarto u. 56 Tafeln in Folio.) 1875. kart. M. 150 —

Les listes géographiques des Pylônes de Karnak. Comprenant la Palestine, l'Éthiopie, le Pays des Somâl. (66 S. in Quarto u. 3 Tafeln in Folio.) 1875. kart. M. 30 —

Das chronologische System Manetho's. Von Heinrich von Pessl, Lycealrector in Dillingen. 8°. (XI, 268 S.) 1878. M. 3 —

Werke von Dr. Karl Piehl.

Professor an der Universität Upsala

Inscriptions hiéroglyphiques recueillies en Europe et en Egypte.

Publiées, traduites et commentées. Série I et II. 4e. 1886—92. M. 132 —

I. Série.	1. Planches	(194 Tafeln.)	1886	M. 10 —
	2. Commentaire	(IV, 139 S.)	1888.	.. 28
II. „	1. Planches.	(154 Tafeln.)	1890.	.. 10 —
	2. Commentaire.	(III, 101 S.)	1892.	.. 24 —

Dictionnaire du Papyrus Harris No. I publié par S. Birch

d'après l'original du British Museum 8°. (VIII, 116 S.) 1882.
M. 16 —

Vorlesungen über Ursprung und Entwicklung der Religion der alten Aegypter von P. Le Page Renouf.

Autorisirte Uebersetzung 8°. (VIII, 210 S.) 1882. M. 5 —

Lettres à Mr. Lepsius sur un decan du ciel Égyptien par A.

Romieu, Professeur d'Hydrographie à Agde. 4e. (13 S. u. 2 Tafeln.)
1870. M. 6 —

Die keilschriftliche Wiedergabe ägyptischer Eigennamen

von Dr. Georg Steindorff, Privatdozent an der Universität Berlin
siehe: Beiträge zur Assyriologie u. vergleich. semitischen Sprachwissenschaft S. 13 dieses Verz.

Zeitschrift für Aegyptische Sprache und Alterthumskunde.

Gegründet 1863 von H. Brugsch. Herausgegeben und weitergeführt 1864—1881 von R. Lepsius. Fortgesetzt von H. Brugsch und A. Erman.

Die Bände 1 (1863), 2 (1864), 3 (1865), 4 (1866), 5 (1867), 9 (1871), 10 (1872) sind nur noch in wenigen Exemplaren zu erhöhten Preisen vorrätig. Von den Bänden 6 (1868), 7 (1869), 8 (1870) sind nur noch einzelne Bogen vorhanden.

Band 11—30 (1873—1892) je M. 15 —; zusammengenommen
M. 200 —

J. C. HINRICHS'SCHE BUCHHANDLUNG IN LEIPZIG.

Assyriologie.

Assyriologische Bibliothek herausgegeben von **Friedr. Delitzsch**
und **Paul Haupt**. 4te. Band I 14. II. III 12. IV. V. VI. VII 13.
VIII. IX. XI. M. 493.50

I. Haupt, Keilschrifttexte. Lfg. 14.	M. 36 —
II. Bezold, Achämenideninschriften.	„ 24 —
III. Haupt, Nimrodepos. Abtg. 1 u. 2.	„ 38 —
IV. Strassmaier, Wörterverzeichnis	„ 150 —
V. Lyon, Sargontexte.	„ 24 —
VI. Zimmern, babylon. Busspsalmen.	„ 30 —
VII. Delitzsch, Wörterbuch. Lfg. 13.	„ 101.50
VIII. Lehmann, Samassumukin.	„ 40 —
IX. Weissbach, Achämenideninschriften.	„ 30 —
XI. Meissner, Privatrecht.	„ 30 —

Die ausführlichen Titel sind unter den einzelnen Autoren verzeichnet. Band X wird später erscheinen und enthalten:

Weissbach u. Bang, altpers. Keilschrifttexte.

Beiträge zur Assyriologie und vergleichenden semitischen Sprachwissenschaft. Herausgegeben von **Friedrich Delitzsch** und **Paul Haupt**. Lex.-8°. Band I u. II 12. 1889—92.
M. 77 —

I. Band. Heft 1. (S. 1—368 [davon 4 autogr. Tafeln], 1 Lichtdruck u. Porträt von G. F. GROTEFEND.) 1889.	M. 23 —
I. Band. Heft 2. (S. 369—636 u. Porträt von HOB. LUDOLF.) 1890.	M. 17 —
II. Band. Heft 1. (S. 1—273 [davon 24 autogr. Tafeln], 2 Lichtdrucktafeln u. Porträt von Sir HENRY RAWLINSON). 1891.	M. 17 —
II. Band. Heft 2. (S. 273—556 [davon 32 autogr. u. 10 Lichtdruck-Tafeln] u. Porträt von JUL. OPPERT) 1892.	M. 20 —

Das Schlussheft des zweiten Bandes erscheint im Herbst 1893.

Inhalt von Band I und II, Heft 12:

Belser, C. W., Babylonische Kudurru- Inschriften. (Mit 24 Tafeln, auto- graphirt von F. Weissbach.)	Delitzsch, Friedrich, Zur assyrisch- babylonischen Briefliteratur.
	I, 1. S. 185—248
	I, 2. S. 613—631
II, 1. S. 111—203	II, 1. S. 49—62

J. C. HINRICHS'SCHE BUCHHANDLUNG IN LEIPZIG.

- Delitzsch, Friedrich, Ein Thonkegel Sin-Ummas. *Mit Abbildung in Lichtdruck u. 1 Tafeln.*
I, 1. S. 301–311
- — Nachträgliches zu Hagen's Cyrus-Texten. II, 1. S. 248–257
- — Der Berliner Merodachbaladanstein. II, 1. S. 258–273
- Flemming, Joh., Der literarische Nachlass G. F. Grotefend's. *(Mit Portrait.)*
I, 1. S. 80–93
- — Hiob Ludolf Ein Beitrag zur Geschichte der orientalischen Philologie. *Mit Portrait.*
I, 2. S. 537–582
II, 1. S. 63–110
- — Sir Henry Rawlinson und seine Verdienste um die Assyriologie. *(Mit Portrait.)* II, 1. S. 1–18
- Hagen, O. E., Keilschrifturkunden zur Geschichte des Königs Cyrus. *(Mit 2 Tafeln die Nebenschrift-Annalen.)*
II, 1. S. 205–218
- Harper, Edward T., Die babylonischen Legenden von Etana, Zu, Adapa und Dibbarra
(Mit 32 Tafeln Keilschrifttexte autographirt von H. Zimmern u. 10 Lichtdrucken nach photograph. Aufnahmen von E. T. Harper.) II, 2. S. 390–521
- Haupt, Paul, Das Nominalpräfix *na* im Assyrischen. I, 1. S. 1–20
- — Die zwölfte Tafel des babylonischen Nimrod-Epos. *(Mit 9 Tafeln.)*
I, 1. S. 48–79
- — Ergebnisse einer neuen Collation der Izdubar-Legenden.
I, 1. S. 91–152
- — Zur assyrischen Nominallehre. I, 1. S. 158–184
- — Die semitischen Sprachlaute und ihre Umschrift. I, 1. S. 249–267
- Haupt, Paul, Die beiden Halbvocale *ä* und *ä*. I, 1. S. 293–300
- — Makkūxu oder makkūru. I, 2. S. 631
- Hommel, F., Über den Grad der Verwandtschaft des Altägyptischen mit dem Semitischen. II, 2. S. 312–358
- Jäger, Martin, Der Halbvocal *i* im Assyrischen. I, 2. S. 413–491
- — Das babylonische Hiatuszeichen. I, 2. S. 589–592
- — Assyrische Räthsel und Sprichwörter. II, 2. S. 274–305
- Jeremias, Johannes, Die Cultustafel von Sippar. I, 1. S. 268–292
- Knudtzon, J. A., Textkritische Bemerkungen zu Lay. 17 18. II, 2. S. 306–311
- Kraetzschmar, Richard, Relativpronomen und Relativsatz im Assyrischen. I, 2. S. 379–442
- — Die Präposition *ba* im Assyrischen. I, 2. S. 583–588
- Muss-Arnold, W., The Works of Jules Oppert. *Mit Portrait.* II, 2. S. 523–556
- Nestle, Eb., Die Verba mediae *x* im Syrischen. I, 1. S. 153–157
- Philippi, F., Die semitische Verbal- und Nominalbildung in ihrem Verhältniss zu einander. II, 2. S. 359–389
- Pretorius, Franz, Zur äthiopischen Grammatik und Etymologie.
I, 1. S. 21–47
I, 2. S. 369–378
- — Ueber die hamitischen Sprachen Ostafrikas. II, 2. S. 312–341
- Steindorff, Georg, Die keilschriftliche Wiedergabe ägyptischer Eigennamen.
I, 1. S. 330–361
I, 2. S. 593–612
- Zehnpfund, Rudolf, Babylonische Werberrechnungen. I, 2. S. 492–536
- Zimmern, H., Zusatzbemerkungen zur Legende von Adapa. II, 2. S. 437–438

Die Achämeniden-Inschriften. Transcription des babylonischen Textes nebst Uebersetzung, textkritischen Anmerkungen und einem Wörter- und Eigennamenverzeichnis von Carl Bezold. Mit dem Keilschrifttexte der kleineren Achämeniden-Inschriften, autographirt von Paul Haupt. 4°. XVI, 96 S. 1882. M. 24 — ASSYRIOLOG. BIBLIOTHEK BAND II.

- Assyrische Lesestücke** nach den Originalen theils revidirt theils zum ersten Male herausgegeben, nebst Paradigmen, Schrifttafel, Textanalyse und kleinem Wörterbuch zum Selbstunterricht wie zum akad. Gebrauch. Von **Friedrich Delitzsch**. Dritte neu bearbeitete Auflage. Folio. (XVI u. 148 S. [wovon 136 autographirt]). 1885. kart. M. 30 —
- Assyrisches Wörterbuch** zur gesanten bisher veröffentlichten Keilschriftliteratur unter Berücksichtigung zahlreicher unveröffentlichter Texte von **Friedrich Delitzsch**. Lieferung 1—3. 4°. (S. 1—488 autogr.) 1887—1890. M. 91.50
Vollständig in ca. 8 Lieferungen zu je ca. 20 Bogen.
ASSYRIOLOG. BIBLIOTHEK BAND VII.
- Studien über indogermanisch-semitische Wurzelverwandtschaft.** Inaugural-Dissertation 1873. Von **Friedrich Delitzsch**. Neue Lichtdruck-Ausgabe. 8°. (119 S.) 1884. M. 4 —
- Die Sprache der Kossäer.** Linguistisch-historische Funde und Fragen. Von **Friedrich Delitzsch**. 8°. (VI, 76 S.) 1884. geb. M. 10 —
- Assyrische Thiernamen.** Mit vielen Excursen und einem assyrischen und akkadischen Glossar. Von **Friedrich Delitzsch**. 8°. (VIII, 189 S.) 1874. M. 8 —
Assyrische Studien. Heft 1.
- Wo lag das Paradies?** Eine biblisch-assyriologische Studie. Mit zahlreichen assyriolog. Beiträgen zur biblischen Länder- und Völkerkunde. Von **Friedrich Delitzsch**. 8°. (XI, 346 S. u. 1 Karte Babyloniens.) 1881. M. 20 —
- Akkadische und sumerische Keilschrifttexte** nach den Originalen im Britischen Museum copirt und mit einleitenden Zusammenstellungen sowie erklärenden Anmerkungen herausgeg. von **Paul Haupt**. 1.—4. Lfg. 4°. 1881/2. M. 36 —
Inhalt: 1. Lfg. Einleit. Zusammenstellungen. [Schrifttafel, Zeichensammlg., Vocabularien, Monatsnamen] (44 aufgr. S.) M. 7 —
2. Lfg. Akkadische Texte (S. 45—106). .. 10 —
3. Lfg. Sumerische Texte (S. 107—132). .. 5 —
4. Lfg. Erklärende Anmerkungen. [1. Grundzüge der akkad. Grammatik. 2. Kurzes akkad. Glossar. 3. Anmerkungen zur Schrifttafel. 4. Belegstellen zur Zeichensammlung] (S. 133 bis 220). M. 14 —
Die 5. (Schluss-)Lfg. wird nach Abschluss der Ausgabe des Nimrod-Epos erscheinen.
ASSYRIOLOG. BIBLIOTHEK BAND I.

Das babylonische Nimrodepos. Keilschrifttexte der Bruchstücke der sog. Izdubarlegenden mit dem keilinschriftlichen Sintfluthberichte. Nach den Originalen im Britischen Museum copirt und herausgegeben von **Paul Haupt**. Abt. I u. II. 4°, 1881 u. 91. M. 38—

I. Abt. Der Keilschrifttext der ersten 10 Tafeln. (S. 1—78 autogr.) 1881. M. 20—

II. Abt. Der Keilschrifttext der XI. Tafel mit dem Sintfluthbericht, sowie die seit 1882 neu gefundenen oder vervollständigten Fragmente. 1. Lfg. (S. 79—150 autogr.) 1891. M. 18—

ASSYRIOLOG. BIBLIOTHEK BAND III.

Der keilinschriftliche Sintfluthbericht. Eine Episode des babylonischen Nimrodepos. Habilitations-Vorlesung von **Paul Haupt**. Mit dem autograph. Keilschrifttext des babylon. Sintfluthfragmentes. 8°. (VI, 30 S.) 1881. M. 2—

Die sumerischen Familiengesetze in Keilschrift, Transcription und Uebersetzung nebst ausführlichem Commentar und zahlreichen Excursen. Eine assyriologische Studie von **Paul Haupt**. 4°. (XII, 75 S.) 1879. M. 12—

Zwei Jagdinschriften Asurbanibal's nebst einem Excurs über die Zischlaute in Assyrischen wie im Semitischen überhaupt von **Fritz Hommel**. 8°. (VIII, 63 S. u. 1 Lichtdruck.) 1879. M. 3—

Abriss der babylonisch-assyrischen und israelitischen Geschichte von den ältesten Zeiten bis zur Zerstörung Babels. In Tabellenform zusammengestellt von **Fritz Hommel**. Imp.-8°. (20 S.) 1880. M. 1.50

Die babylonisch-assyrischen Vorstellungen vom Leben nach dem Tode. Nach den Quellen mit Berücksichtigung der alttestamentlichen Parallelen dargestellt von **Alfred Jeremins**. 8°. (VI, 126 S.) 1887. M. 6—

De la race et de la langue des Hittites par **Léon de Lantsheero**. 8°. (VIII, 132 S.) 1892. M. 3.20

Samašsumukin, König von Babylonien. (668—648 v. Chr. Inscriptiliches Material über den Beginn seiner Regierung grossentheils zum ersten Male herausgegeben, übersetzt und erläutert von **C. F. Lohmann**. 4°. (XIV, 173 u. 118 Seiten, 1 Lichtdruck u. 47 autogr. Tafeln.) 1892. M. 40—

ASSYRIOLOG. BIBLIOTHEK BAND VIII.

Die Inschriften Tiglathpileser's I in transkribiertem assyrischem Grundtext mit Uebersetzung und Kommentar von **Wilhelm Lotz**. Mit Beigaben von **Friedrich Delitzsch**. Lex.-8°. (XVI, 224 S.) 1880. M. 20 —

Keilschrifttexte Sargon's, Königs von Assyrien. (722—705 v. Chr.) Nach den Originalen neu herausgegeben, ungeschrieben, übersetzt u. erklärt von **David Gordon Lyon**. 4°. (XVI, 93 S.) 1883. M. 24 —
ASSYRIOLOG. BIBLIOTHEK BAND V.

Beiträge zum altbabylonischen Privatrecht von **Bruno Meissner**. 4°. VIII, 160 S. Druck u. VIII, 58 S. Autographie. 1893. M. 30 —
ASSYRIOLOG. BIBLIOTHEK BAND XI.

Chaldäische Genesis. Keilinschriftliche Berichte über Schöpfung, Sündenfall, Sintfluth, Thurmbau u. Nimrod, nebst vielen anderen Fragmenten ältesten babylonisch-assyrischen Schriftthums. Von **George Smith**. Autorisierte Uebersetzung von **Hermann Delitzsch**. Nebst Erläuterungen und fortgesetzten Forschungen von **Friedrich Delitzsch**. 8°. (XIV, 321 S. mit 27 Abbildgn.) 1876. M. 10 —; geb. M. 11.40

Alphabetisches Verzeichniss der assyrischen und akkadischen Wörter im zweiten Bande der *Cuneiform Inscriptions of Western Asia*, sowie mehrerer anderer meist unveröffentlichter Inschriften mit zahlreichen Ergänzungen u. Verbesserungen der Texte nach den Thontafeln des Britischen Museums von **J. N. Strassmaier**. 4°. (IV u. 1144 sowie III u. 66 S.) 1886. M. 150 —
ASSYRIOLOG. BIBLIOTHEK BAND IV.

Wörterverzeichnis zu den babylonische Inschriften im Museum zu Liverpool nebst anderen aus der Zeit von **Nebukadnezar** bis **Darius**, veröffentlicht in den Verhandlungen des VI. Orientalisten-Congresses zu **Leiden**. Von **J. N. Strassmaier**. 4°. (III, 66 S.) 1886. M. 8 —
Sonderausgabe aus dem vorstehenden Werke.

Die Achämenideninschriften zweiter Art herausgegeben u. bearbeitet von **F. H. Weissbach**. 4°. (VIII, 126 S. u. 16 autogr. Tafeln.) 1890. M. 30 —
ASSYRIOLOG. BIBLIOTHEK BAND IX.

J. C. HINRICHS'SCHE BUCHHANDLUNG IN LEIPZIG.

Die Altpersischen Keilschrifttexte von F. H. Weissbach u.
W. Bngg.

Befindet sich im Druck

ASSYRIOLOG. BIBLIOTHEK BAND X

Babylonische Busspsalmen. Umschrieben, übersetzt und erklärt
von Heinrich Zimmern. 4. (X, 120 S.) 1885. M. 30—

ASSYRIOLOG. BIBLIOTHEK BAND VI.

Porträt von Jules Oppert mit Facsimile-Unterschrift 36 × 26 cm.
1892. M. 1,50

Verschiedenes.

(Siehe Inhalt auf Seite 23.)

Anonyme arabische Chronik, Band XI, vermuthlich das Buch
der Verwandtschaft und Geschichte der Adligen v. Abulhasan
ahmed ben jahja ben gabir ben dawud elbeladoni elbagdadi.
Aus der arabischen Handschrift der königl. Bibliothek zu Berlin
Petermann II 633 autographirt und herausgegeben von W. Ahl-
wardt. 8°. (XXVII, 418 S.) 1883. M. 16—

Aethiopische Lesestücke. Inedita aethiopia für den Gebrauch
in Universitäts-Vorlesungen herausgegeben von Joh. Baehmann.
8°. (50 S.) 1893. M. 3—

Die Nominalbildung in den semitischen Sprachen von
J. Barth. 8°. (XX, XXXII, 192 S.) 1889 u. 1890. M. 20—

Ta'lab'S Kitâb al-Faṣiḥ. Nach den Handschriften von Leiden,
Berlin und Rom herausgegeben, mit kritischen und erläuternden
Noten versehen von J. Barth. 8°. (63 u. 75 S.) 1876. M. 4—

Sindban oder die sieben weisen Meister. Syrisch und
deutsch von Friedrich Baethgen. 8°. (38 u. 26 S.) 1879. M. 2,80

Syrische Grammatik des Mar Elias von Tirhan. Heraus-
gegeben und übersetzt von Friedrich Baethgen. 8°. (63 u. 17 S.)
1880. M. 10—

Evangelienfragmente. Der griechische Text des Careton'schen
Syrens wiederhergestellt von Friedrich Baethgen. 8°. (96 u. 92 S.)
1885. M. 10—

J. C. HINRICH'SCHE BUCHHANDLUNG IN LEIPZIG.

Die Schatzhöhle, syrisch und deutsch herausgegeben von Carl Bezold.

1. Teil: Die Schatzhöhle, aus 3 unedirten Handschriften ins Deutsche übersetzt und mit Anmerkungen versehen. 8°. (XI, 82 S.) 1883. M. 8 —
2. Teil: Syrischer Text nach den Handschriften zu Berlin, London u. Rom, nebst einer arabischen Version nach den Handschriften zu Rom, Paris und Oxford. 8°. (XX, 273 S.) 1888. M. 20 —

Die mandäische Religion, ihre Entwicklung und geschichtliche Bedeutung erforscht, dargestellt und beleuchtet von A. J. H. Wilhelm Brandt. 8°. (XII, 237 S.) 1889. M. 8 —

Prolegomena eines neuen hebräisch-aramäischen Wörterbuchs zum Alten Testament. Von Friedrich Delitzsch. 8°. (IX, 218 S.) 1886. M. 8 —

Inhalt: Kap. I: Aeusserlichkeiten. Kap. II: Das Hebräische im Verhältnis zu den übrigen semitischen Sprachen. Kap. III: Die Bedeutung des Assyrischen für die hebräische Wortforschung. Kap. IV: Die semitischen Lautgesetze. Kap. V: Die Wurzeltheorie. Kap. VI: Die hebräischen Personennamen.

Die Philosophie der Araber im X. Jahrhundert n. Chr. aus den Schriften der lauterer Brüder herausgegeben von Fr. Dieterici.

- I. Einleitung u. Makrokosmos (die Welt). 8°. (VIII, 228 S.) 1876. M. 8 —
 - II. Mikrokosmos (der Mensch). 8°. (VIII, 204 S.) 1879. „ 7,00
 - IV. Die Logik und Psychologie. 8°. (XII, 196 S.) 1868. „ 7,00
 - V. Die Naturanschauung und Naturphilosophie. 8°. 2. *Ausg.* (XVI, 216 S.) 1876. M. 4 —
 - VII. Die Anthropologie. 8°. (IX, 222 S.) 1871. „ 7,00
 - VIII. Die Lehre von der Weltseele. 8°. (XII, 196 S.) 1872. „ 7,00
- III u. VI erschienen bei E. S. Mittler & Sohn in Berlin.*

Der Darwinismus im zehnten und neunzehnten Jahrhundert. Von Fr. Dieterici. kl. 8°. (XII, 228 S.) 1878. M. 3 —

Thier und Mensch vor dem König der Genien. Ein arabisches Märchen aus den Schriften der lauterer Brüder in Basra. Im Urtext herausgegeben von Fr. Dieterici. 2. *Ausgabe.* 8°. (IV, 116 S.) 1881. M. 4,50

J. C. HUNRICHS'SCHE BUCHHANDLUNG IN LEIPZIG.

- Arabisch-deutsches Handwörterbuch** zum Koran und zu Thier und Mensch. Von **Fr. Dieterici**. 8°. (IV, 180 S.) 1884. M. 5.50
- Die sogenannte Theologie des Aristoteles** aus arabischen Handschriften zum ersten Mal herausgegeben, übersetzt und mit Anmerkungen versehen von **Fr. Dieterici**.
 I. Text. 8°. (VIII, 180 S.) 1882. M. 6 —
 II. Uebersetzung m. Anmerkgn. 8°. (XVIII, 221 S.) 1883. „ 8 —
- Die Abhandlungen der Ichwân es-safâ** in Auswahl. Zum ersten Mal aus arabischen Handschriften herausgegeben von **Fr. Dieterici**. 3 Hefte. 8°. (XIX, 637 S.) 1883—86. M. 20 —
 1. Heft. (S. 1—170.) 1883. M. 6 —
 2. „ (,, 171—382.) 1884. „ 6 —
 3. „ (XIX, „ 383—637.) 1886. „ 8 —
- Die Edessenische Chronik**. Untersuchungen. Mit dem syrischen Text u. einer Uebersetzung herausgegeben von **Ludw. Hallier**. 8°. (VI, 170 S.) 1892. M. 8.50
Zusammen mit Raabe. Apologie des Aristides.
- De Hermeneuticis apud Syros Aristoteleis**. Adjectis textibus et glossario scripsit **Jo. Georg. Ern. Hoffmann**. 2. Auflage. 8°. (218 S.) 1873. M. 6 —
- Die Aethiopische Uebersetzung des Physiologus** nach je einer Londoner, Pariser und Wiener Handschrift herausgegeben, verdeutscht und mit einer historischen Einleitung versehen von **Fritz Hommel**. 8°. (XLV, 168 S.) 1877. M. 8 —
- Die Namen der Säugethiere** bei den südsemitischen Völkern als Beiträge zur arab. und äthiop. Lexicographie, zur semitischen Kulturforschung und Sprachvergleichung und zur Geschichte der Mittelmeerfauna. Mit steter Berücksicht auch der assyrischen u. hebräischen Thiernamen und geogr. und literaturgeschichtl. Excursen von **Fritz Hommel**. 8°. (XX, 472 S.) 1879. M. 20 —
- Die Canones Jacobs von Edessa**. Uebersetzt u. erläut. zum Theil auch zuerst im Grundtext veröffentlicht von **C. Kayser**. 8°. (IV, 185 u. 31 S.) 1886. M. 8 —
- Das Buch von der Erkenntniss der Wahrheit** oder der Ursache aller Ursachen. Nach den syrischen Handschriften zu Berlin, Rom, Paris und Oxford herausgegeben von **C. Kayser**. 4°. (VI, 272 S.) 1884. M. 25 —

- Die hebräische Sprache.** Historisch-kritisches Lehrgebäude. Mit steter Beziehung auf Qimeli und die anderen Auctoritäten. Von **Frdr. Ed. König.** 1. Hälfte. Lehre von der Schrift, der Aussprache, dem Pronomen und dem Verbum. 8°. (X, 710 S.) 1881. M. 16 —
Fortsetzung wird 1893 erscheinen.
- Neue Studien über Schrift, Aussprache und allgemeine Formenlehre des Aethiopischen.** Aus den Quellen geschöpft, comparativ und physiologisch erläutert von **Frdr. Ed. König.** 8°. (XII, 161 S. nebst 2 Tabellen.) 1877. M. 12 —
- Bruchstücke einer Sahidischen Bibelübersetzung nach Handschriften der Kaiserl. öfl. Bibliothek zu St. Petersburg** herausgeg. von **Ose. v. Lemm.** 4°. (XXIII, 32 S.) 1885. M. 8 —
- Das Classenbuch des Ibn Sa'd.** Einleitende Untersuchungen über Authentie und Inhalt nach den handschriftlichen Ueberresten von **Otto Loth.** 8°. (81 S.) 1869. M. 2 —
- Ueber Leben und Werke des 'Abdallah ibn ul Mu'tazz.** Von **Otto Loth.** 8°. (VI, 75 S.) 1882. M. 8 —
- Die Apologie des Aristides** aus dem Syrischen übersetzt und mit Beiträgen zur Textvergleichung und Anmerkungen herausgegeben von **Rich. Raabe.** 8°. (IV, 97 S.) 1892. M. 8,50
Zusammrn mit Hallier, Edessenische Chronik.
- Gnostische Schriften in koptischer Sprache** aus dem codex Brucianus herausgegeben, übersetzt und bearbeitet von **Carl Schmidt.** Gedruckt mit Unterstützung des Königl. Preuss. Kultusministeriums u. der Königl. Preuss. Akademie der Wissenschaften zu Berlin. 8°. (XII, 692 S.) 1892. M. 22 —
- Die Waffen der alten Araber** aus ihren Dichtern dargestellt. Ein Beitrag zur arabischen Alterthumskunde, Synonymik und Lexicographie. Nebst Registern. Von **Friedrich Wilhelm Schwarzlose.** 8°. (XVI, 392 S.) 1886. M. 12 —
- Zur Geschichte Abu'l-Ḥasan Al-Aṣ'ari's.** Von **Wilh. Spitta-Bey.** 8°. (VIII, 118 S.) 1876. M. 3 —
- Grammatik des arabischen Vulgärdialectes von Aegypten** von **Wilh. Spitta-Bey.** 8°. (XXXI, 519 S.) 1880. M. 25 —
geb. „ 26 —

Ägyptologie.

	Seite		Seite
Aegyptus antiqua: Brugsch	6	Kalender: Brugsch, Calendrier S. 6.	
Alterthumskunde: Zeitschrift	11	Brugsch, Thesaurus S. 4. Dümichen,	
Ammondienst: Lemm	9	Inschriften S. 8. Dümichen, Opfer-	
Apollinopolis Magna siehe Edfu.		festlisten	8
Chronologie: Manethos: Pessl	10	Karnack: Mariette	10
Deir el Bahari: Dümichen, Flotte		Karten: Brugsch	6
(deet) S. 7. — Mariette	10	Lepsius: Romien, lettres	11
Dendera: Brugsch, Drei Festkalen-		Lesestücke: Lemm	9
der S. 5. — Dümichen, Bau S. 8. —		Lettres à Lepsius: Romien	11
Dümichen, Tempelinschriften	8	Listes géograph.: Mariette	10
Dictionnaire géograph.: Brugsch	4	Manetho: Pessl	10
— des noms: Lieblein	9	Mathematik: Eisenlohr	8
Edfu: Brugsch, Festkalender S. 5. —		Medinet-Habu: Dümichen, Opfer-	
Dümichen, Tempelinschriften	8	festlisten	8
Eigennamen: Steindorf	13	Merotische Schriftdenkmäler:	
El-Khargeh: Brugsch, Reise	6	Brugsch	6
Esne: Brugsch, Drei Festkalender		Mythologie: Brugsch	5
Exodus: Brugsch	6	Namenwörterbuch: Lieblein	9
Expedition von 1868: Dümichen		Nomes, la géographie des: Brugsch	4
Festkalender: Brugsch	5	Noms hiéroglyph.: Lieblein	9, 10
Flotte e. ägypt. Königin (Fleet):		Oase, die grosse: Brugsch, Reise	6
Dümichen (2)	7	Opferfestlisten: Dümichen	8
Geographie: Brugsch, Dictionnaire		Papyri, hibinger: Brugsch	5
— Mariette, Listes	10	Papyrus Harris: Eisenlohr S. 9.	
Geschichte (Histoire): Brugsch (2)		Pfeil	11
(2)	5	— Rhind: Brugsch S. 5. Eisenlohr	8
Graberwelt: Brugsch	6	— in Turin: Lieblein	10
Grabpalast des Patuamenap: Dümü-		Patuamenap: Dümichen	7
chen	7	Pylones de Karnak: Mariette	10
Grammatik (grammaire): Brugsch		Religion: Brugsch S. 5. — Lieblein	
(2)	3	(2). S. 10. — Renouf	11
Handel u. Schiffahrt: Lieblein	10	Ritualbuch: Lemm	9
Hathurtempel von Dendera: Dümü-		Roman, demot.: Hess	9
chen, Tempelinschriften	8	Rosettana: Eisenlohr	9
Hieroglyphen mit Lautwerth		Seewesen (Graser): Dümichen, Re-	
Brugsch, Verzeichniss and Index		sultate S. 8. Dümichen, Flotte	7
Hornstempel von Edfu: Dümichen,		Sinai-Halbinsel: Brugsch, Wanderg.	
Tempelinschriften	8	Sternaufgänge: Gensler, Tafeln	9
Hungerjahre: Brugsch	6	Stne-hu-m-us: Hess	9
Inschriften: Brugsch, Reemil S. 5		Tempel Salomo's: Brugsch, Bau	6
Brugsch, Thesaurus S. 4. Dümichen		Tempelinschriften: Dümichen	8
S. 7, 8. Pfeil	11	Thebanische Tafeln: Gensler	9
— astronomische: Brugsch, Thesau-		Thesaurus inscriptionum: Brugsch	4
rus	4	Thierdarstellungen (Hartmann)	
— Bautexte: Brugsch, Thesaurus	4	Dümichen, Resultate	8
— geographische: Brugsch, Thesau-		Traite medical: Brugsch, notice	6
rus S. 4 u. Inschriften, S. 15. —		Turiner Papyrus: Lieblein	10
Dümichen	7	Türkis-Minen: Brugsch	6
— historische: Brugsch, Thesaurus		Verwandschaft mit dem Semiti-	
S. 4. — Dümichen	8	schen: Hommel	14
— kalendrische: Brugsch, Thesau-		Wörterbuch: Brugsch	3
rus S. 4. Dümichen	8	— geographisches: Brugsch	4
— mythologische: Brugsch, Thesau-		— der Namen: Lieblein	9, 10
saurus	4	Zeitschrift: Zeitschrift	11
— Tempel-Inschr.: Dümichen	8		

Assyriologie.

	Seite		Seite
Achämenideninschriften: Bezold	13	Makkūtu oder makkūru: Haupt in	
zweiter Art.: Weissbach	16	<i>Beiträge</i>	13
Adapa: Harper in <i>Beiträge</i>	13	Merodachbaladanstein: Delitzsch in	
Zimmern in <i>Beiträge</i>	13	<i>Beiträge</i>	13
Aegyptische Eigennamen: Steindorff		Nabūnaid-Annalen: Hagen in <i>Bei-</i>	
in <i>Beiträge</i>	13	<i>träge</i>	13
Akkadisches Glossar. Haupt, Keil-		Nimrod: Smith	16
schrifttexte	11	Nimrodepos: Haupt	15
Akkadische Grammatik: Haupt,		— 12 Tafel: Haupt in <i>Beiträge</i>	13
Keilschrifttexte	11	Nominallehre, Assy.: Haupt in <i>Bei-</i>	
Akkadische Texte: Haupt	14	<i>träge</i>	13
Akkadische Wörter: Strassmaier	16	Nominalpräfix na: Haupt in <i>Bei-</i>	
Altpers. Keilschrifttexte: Weissbach		<i>träge</i>	13
n. Bang	17	Oppert's Werke: Muss-Arnolt in	
Asurbanibal: Hommel	15	<i>Beiträge</i>	13
Beiträge	12 13	Oppert's Portrait	17
Bibliothek	12	Paradies: Delitzsch	14
Briefliteratur: Delitzsch in <i>Bei-</i>		Präposition ša: Kraetzschmar in <i>Bei-</i>	
<i>träge</i>	12	<i>träge</i>	13
Busspsalmen, balyon: Zimmern	17	Privatrecht, Meissner	16
Chaldäische Genesis: Smith	16	Rathsel: Jäger in <i>Beiträge</i>	13
Cultustafel v. Sippar: Jeremias in		Rawlinson: Flemming in <i>Beiträge</i>	13
<i>Beiträge</i>	13	Relativpronomen und Relativsatz:	
Cyrustrtexte: Delitzsch in <i>Beiträge</i>	13	Kraetzschmar in <i>Beiträge</i>	13
— Hagen in <i>Beiträge</i>	13	Samassumukin: Lehmann	15
Dibbarra: Harper in <i>Beiträge</i>	13	Sargontexte: Lyon	16
Etana: Harper in <i>Beiträge</i>	13	Schöpfung: Smith	16
Genesis, chaldäische: Smith	16	Sintfluth: Haupt S. 15 — Smith	16
Geschichte: Hommel	15	Sippar: Jeremias in <i>Beiträge</i>	13
Grotefend, G. F.: Flemming in <i>Bei-</i>		Sprachlaute: Haupt in <i>Beiträge</i>	13
<i>träge</i>	13	Sprichwörter: Jäger in <i>Beiträge</i>	13
Halbvocale g und i: Haupt in <i>Bei-</i>		Sumerische Familiengesetze: Haupt	
<i>träge</i>	13	Summerische Texte: Haupt	14
— i: Jäger in <i>Beiträge</i>	13	Sündenfall: Smith	16
Hiatuszeichen: Jäger in <i>Beiträge</i>	13	Thiernamen: Delitzsch	14
Hittites: Lantsbeere	15	Thonkegel Sin-idūnam's. Delitzsch	
Izdubarlegenden: Haupt in <i>Bei-</i>		in <i>Beiträge</i>	13
<i>träge</i>	13	Thurnban: Smith	16
Kossäer: Delitzsch	14	Tiglathpileser I: Lotz	16
Kudurruinschriften: Belser in <i>Bei-</i>		Umschritt der Sprachlaute: Haupt	
<i>träge</i>	12	in <i>Beiträge</i>	13
Lay. 17 u. 18: Knudtzon in <i>Bei-</i>		Verba mediae s: Nestle in <i>Beiträge</i>	13
<i>träge</i>	13	Weberrechnungen: Zehnpfund in	
Leben nach dem Tode: Jeremias	15	<i>Beiträge</i>	13
Legenden: Harper in <i>Beiträge</i>	13	Wörterbuch: Delitzsch	14
Lesestücke: Delitzsch	14	Wörterverzeichnis: Strassmaier	16
Ludolf, Hiob: Flemming in <i>Bei-</i>		Wurzelerwandtschaft: Delitzsch	14
<i>träge</i>	13	Zu: Harper in <i>Beiträge</i>	13

Verschiedenes.

Allgemein-Sematisch	Seite	Aethiopisch	Seite
Barth, Nominalbildung	17	Bachmann, Lesestücke	17
Beiträge zur Assyriologie u. vergleich. semitischen Sprachwissenschaft	12-13	Hommel, Physiologie	19
Hommel, Säugethiere	19	König, Schrift, Aussprache etc.	20
<u>Arabisch.</u>		Prætorius, z. Grammatik u. Etymologie: Beitr. z. Assyriologie	14
Ahlwardt, anonyme Chronik	17	<u>Hebräisch (Aramäisch)</u>	
Barth, Talab's kitab al Fasih	17	Dehltzsch, Prolegomena z. e. Worterbuhe	18
Dieterici, Anthropologie	18	König, Lehrgedraute	20
— Darwinismus	18	<u>Koptisch</u>	
— Fihwan es-safa	19	Schmidt, gnostische Schriften	20
— Logik	18	<u>Mandäisch</u>	
— Makrokosmos	18	Brandt, Religion	18
— Mensch	18	<u>Sahidisch.</u>	
— Mikrokosmos	18	Letam, Bibelübersetzung	20
— Naturanschauung	18	<u>Syrisch.</u>	
— Naturphilosophie	18	Baethgen, Sindban	17
— Philosophie	18	— Grammatik des Elias v. Tirkhan	17
— Psychologie	18	— Evangelienfragmente	17
— Theologie des Aristoteles	19	Bezold, Schatzhöhle	18
— Thier u. Mensch	18	Hallier, Edessenische Chronik	19
— Welt	18	Hoffmann, de Hermeneuticis	19
— Weltseele	18	Kayser, Jacob von Edessa	19
— Wörterbuch	19	— Erkenntniß der Wahrheit (causa causarum)	19
Loth, Classenbuch des Ibn Sa'id	20	Nestle, verba medicae s. in Beiträgen z. Assyriologie	13
— Abdallah ibn ul Mutazz	20	Raabe, Apologie des Aristides	20
Schwarzlose, Waffen der Araber	20		
Spitta, Abul Hasan al Asari	20		
— arab. Grammatik	20		

Inhalt nach Verfassern geordnet.

	Seite		Seite
Ahlwardt, Arabische Chronik	17	Brugsch, Geographie des nomos	1
Assyriologische Bibliothek	12	— Geschichte Aegyptens	5
Bachmann Aethiopische Lesestücke	17	— Graberwelt, ägyptische	6
Bang, Altpers. Keilschriften	17	— Grammaire hieroglyphique	3
Barth, Nominalbildung	17	— Grammatik, hieroglyphisches	3
— Talab's Kitab al Fasih	17	— Hieroglyphenverzeichnis	3
Baethgen, Evangelienfragmente	17	— Hieroglyphes, Index	1
— Sindban	17	— Histoire de l'Égypte	5
— Syrische Grammatik	17	— Hungerjahre	6
Beiträge zur Assyriologie	12	— Inschriften, geographische	1
Bélser's Beiträge zur Assyriologie	12	— Karte von Oberägypten	6
Bezold, Achamendenschriften	13	— „ „ Unterägypten	6
— Schatzhöhle	18	— Meroitische Denkmäler	6
Bibliothek, assyriologische	12	— Recueil de monuments	5
Brandt, Mandäische Religion	18	— Religion u. Mythologie	5
Brugsch, Aegyptus antiqua	6	— Rhind's Papyri	5
— Calendrier	6	— Tempel Salomos	6
— Dictionnaire géographique	4	— Thesaurus inscriptionum	4
— El Khargh	6	— Traite medical	6
— Exode et les monum. Egypt.	6	— Türkosminen	6
— Festkalender	5	— Wörterbuch	3

	Seite		Seite
Brugsch, Zeitschrift, ägyptische	11	Hommel, Geschichte, assyr. babylon.	15
Delitzsch Assyriolog. Bibliothek	12	— Jagdschriften Asurbanibals	15
— Beiträge zur Assyriologie	12 13	— Namen der Säugethiere	19
— Lesestücke, assyriolog.	14	— Physiologus	19
— Proleg. z. e. hebr. Wörterbuche	18	Jäger s. Beiträge zur Assyriologie	13
— Sprache der Kossäer	14	Jeremias, Alfr. Leben nach dem Tode	15
— Studien, assyrische	14	— Jehu Beiträge zur Assyriologie	13
— Thiernamen, assyrische	14	Kayser, Buch der Erkenntniß	19
— Wo lag das Paradies	14	— Canones Jacobs v. Edessa	19
— Wörterbuch, assyrisches	14	Knudtzons Beiträge zur Assyriologie	13
— Wurzelverwandtschaft	14	König, Hebräische Sprache	20
Dieterici, Anthropologie	18	— Aethiopische Studien	20
— Darwinismus	18	Kraetzschmar s. Beiträge zur Assyriologie	13
— Handwörterbuch z. Koran	19	Lantsheere, Hittites	15
— Ichwan Es-Safa	19	Lehmann, Samassumukin	15
— Logik	18	Lemm Lesestücke, ägyptische	9
— Makrokosmos	18	— Ritualbuch	9
— Mensch	18	— Sabäische Bibelübersetzung	20
— Mikrokosmos	18	Lepsius, Aegyptische Zeitschrift	11
— Natur	18	Leiblen, Dictionnaire de noms	9
— Philosophie der Araber	18	— Handel u. Schiffahrt	10
— Psychologie	18	— Namenwörterbuch	9
— Theologie des Aristoteles	19	— Papyrus hieratiques	10
— Thier und Mensch	18	— Religion 2)	10
— Welt	18	Loth, Abdallah ibn ul Mu'tazz	20
— Weltseele	18	— Classenbuch des Iun Sa'd	20
Dunichen, Denderatempel	8	Lotz, Tiglathpileser d. Erste	16
— Expedition von 1868	8	Lyon, Sargontexte	16
— Fleet of an Egypt. queen	7	Mariette, Deir El-Bahari	10
— Flotte einer Königin	7	— Karnak	10
— Geograph. Inschriften	7	— Listes géographiques	10
— Grabmal des Patamenap	7	Meissner, Privatrecht	16
— Historische Inschriften	8	Muss-Arnolt s. Beitr. z. Assyriologie	13
— Kalenderinschriften	8	Nestle s. Beiträge zur Assyriologie	13
— Opferfestlisten	8	Oppert's Porträt	17
— Tempelinschriften	8	Pessl, Manetho	10
Eisenlohr, Mathemat. Handbuch	8	Philippi's Beiträge zur Assyriologie	13
— Papyrus Harris	9	Piehl, Dictionnaire du Papyrus Harris	11
— Rosettana	9	— Inscriptions hiéroglyphiques	11
Elias v. Tirhan, Syrische Grammatik	17	Praetorius s. Beiträge z. Assyriologie	13
Eman, Aegyptische Zeitschrift	11	Raabe, Apologie des Aristides	20
Flemming s. Beiträge z. Assyriologie	13	Renout, Religion d. Aegypter	11
Gensler, Thebanische Tafeln	9	Romieu, Lettres à Lepsius	11
Graser, Seewesen s.: Dunichen, Expedition	8	Schmidt, Koptische Texte	20
Hagen s. Beiträge zur Assyriologie	13	Schwarzlose, Wäffen der Araber	20
Hallier, Edessenische Chronik	19	Smith, Genesis	16
Harper s. Beiträge zur Assyriologie	13	Spitta, Abul-Hasan al-As'ari	20
Hartmann, Thierdarstellungen s.: Dunichen, Expedition	8	— Arabische Grammatik	20
Haupt, Akkadische Grammatik	14	Stendorff's Beiträge z. Assyriologie	13
— Assyriol. Bibliothek	12	Strasmeier, Assyr.-babyl. Wörter	16
— Beiträge zur Assyriologie	12 13	— Worterverzeichniß	16
— Familiengesetze	15	Talab's Kitab al Fasil	17
— Keilschrifttexte	14	Weissbach, Achemenideninschriften	16
— Nimrodpos	15	— Altpers. Keilschriften	17
— Sintfluthbericht	15	Zehnpfund s. Beitr. z. Assyriologie	13
Hess, Roman Stuehmannus	9	Zeitschrift f. ägyptische Sprache	11
Hofmann, De hermenticis	19	Zimmer, Babylon. Ruspalsmen	17
Hommel's Beiträge zur Assyriologie	13	— s. Beiträge zur Assyriologie	13

List of Contributors.

- Genesis: C. J. Ball (London).
Exodus: Herbert E. Ryle (Cambridge).
Leviticus: S. R. Driver and H. A. White (Oxford).
Numbers: J. A. Paterson (Edinburgh).
5 Deuteronomy: Geo. A. Smith (Aberdeen).
Joshua: W. H. Bennett (London).
Judges: Geo. F. Moore (Andover).
Samuel: K. Budde (Strassburg).
Kings: B. Stade (Giessen) and F. Schwally (Strassburg).
10 Isaiah: T. K. Cheyne (Oxford).
Jeremiah: C. H. Cornill (Konigsberg).
Ezekiel: C. H. Toy (Cambridge, Mass.).
Hosea: A. Socin (Leipzig).
Joel: Francis Brown (New York).
15 Amos: John Taylor (Keswick).
Obadiah: Andrew Harper (Melbourne, Australia).
Jonah: Friedrich Delitzsch (Leipzig).
Micah: J. F. McCurdy (Toronto).
Nahum: Alfred Jeremias (Leipzig).
20 Habakkuk: W. H. Ward (New York).
Zephaniah: E. L. Curtis (New Haven).
Haggai: G. A. Cooke (Oxford).
Zechariah: W. R. Harper (Chicago).
Malachi: C. G. Montefiore and I. Abrahams (London).
25 Psalms: J. Wellhausen (Marburg).
Proverbs: A. Müller (Hallé).^o
Job: C. Siegfried (Jena).
Song of Songs: Russell Martineau (London).
Ruth: C. A. Briggs (New York).
30 Lamentations: M. Jastrow, Jr. (Philadelphia).[†]
Ecclesiastes: Paul Haupt (Baltimore).
Esther: T. K. Abbot (Dublin).
Daniel: A. Kamphausen (Bonn).
Ezra: | H. Guthe (Leipzig).
35 Nehemiah: |
Chronicles: R. Kittel (Breslau).

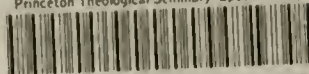
^o) Died September 12th 1872.

[†] Professor Abraham Kuenen who had agreed to do the book died December 15th 1871.

BS15.2 1893 v. 16 11
The sacred books of the Old Testament; a

Princeton Theological Seminary-Speer Library

1 1012 00007 1656